

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	.....	
	II <i>Přípravné akty</i>	
	Výbor regionů	
	65. plenární zasedání ve dnech 14. a 15. června 2006	
2006/C 229/01	Stanoviska Výboru regionů ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Podpora trvale udržitelného využívání zdrojů: Tematická strategie pro předcházení vzniku odpadů a jejich recyklaci a k návrhu Směrnice Evropského parlamentu a Rady o odpadech	1
2006/C 229/02	Stanovisko Výboru regionů k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o podpoře čistých silničních vozidel	18
2006/C 229/03	Stanovisko Výboru regionů k návrhu doporučení Evropského parlamentu a Rady o klíčových schopnostech pro celoživotní vzdělávání	21
2006/C 229/04	Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Plnění lisabonského programu Společenství: Politický rámec k posílení zpracovatelského průmyslu EU – cesta k integrovanějšímu přístupu k průmyslové politice	29
2006/C 229/05	Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Nová rámcová strategie pro mnohojazyčnost	34
2006/C 229/06	Stanovisko Výboru regionů ze dne ke 3. balíčku pro námořní bezpečnost	38

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 229/07	Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – i2010: digitální knihovny	51
2006/C 229/08	Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Plnění lisabonského programu Společenství Moderní politika malých a středních podniků pro růst a zaměstnanost	53
2006/C 229/09	Stanovisko Výboru regionů k usnesení Evropského parlamentu o ochraně menšin a politikách proti diskriminaci v rozšířené Evropě	57
2006/C 229/10	Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Příspěvek Komise k období pro úvahu a poté: Plán D pro demokracii, dialog a diskusi a k bílé knize o evropské komunikační politice	67

II

(Přípravné akty)

VÝBOR REGIONŮ

65. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 14. A 15. ČERVNA 2006

Stanoviska Výboru regionů ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Podpora trvale udržitelného využívání zdrojů: Tematická strategie pro předcházení vzniku odpadů a jejich recyklaci a k návrhu Směrnice Evropského parlamentu a Rady o odpadech

(2006/C 229/01)

Výbor regionů,

s ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – *Podpora trvale udržitelného využívání zdrojů: Tematická strategie pro předcházení vzniku odpadů a jejich recyklaci* (KOM(2005) 666 v konečném znění) a na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o odpadech (KOM(2005) 667 v konečném znění – 2005/0281 (COD)),

s ohledem na rozhodnutí Komise ze dne 5. ledna 2006 požádat Výbor regionů, v souladu s čl. 175 a 265 odst. 1 Smlouvy o založení ES, o vypracování stanoviska k tomuto tématu,

s ohledem na rozhodnutí svého předsednictva ze dne 12. dubna 2005 pověřit Komisi pro udržitelný rozvoj vypracováním stanoviska k tomuto tématu,

s ohledem na své stanovisko ke sdělení Komise o *Tematické strategii pro předcházení vzniku odpadů a jejich recyklaci* (KOM(2003) 301 v konečném znění – CdR 239/2003 ⁽¹⁾),

s ohledem na svou výhledovou zprávu k *Provádění směrnice o skládkování odpadů (1999/31/ES) na regionální a místní úrovni* (CdR 254/2005),

s ohledem na návrh stanoviska (CdR 47/2006 rev. 2) přijatý dne 3. dubna 2006 Komisí pro udržitelný rozvoj (zpravodaj: **pan Laust Grove Vejstrup**, člen obecní rady Sydthy Kommune (DK/ELS)),

přijal toto stanovisko na 65. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 14. a 15. června 2006 (jednání ze dne 14. června):

1. Názory Výboru regionů

Výbor regionů

Obecné poznámky

1.1 **vítá** tematickou strategii Komise, protože obsahuje integrovaný a holistický přístup k sektoru odpadů, který nabízí mnoho možností pro další nezbytná ekologická zlepšení v tomto sektoru;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 73, 23.3.2004, s. 63.

1.2 **zdůrazňuje**, že odpadová politika má zásadní význam pro celkovou politiku životního prostředí, a proto by společná vylepšená opatření v politice odpadů velkou měrou prospěla životnímu prostředí;

1.3 **podtrhuje**, že orgány místní a regionální samosprávy jsou ve většině členských států zodpovědné za uplatňování podstatné části politiky životního prostředí EU, mezi jejíž nejdůležitější aspekty patří odpadová politika; **poznává** dále, že orgány místní a regionální samosprávy by měly hrát klíčovou úlohu v rozvoji nových přístupů a návrhů opatření v oblasti odpadů;

1.4 **poukazuje na to**, že je třeba značného úsilí a dialogu s místní úrovní k tomu, aby se od prostého zneškodňování odpadů přešlo k udržitelné politice, jejíž těžiště spočívá v předcházení vzniku, opětovném použití, recyklaci a využití odpadů, a že orgány místní a regionální samosprávy potřebují další lidské a finanční zdroje, aby tento úkol splnily;

1.5 **zaměřuje** pozornost na odpadovou hierarchii, která by měla být doplněná o metodu proporcionálního využití životního cyklu, která bere v úvahu celý životní cyklus produktů, nosným a převládajícím principem odpadové politiky, avšak **poznává**, že je tato hierarchie je otevřená novým systémům, pokud se ukáží jako účinné a uskutečnitelné;

1.6 **varuje** však, že při uskutečňování tematické strategie v různých oblastech, např. u otázky, odkdy odpad nelze považovat za odpad, nebo u směšování nebezpečných odpadů, jsou navrhována zbytečná a neúčelná uvolnění, která mohou mít nepříznivé dopady na životní prostředí;

1.7 **poukazuje na to**, že nadále existuje potřeba jasných právních předpisů, např. ve vztahu k definici recyklace a využití odpadů;

Cíl strategie

1.8 **souhlasí** s cílem tematické strategie a **podporuje** názor, že odpadová politika EU disponuje potenciálem ke snížení celkových negativních dopadů spotřeby zdrojů na životní prostředí, a že EU se má stát společností recyklace;

1.9 **interpretuje** popis cílů tematické strategie jako zaměření na odpadovou hierarchii;

Opatření navržená ve strategii

Uplatňování, zjednodušení a modernizace stávajících právních předpisů

1.10 **považuje** zaměření tematické strategie na současné problémy při uplatňování za rozumné, i přizpůsobení současné legislativy, přičemž je třeba vzít v úvahu vývoj ve vědě a technologiích;

1.11 **souhlasí** s hlavními body stanovenými tematickou strategií: zjednodušením a modernizací stávajících právních předpisů, pokud se tím usnadní uplatňování opatření k ochraně životního prostředí;

Nová rámcová směrnice o odpadech

Článek 1

1.12 **bere** s uspokojením **na vědomí** odkaz na odpadovou hierarchii, která je považována za důležité východisko pro

opatření v sektoru odpadů k vytvoření základny pro rozumnou a úspěšnou odpadovou politiku;

1.13 **lituje**, že hierarchie byla na třech úrovních zploštěna. To, že opětovné použití, recyklace a využití bylo postaveno na stejnou úroveň, odporuje duchu různých právních aktů;

1.14 **klade si otázku**, zda členské státy vzhledem k prostoru pro interpretaci článku provedou nezbytná opatření a použijí ty nejvhodnější nástroje tak, aby dosáhly cíle článku;

Článek 2

1.15 **lituje**, že byl vyškrtnut právní základ pro přijetí specifických právních předpisů pro odpady;

Článek 3

1.16 **vyzdvihuje**, že definice „producenta“ obsahuje to, že subjekt, který zpracovává odpad, i přes případnou jím provedenou změnu v charakteru nebo složení odpadu, je vždy považován za producenta odpadu. To je v rozporu s koncepcí o nepovažování odpadu od určitého bodu za odpad, kterou vypracovala sama Komise;

Článek 5

1.17 **schvaluje** upřesnění definice využití odpadu spalováním, avšak **poznává**, že definice využití jinými formami zpracování odpadu je stále nejasná;

Článek 8

1.18 **lituje**, že bylo vyškrtnuto upozornění na princip „znečišťovatel platí“; jenž je základem pro uplatňování odpovědnosti výrobců;

Článek 11

1.19 s politováním **konstatuje**, že zavedení koncepce nepovažování odpadu od určitého bodu za odpad i definice odpadu by mohly mít dalekosáhlé a nevhodné důsledky, např.

— že produkty, které vyhovují definici o nepovažování za odpad, již nelze podrobit požadavkům na zpracování odpadu,

— že produkty, které vyhovují definici o nepovažování za odpad, nelze dále sledovat,

— že odpadá příkazovací pravomoc příp. povinnost použití pro produkty, které vyhovují definici o nepovažování za odpad;

1.20 **konstatuje**, že koncepce nepovažování odpadu od určitého bodu za odpad se omezuje na ty odpady, u kterých je to skutečně ku prospěchu životnímu prostředí, **shledává** však, že omezení oblasti použití této koncepce je velmi nejasné, protože význam pojmu „skutečný prospěch pro životní prostředí“ není blíže definován;

Článek 12

1.21 **vítá**, že směrnice o nebezpečných odpadech a rámcová směrnice budou spojeny do jedné rámcové směrnice;

Článek 16

1.22 **lituje**, že ustanovení uplatňovaná pro třídění nebezpečných odpadů jasně neuvádějí, že směšování nebezpečných odpadů je zakázáno pro všechny subjekty kromě zařízení, kterým k tomu bylo uděleno povolení, v souladu s článkem 19 (viz odst. 1 písm. a) a d));

Článek 21

1.23 **podporuje** snahu Komise stanovit minimální požadavky na povolení zpracování odpadu na úrovních, které zajistí vysoký stupeň ochrany zdraví a životního prostředí, avšak **vyslovuje se proti** tomu, aby Komise dostala oprávnění stanovovat tyto minimální požadavky podle nedemokratického postupu projednávání ve výborech;

Článek 25

1.24 **vítá** ustanovení o registraci těch subjektů, které se starají o odpad v posledních fázích;

Článek 26

1.25 **zasazuje se** o vyšší požadavky na plány pro nakládání s odpady, protože plány jsou považovány za užitečné flexibilní nástroje, které navíc mohou přispět k rozšíření osvědčených postupů v této oblasti;

1.26 **podporuje** požadavek na využití ekonomických nástrojů v odpadové politice, jako jsou poplatky z materiálů a zpracování a to i ve spojení s předcházením tvorbě odpadu, a **bere na vědomí** úspěch, kterého bylo dosaženo s takovými nástroji v řadě zemí; **zdůrazňuje** však, že současně odlišné používání ekonomických nástrojů narušuje hospodářskou soutěž, a zdůrazňuje proto potřebu zachovat hladké fungování vnitřního trhu;

Článek 30

1.27 **lituje**, že Komise přenechává vývoj minimálních kvalitativních a kvantitativních cílů, jakož i ukazatelů pro měření dosažených výsledků jednotlivým členským státům; proto naléhavě **žádá** Evropskou komisi, aby sama stanovila uvedené minimální cíle a ukazatele na úrovni Společenství;

Článek 32

1.28 **vítá** nová ustanovení týkající se subjektů, které sbírají nebo přepravují odpady;

Příloha V

1.29 **považuje** tabulky konkordance za užitečný nástroj k zajištění neomezeného provedení směrnice;

Zavedení koncepce celoživotního cyklu

1.30 **považuje** zavedení analýzy životního cyklu v rámci tematické strategie za užitečnou iniciativu, která bere v úvahu působení jednoho produktu na životní prostředí v průběhu jeho celého životního cyklu, avšak kritizuje, že tematická strategie se zabývá rannou fází tohoto cyklu pouze ve velmi omezeném rozsahu, tj. zabývá se výrobci a jejich povinnostmi navrhovat výrobky šetrné k životnímu prostředí a **je toho názoru**, že směrnice by měla být jasně propojena se směrnicí REACH, aby se pokud možno už při výrobě zabránilo vzniku nebezpečných odpadů příp. aby se jejich nebezpečnost zmírnila;

1.31 kromě toho **zpochybňuje** vlastní vypracování těchto analýz. Je strategicky důležité jasně stanovit, které subjekty jsou odpovědné za ověřování těchto analýz, protože význam analýz bude jinak oslaben a analýzy nesplní jim připisovanou funkci;

Zlepšení znalostní základny

1.32 **podporuje** snahu Komise napomáhat rozšiřování znalostí, výzkumu a vývoje týkajícího se sektoru odpadů, neboť více znalostí a informací představuje centrální prvek ke zlepšení praxe výrobců a úřadů v oblasti nakládání s odpady i ke snížení množství odpadů od spotřebitelů; vzhledem k rozdělení zodpovědností ve většině členských států však **upozorňuje** na potřebu stavět na již pevné vědomostní základně, která existuje na místní a regionální úrovni. Strategie pro odpady je výrazem rozdílných znalostních základů na úrovni Společenství v rámci Evropské agentury pro životní prostředí, Eurostatu, Společného výzkumného střediska, Evropského úřadu v Seville a nového

internetového portálu Komise „Věda pro politiku životního prostředí – informační služby GR pro životní prostředí“. Pro místní a regionální subjekty má rozhodující význam, že Komise přesněji popisuje úkoly, které připadají na každé z těchto znalostních center, koordinuje a rozčleňuje jejich výzkumy a že existující znalosti jsou snadno přístupné;

Předcházení vzniku odpadů

1.33 **souhlasí** s tím, že v členských státech je nutná ambicióznější politika předcházení vzniku odpadů, a proto považuje požadavek na vývoj programů předcházení vzniku odpadů za rozumný;

Směrem k evropské společnosti recyklace

1.34 **zdůrazňuje**, že vytvoření stejných výchozích podmínek v členských státech pro zamezení ekologicky neúčelným aktivitám, jako je standardní dumping, má ústřední význam, a proto podporuje iniciativu Komise v této oblasti;

1.35 **zdůrazňuje** význam začlenění sociálních prvků do politiky životního prostředí a s potěšením zaznamenává, že Komise bere na vědomí vysokou míru růstu a náročnost na pracovní sílu v sektorech nakládání s odpady a recyklace; žádá však o diskusi o otázce zda provádění strategie vytváří pracovní místa na celoevropské úrovni;

1.36 **upozorňuje**, že za účelem dosažení tohoto cíle strategie musí právní předpisy poskytnout úroveň jistoty, jež odpovídá výhledu plánování a investicím podniků zapojených do dalšího rozvoje recyklace;

Sledování a hodnocení

1.37 **poznává**, že orgány místní a regionální samosprávy hrají důležitou úlohu při uskutečňování tematické strategie a tím i při zajišťování monitorování a hodnocení tematické strategie, proto **žádá**, aby tyto orgány hrály proaktivní roli jako hlavní subjekt při uplatňování politik řízení odpadů v různých členských státech EU;

2. Doporučení Výboru regionů

Výbor regionů

2.1 **lituje** jednoznačného omezení zákazu směšování odpadů, jeho nahrazení podmínkami pro povolení směšování a zúžení definice směšování – krok, který je třeba považovat za značné uvolnění s velkým rizikem pro životní prostředí; **doporučuje** proto zachovat neomezený zákaz směšování nebezpečných odpadů;

2.2 **vyzývá** k tomu, aby bylo při hodnocení pro rok 2010 a při budoucích hodnoceních na pozadí technologického vývoje projednáno, zda by energetické využití pro nová zařízení mělo být zvýšeno nad navrhovaných 65 % a zda je možno klást na recyklační zařízení jiné požadavky.

Doporučení Výboru regionů týkající se směrnice

Doporučení 1

Preambule 17 (a)

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
	<p style="text-align: center;"><u>Preambule 17 a</u></p> <p><u>Aby bylo umožněno vhodné plánování kapacity zpracování odpadu, mohou členské státy použít nebo uplatnit zásady blízkosti a soběstačnosti, pokud jde o odpad určený pro spalování s energetickým využíváním, aby bylo zajištěno, že hořlavý odpad vyprodukovaný v rámci jejich území bude mít přístup k národním spalovnám.</u></p>

Odůvodnění

Předpokládaná klasifikace spalování s energetickým využitím jakožto obnovovací činnost může v některých státech způsobit nerovnováhu mezi instalovanou spalovací kapacitou a objemy odpadu, které je třeba zpracovat, třebaže nabízená kapacita odpovídá národním potřebám. V takovýchto situacích by měly mít odpovědné orgány možnost omezit dovoz odpadu pro spalování, aby byly zajištěny příležitosti pro zpracování odpadu vyprodukovaného v rámci jejich oblastí pravomocí.

Doporučení 2

Článek 1

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
<p>Tato směrnice stanoví opatření zaměřená na snížení celkových environmentálních vlivů spojených s využíváním zdrojů, vznikem odpadů a nakládáním s nimi.</p> <p>K témuž účelu zahrnuje ustanovení, podle kterého musí členské státy prioritně přijmout opatření k předcházení nebo snížení vzniku odpadů a jeho nepříznivého vlivu a, za druhé, k využití odpadů pomocí opětovného použití, recyklace a dalších způsobů využití odpadů.</p>	<p><u>1.</u></p> <p>(a) Tato směrnice stanoví opatření zaměřená na snížení celkových environmentálních vlivů spojených s využíváním zdrojů, vznikem odpadů a nakládáním s nimi.</p> <p>(b) K témuž účelu zahrnuje ustanovení, podle kterého musí členské státy prioritně přijmout opatření k ~~předcházení nebo snížení vzniku odpadů a jeho nepříznivého vlivu a, za druhé, k využití odpadů pomocí opětovného použití, recyklace a dalších způsobů využití odpadů.~~</p> <ul style="list-style-type: none"> — <u>předcházení nebo snížení vzniku odpadů a jejich nepříznivého vlivu a</u> — <u>opětovnému použití,</u> — <u>recyklaci,</u> — <u>dalším způsobům využití,</u> — <u>odstraňování odpadu,</u> <p><u>2.</u></p> <p>(a) <u>Na základě environmentálních ukazatelů přijatých na úrovni Společenství mohou členské státy přijmout opatření, která se odchyľují od priorit stanovených v odst. 1 písm. (b).</u></p> <p>(b) <u>Dokud takové ukazatele nebudou vypracovány a přijaty, když posouzení dopadů jasně ukáže, že možnost alternativního zacházení vykazuje lepší záznam pro určitý specifický druh odpadu, mohou se členské státy odchýlit od priorit stanovených v odstavci 1 písm. (b).</u></p> <p><u>3.</u></p> <p><u>Odpovědnost za kontrolu platnosti výsledků hodnocení uvedených v odst. 2 písm. (b) je svěřena kompetentním národním orgánům. Platné výsledky se předkládají Komisi a budou předmětem přezkoumání v souladu s postupem uvedeným v čl. 36 odst. 2.</u></p>

Odůvodnění

Zohledňování životního cyklu je vítáno jako řídicí princip. Nástroje životního cyklu však v současnosti nepředstavují operační alternativu k hierarchii odpadů. Bude to trvat mnoho let než bude na úrovni Společenství přijata společná metodologie na využívání těchto nástrojů. Do té doby je důležité vyjasnit vztah mezi zohledňováním životního cyklu a politicky zavedenou hierarchií odpadů. Je třeba znovu uvést, že tato hierarchie zůstává prvkem vytvářejícím strukturu odpadové politiky. Možnosti odchýlit se od hierarchie uvedené v odst. 2 písm. (a) a (b) poskytují nezbytnou flexibilitu a zároveň podpoří další rozvoj nástrojů životního cyklu. Vzhledem k již zavedené vědomostní základně by orgány místní a regionální správy měly hrát klíčovou úlohu při zavádění těchto nástrojů.

Orgány místní správy a správci odpadů by měli mít jasné instrukce a udělení odpovědnosti za kontrolu platnosti výsledků hodnocení životního cyklu je významným zlepšením původního znění návrhu. Postup přezkoumání zahrnutý v odst. 3 zajistí, že hodnocení nebudou využita k ochraně vnitrostátních trhů a že stejná pravidla pro všechny nebudou narušena zavedením metody životního cyklu.

Doporučení 3**Článek 2 odstavec 5 (nový)**

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
	<p>5. <u>Specifická pravidla pro zvláštní případy nebo pravidla doplňující tuto směrnici, která se týkají nakládání se zvláštními kategoriemi odpadu, mohou být stanovena v jednotlivých směrnících.</u></p> <p><u>Komise by měla provádět pravidelné přezkoumání druhů odpadu, aby mohla posoudit priority pro stanovení dalších harmonizovaných evropských požadavků usměrňujících nakládání s odpady k upřednostňovaným možnostem.</u></p>

Odůvodnění

Znění pozměňovacího návrhu kopíruje znění čl. 2 odst. 2 současné rámcové směrnice o odpadech. Stanovuje právní základ pro přijetí specifických směrnic pro různé druhy odpadu, vzhledem k tomu, že potřeba přijetí dodatečným směrnic by neměla být vyloučena. Navrhovaný pozměňovací návrh také poskytne právní základ pro směrnici navrženou ve vztahu k pozměňovacímu návrhu 9, který se týká článku 11. Pozměňovací návrh také přidává požadavek týkající se usměrňování odpadu. Způsob určený k harmonizaci výběru nakládání se specifickými druhy odpadu je doplňkem ke stanovení standardů pro zařízení při stanovení stejných pravidel pro všechny.

Doporučení 4**Článek 3 (b)**

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 3</p> <p>Definice</p> <p>Pro účely této směrnice platí následující definice:</p> <p>(a) „odpadem“ se rozumí jakákoli látka nebo předmět, kterých se držitel zbavuje, má v úmyslu se zbavit nebo se od něho požaduje, aby se jich zbavil;</p> <p>(b) „původcem“ se rozumí kdokoli, při jehož činnosti vznikají odpady nebo kdokoli, kdo se zabývá prováděním předběžného zpracování, směšování nebo jiné činnosti, jejichž výsledkem je změna povahy nebo složení těchto odpadů;</p> <p>(c) „držitelem“ se rozumí původce odpadu nebo fyzická nebo právnická osoba, která je vlastníkem odpadu;</p> <p>(d) „nakládáním“ se rozumí sběr, přeprava, využití a odstraňování odpadů, včetně dohledu nad těmito činnostmi, a následná péče o místa odstranění;</p> <p>(e) „sběrem“ se rozumí shromažďování odpadů za účelem jejich přepravy do místa zpracování odpadů;</p> <p>(f) „opětovným použitím“ se rozumí činnost využití směřující k tomu, aby byly produkty nebo jejich složky, které se staly odpady, opětovně použity pro tentýž účel, pro který vznikly;</p> <p>(g) „recyklováním“ se rozumí přeměna odpadů na produkty, materiály nebo látky určené pro původní nebo pro jiné účely. Nezahrnuje energetické využívání;</p>	<p>Článek 3</p> <p>Definice</p> <p>Pro účely této směrnice platí následující definice:</p> <p>(a) „odpadem“ se rozumí jakákoli látka nebo předmět, kterých se držitel zbavuje, má v úmyslu se zbavit nebo se od něho považuje, aby se jich zbavil;</p> <p>(b) <u>nebezpečným odpadem se rozumí:</u></p> <p>— <u>odpad, který má jednu nebo více vlastností uvedených v příloze III s koncentracemi nad mezní hodnoty uvedené v článku xx směrnice 88/379/EHS o nebezpečných přípravcích (jak je uvedeno v příloze IIIA)</u></p> <p><u>nebo</u></p> <p>— <u>odpad, který má jednu nebo více vlastností uvedených v příloze III s koncentracemi nad mezní hodnoty uvedené v článku xx směrnice 88/379/EHS o nebezpečných přípravcích (jak je uvedeno v příloze IIIA) a je označen hvězdičkou v seznamu odpadů sestaveného v souladu s článkem 4</u></p> <p>— <u>nebezpečné odpady původem z domácností se nepovažují za nebezpečné až do jejich shromáždění v podniku, který provádí nakládání s odpady, nebo prostřednictvím soukromé nebo veřejné organizace provádějící sběr odpadů.</u></p>

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
<p>h) „odpadními minerálními oleji“ se rozumí jakékoli minerální mazací nebo průmyslové oleje, které přestaly být vhodné pro původně určené používání, a zejména použité oleje do spalovacích motorů a převodové oleje, minerální mazací oleje, oleje do turbín a hydraulické oleje;</p> <p>(i) „nakládáním s odpady“ se rozumí využití odpadů a odstraňování odpadů.</p>	<p>(c) <u>směsí odpadů se rozumí odpad vzniklý úmyslným či neúmyslným smícháním dvou nebo více různých odpadů, přičemž pro tuto směs neexistuje jedna položka v přílohách III, IIIB, IV a IVA nařízení Evropského parlamentu a Rady o přepravě odpadů. Za směs odpadů se nepovažuje odpad přepravovaný v jedné zásilce skládající se ze dvou nebo více odpadů, pokud jsou jednotlivé odpady odděleny;</u></p> <p>~~(h)~~-(d) „odpadními minerálními oleji“ se rozumí jakékoli minerální mazací nebo průmyslové oleje, které přestaly být vhodné pro původně určené používání, a zejména použité oleje do spalovacích motorů a převodové oleje, minerální mazací oleje, oleje do turbín a hydraulické oleje;</p> <p>~~(b)~~-(e) „původcem“ se rozumí kdokoli, při jehož činnosti vznikají odpady (<u>prvotní původce</u>) nebo kdokoli, kdo provádí <u>předběžné zpracování, směšování nebo jiné činnosti, jejichž výsledkem je změna povahy nebo složení těchto odpadů (nový původce)</u>;</p> <p>~~(e)~~-(f) „držitelem“ se rozumí <u>původce odpadu nebo fyzická nebo právnická osoba, která je vlastníkem odpadu;</u></p> <p>(g) „obchodníkem“ se rozumí <u>jakákoli osoba, která jedná jako příkazce při nákupu a následném prodeji odpadů, včetně obchodníků, kteří odpady fyzicky nedrží;</u></p> <p>(h) „zprostředkovatelem“ se rozumí <u>jakákoli osoba, která zařizuje využití nebo odstraňování odpadu jménem jiných, včetně zprostředkovatelů, kteří odpady fyzicky nedrží;</u></p> <p>~~(d)~~-(i) „nakládáním“ se rozumí <u>sběr, přeprava, využití a odstraňování odpadů, včetně dohledu nad těmito činnostmi, a následná péče o místa odstranění.</u></p> <p>(j) „nakládáním způsobem šetrným k životnímu prostředí“ se rozumí <u>provedení všech praktických kroků k zajištění toho, že se s odpady nakládá způsobem chránícím lidské zdraví a životní prostředí před škodlivými účinky, které by mohly být těmito odpady způsobeny;</u></p> <p>~~(e)~~-(k) „sběrem“ se rozumí <u>shromažďování odpadů za účelem jejich přepravy do místa zpracování odpadů a zahrnuje výměnu v průběhu přepravy a předběžné skladování před sběrem nebo v průběhu přepravy;</u></p> <p>(l) „nakládáním s odpady“ se rozumí <u>využití odpadů a odstraňování odpadů a zahrnuje předběžné činnosti jako např. míšení, směšování, předúprava, výměna a skladování před využitím nebo odstraněním;</u></p> <p>(m) „prevencí“ se rozumí <u>jakákoli činnost, která je provedena před tím, než se výrobky a látky stanou odpadem a která je zaměřena na snižování produkce odpadu, jeho škodlivost nebo dopad využívání zdrojů na životní prostředí obecně;</u></p> <p>~~(f)~~-(n) „opětovným použitím“ se rozumí <u>činnost využití směřující k tomu, aby byly produkty nebo jejich složky, které se staly odpady, opětovně použity pro tentýž účel, pro který vznikly, bez předchozího nakládání s odpady jiného než čištění či správk;</u></p>

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
	<p>~~(g)~~(o) „recyklováním“ se rozumí přeměna odpadů na produkty, materiály nebo látky určené pro původní nebo pro jiné účely. Nezahrnuje energetické využívání;</p> <p>(p) „využitím odpadu“ se rozumí jakákoli činnost, která:</p> <ul style="list-style-type: none"> — zajišťuje aby, odpady sloužily užitečnému účelu a nahradily, buď přímo v daném závodě nebo v širším hospodářství jiné zdroje, které by jinak musely být použity ke splnění této funkce, nebo aby byly připraveny k takovému použití, — splňuje kritéria účinnosti, na jejichž základě lze prohlásit, že slouží užitečnému účelu, — zajišťuje, že celkový dopad na životní prostředí se využitím odpadu jako náhrady za jiné zdroje nezhorší, — zajišťuje, že nedochází k přenosy znečišťujících látek v průběhu procesu ke konečnému výrobku; <p>(q) „odstraňováním odpadu“ se rozumí jakákoli činnost nakládání s odpadem, která nespĺňuje kritéria, jež jsou stanovena jako využití odpadu.</p>

Odůvodnění

Tento článek by měl obsahovat všechny definice, které jsou relevantní, pokud jde o ustanovení směrnice o odpadech. Definice musí být zároveň koherentní s definicemi, které již byly přijaty v existující legislativě o odpadech, zejména v nařízení o přepravě odpadu. Tento pozměňovací návrh proto navrhuje:

- shromáždit v článku 3 definice, které se nacházejí v různých částech textu návrhu Komise,
- doplnit některé chybějící definice (např. slova „prodejce“ a „makléř“ jsou v článku 25 použita, aniž by byla definována) a znovu uvést definice, které již byly přijaty prostřednictvím spolurozhodování v souvislosti s přijetím nového nařízení o přepravě odpadů,
- objasnit některé navrhované definice.

Doporučení 5

Článek 4

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
<p>Komise vypracuje seznam odpadů v souladu s postupem uvedeným v čl. 36 odst. 2.</p> <p>Seznam bude obsahovat odpady, které se podle článků 12 až 15 považují za nebezpečné, s ohledem na jejich původ a složení, a případné mezní hodnoty koncentrací.</p>	<p>Komise vypracuje seznam odpadů v souladu s postupem uvedeným v čl. 36 odst. 2, a to nejpozději dva roky po datu, které stanoví článek 39. Seznam odpadů by měl být založen na stávajícím seznamu, který bude platný do počátku platnosti nového seznamu. Nový seznam odpadů bude zahrnovat rovněž údaje o hlavních látkových vlastnostech (složení a koncentrace obsažených látek).</p> <p>Seznam bude obsahovat také odpady, které se podle článků 12 až 15 považují za nebezpečné, s ohledem na jejich původ a složení, a případné mezní hodnoty koncentrací.</p>

Odůvodnění

Pozměňovací návrh týkající se článku 4 je určený k zajištění právní jistoty týkající se seznamu odpadů. Stávající seznam odpadů je předmětem neustálých úprav prostřednictvím postupu výboru a je aktuální. A i když kvalitu seznamu odpadů je vždy možné zlepšit, úsilí doposud vložené do tvorby seznamu by nemělo být jednoduše zahazeno. Mělo by naopak tvořit základ pro další práci na vytváření seznamu

odpadů a zajistit tak orgánům a subjektům návaznost. Vzhledem ke zrušení směrnic 75/442/EHS a 91/689/EHS je důležité zajistit, aby současný seznam zůstal platný až do přijetí nového a je důležité stanovit pevnou lhůtu pro vytvoření nového seznamu. Praktické zkušenosti ukazují, že seznam odpadů založený na látkách (hlavní kritéria: složení a koncentrace obsažených látek) musí být upřednostněn, neboť to umožní lepší posouzení environmentální, zdravotní, bezpečnostní a rizikové závažnosti a usnadní přiřazení ke způsobům využití. Návrh Komise na vypracování nového seznamu je nepřesný a je důležité vyjasnit, že seznam bude obsahovat jak odpad, který není nebezpečný, tak nebezpečný odpad.

Doporučení 6

Článek 5

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby byly veškeré odpady zpracovány tak, aby sloužily užitečnému účelu a nahradily, buď přímo v daném závodě nebo v širším hospodářství, jiné zdroje, které by jinak musely být použity ke splnění této funkce, nebo aby byly připraveny k takovému použití, dále jen „způsoby využití odpadů“. Za způsoby využití odpadů se považují alespoň způsoby uvedené v příloze II.</p> <p>2. V souladu s postupem uvedeným v čl. 36 odst. 2 je Komise oprávněna přijmout prováděcí opatření ke stanovení kritérií účinnosti, na jejichž základě lze o způsobech uvedených v příloze II prohlásit, že sloužily užitečnému účelu v souladu s odst. 1.</p>	<p>1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby byly veškeré odpady zpracovány tak, aby sloužily užitečnému účelu a nahradily, buď přímo v daném závodě nebo v širším hospodářství, jiné zdroje, které by jinak musely být použity ke splnění této funkce, nebo aby byly připraveny k takovému použití, dále jen „způsoby využití odpadů“. Za způsoby využití odpadů se považují alespoň způsoby uvedené v příloze II <u>nařízení Xxxxx Evropského parlamentu a Rady o klasifikaci způsobů nakládání s odpady.</u></p> <p>~~2. V souladu s postupem uvedeným v čl. 36 odst. 2 je Komise oprávněna přijmout~~ Prováděcí opatření budou stanovena v nařízení uvedeném v odst. 1 za účelem stanovení kritérií účinnosti, na jejichž základě lze o způsobech uvedených v příloze II prohlásit, že sloužily užitečnému účelu v souladu s odst. 1.</p>

Odůvodnění

Klasifikace způsobů nakládání s odpady silně ovlivňuje schopnost plánovat středně a dlouhodobé požadavky kapacity. Určuje dále podmínky konkurence jednotlivých míst zpracování odpadů. Tento pozměňovací návrh tedy žádá o použití procesu politického rozhodování, do kterého budou zapojeni odpovídající činitelé. Přijetí nařízení o klasifikaci způsobů nakládání s odpady umožní výběr kritérií výkonnosti a stanovení odpovídajících prahů, které budou předmětem politické kontroly. Přijetí tohoto nařízení zároveň umožní přijmout opatření aniž by to vedlo k příliš častým revizím směrnice o odpadech. Vzhledem ke znalostem získaným na místní úrovni a vzhledem k odpovědnostem a pravomocím orgánů místní a regionální správy v oblasti odpadů, by měly být tyto orgány přinejmenším konzultovány před navržením prováděcích opatření. Přijetí pozměňovacích návrhů 5 a 6 následně vyústí v přesunutí příloh I a II ze směrnice o odpadech do nařízení Xxxxx Evropského parlamentu a Rady o klasifikaci způsobů nakládání s odpady.

Doporučení 7

Článek 6

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Pokud není možné využití odpadů v souladu s čl. 5 odst. 1, členské státy zajistí, aby veškeré odpady byly odstraněny.</p>	<p>1. Pokud není možné využití odpadů v souladu s čl. 5 odst. 1, členské státy zajistí, aby veškeré odpady byly odstraněny.</p>

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
<p>Zakází opuštění, odložení nebo neřízené odstraňování odpadů.</p> <p>2. Členské státy považují za způsoby odstraňování odpadů alespoň způsoby uvedené v příloze I, a to i v případě, že tyto způsoby mají jako druhotný důsledek využití látek nebo energie.</p> <p>3. Pokud i v případě, že dochází k nahrazení zdrojů, má výsledek nějakého způsobu pro účely článku 1 jen nízký potenciál, Komise je oprávněna v souladu s postupy popsány v čl. 36 odst. 2 přijmout prováděcí opatření, kterým přidá daný konkrétní způsob na seznam v příloze I.</p>	<p>Zakází opuštění, odložení nebo neřízené odstraňování odpadů.</p> <p>2. Členské státy považují za způsoby odstraňování odpadů alespoň způsoby uvedené v příloze I <u>nařízení č. Xxxxx Evropského parlamentu a Rady o klasifikaci způsobů nakládání s odpady</u>, a to i v případě, že tyto způsoby mají jako druhotný důsledek využití látek nebo energie.</p> <p>3. Pokud i v případě, že dochází k nahrazení zdrojů, má výsledek nějakého způsobu pro účely článku 1 jen nízký potenciál, ~~Komise je oprávněna v souladu s postupy popsány v čl. 36 odst. 2 přijmout prováděcí opatření, kterým přidá~~ <u>bude daný konkrétní způsob přidán</u> na seznam v příloze I, <u>na kterou odkazuje odst. 2.</u></p>

Odůvodnění

Ze stejných důvodů jako byly uvedeny v odůvodnění k pozměňovacímu návrhu 5 by téma, kterým se zabývá tento článek, mělo být předmětem politické a ne pouze odborné debaty. Klasifikace způsobů nakládání s odpady, v tomto případě jejich odstraňování, silně ovlivňuje schopnost kompetentních orgánů a soukromých provozovatelů plánovat středně a dlouhodobé požadavky kapacity. Určuje dále podmínky konkurence jednotlivých míst zpracování odpadů.

Přijetí prováděcích opatření by tedy mělo podléhat procesu politického rozhodování, do kterého budou zapojeni odpovídající činitelé. Vzhledem k odpovědnostem a pravomocím orgánů místní a regionální správy v oblasti odpadů, by měly být tyto orgány přinejmenším konzultovány před navržením prováděcích opatření a měly by mít příležitost vyjádřit se k posouzení dopadů, které by Komise měla vypracovat před předložením návrhu.

Doporučení 8

Článek 9

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
Členské státy zajistí, aby náklady využití nebo odstraňování odpadů byly vhodným způsobem rozděleny mezi držitele, předcházející držitele a původce odpadů.	Členské státy v souladu se zásadou „polluter pays“ (znečišťovatel platí) zajistí, aby náklady využití nebo odstraňování odpadů byly vhodným způsobem rozděleny mezi držitele, předcházející držitele a původce odpadů.

Odůvodnění

Šestý akční program Společenství pro životní prostředí (přijatý Evropským parlamentem a Radou dne 22. července 2002) je založen zejména na zásadě „polluter pays“. Tato zásady by jako základní zásada environmentální politiky měla být znovu zavedena ve směrnici.

Doporučení 9

Čl. 11 odst. 1 písm. c (nové)

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Aby bylo možné stanovit, zda je vhodné, aby některé odpady přestaly být na základě provedení opětovného použití, recyklace nebo využití považovány za odpady a byly překlasifikovány na druhotné produkty, materiály a látky, Komise zhodnotí, zda jsou splněny níže uvedené podmínky:</p> <p>(a) změna klasifikace nepovede k celkovým nepříznivým environmentálním dopadům;</p>	<p>1. Aby bylo možné stanovit, zda je vhodné, aby některé odpady přestaly být na základě provedení opětovného použití, recyklace nebo využití považovány za odpady a byly překlasifikovány na druhotné produkty, materiály a látky, Komise zhodnotí, zda jsou splněny níže uvedené podmínky:</p> <p>(a) změna klasifikace nepovede k celkovým nepříznivým environmentálním dopadům;</p>

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
(b) existuje trh pro takové druhotné produkty, materiály nebo látky.	(b) existuje trh pro takové druhotné produkty, materiály nebo látky, (c) <u>druhotný produkt, materiál nebo látka byly zpracovány a jsou připraveny vstoupit do nového cyklu jako produkt nebo materiál vykazující vlastnosti podobné vlastnostem prvotního materiálu nebo látek.</u>

Odůvodnění

Doporučuje se, aby se kritéria odstraňování odpadů vztahovala pouze na situace, kdy byl odpad zpracován. To znamená, že není možné vyjmout odpad z právních předpisů o odpadech před okamžikem, ve kterém se může stát součástí nového výrobního cyklu a prokázat kvalitu rovnou prvotním materiálům nebo látkám.

Doporučení 10

Článek 11, odstavec 2

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
2. Na základě hodnocení podle odst. 1 přijme Komise v souladu s postupem podle čl. 36 odst. 2 prováděcí opatření týkající se konkrétní kategorie odpadového produktu, materiálu nebo látky, včetně uvedení environmentálních a kvalitativních kritérií, která musí být splněna, aby se tyto odpady mohly považovat za druhotné produkty, materiály nebo látky.	2. Na základě hodnocení podle odst. 1 ~~přijme~~ Komise ~~v souladu s postupem podle čl. 36 odst. 2~~ navrhne ve směrnici o odstraňování odpadů prováděcí opatření týkající se konkrétní kategorie odpadu ~~odpadového produktu, materiálu nebo látky,~~ včetně uvedení environmentálních a kvalitativních kritérií, která musí být splněna, aby se tyto odpady mohly považovat za druhotné produkty, materiály nebo látky. <u>Komise provede posouzení dopadů navržených opatření.</u>

Odůvodnění

Článek 11 uvádí kritéria odstraňování odpadů a tudíž budoucí rozsah právních předpisů pro odpad. Výběr environmentálních kritérií a úrovně, na které jsou stanovena, není pouze technickou, ale také politickou otázkou. Další nedostatek kritérií týkajících se použití takového konceptu může vést k nejasnostem a dokonce k diskusím mezi odporujícími si zájmovými skupinami. Prováděcí opatření musí být proto předmětem politické debaty. Návrh směrnice o odstraňování odpadů umožňuje vyvarovat se příliš častým revizím směrnice o odpadech. Tyto návrhy mají environmentální, ekonomické a sociální důsledky a měly by proto být doplněny posouzením dopadů zahrnujícím širší konzultaci s odpovídajícími zainteresovanými stranami.

Doporučení 11

Článek 13

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
Komise sestaví v souladu s postupem uvedeným v čl. 36 odst. 2 seznam nebezpečných odpadů, dále jen „seznam“. V seznamu zohlední původ a složení odpadů a podle potřeby i nejvyšší hodnoty koncentrace.	~~Komise sestaví v souladu s postupem uvedeným v čl. 36 odst. 2 seznam nebezpečných odpadů, dále jen „seznam“.~~ ~~V seznamu zohlední původ a složení odpadů a podle potřeby i nejvyšší hodnoty koncentrace.~~

Odůvodnění

Tento článek je nadbytečný, jelikož požadavky na sestavení seznamu odpadů jsou již zahrnuty v článku 4.

Doporučení 12**Článek 15**

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Pokud může členský stát prokázat, že konkrétní druh odpadu, který je uveden v seznamu jako nebezpečný odpad, nevykazuje žádné z vlastností, uvedených v příloze III, je oprávněn tento druh odpadu považovat za odpad, který není nebezpečný.</p> <p>Členský stát v takovém případě informuje Komisi prostřednictvím zprávy podle čl. 34 odst. 1 a poskytne Komisi nezbytné důkazy.</p> <p>2. Komise provede na základě doručeného oznámení revizi seznamu, aby mohla v souladu s postupem podle čl. 36 odst. 2 rozhodnout o jeho úpravě.</p>	<p>1. Pokud může členský stát prokázat, že konkrétní druh odpadu, který je uveden v seznamu jako nebezpečný odpad, nevykazuje žádné z vlastností, uvedených v příloze III, ~~je oprávněn tento druh odpadu považovat za odpad, který není nebezpečný.~~ Členský stát v takovém případě informuje Komisi prostřednictvím zprávy podle čl. 34 odst. 1 a poskytne Komisi nezbytné důkazy.</p> <p>2. Komise provede na základě doručeného oznámení revizi seznamu, aby mohla v souladu s postupem podle čl. 36 odst. 2 rozhodnout o jeho úpravě.</p> <p>3. ~~Členské státy jsou po schválení úpravy seznamu oprávněny tento druh odpadu považovat za odpad, který není nebezpečný.~~</p>

Odůvodnění

Jednotná klasifikace odpadů na odpad nebezpečný a odpad, který není nebezpečný je důležitým předpokladem pro uskutečňování nařízení Rady (EHS) 259/93 o přeshraniční přepravě odpadu. Tato klasifikace je tématem aktuální diskuse ve výboru pro technické přizpůsobení (Technical Adaptation Committee). Změny by neměly být ponechány na členských státech, ale měly by vstoupit v platnost po diskusi mezi zástupci členských států a Komisí.

Doporučení 13**článek 16**

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh
<p>Článek 16 Třídění</p> <p>1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že budou splněny následující podmínky v tom případě, kdy dochází ke směšování nebezpečných odpadů buď s jinými nebezpečnými odpady, které mají odlišné vlastnosti, nebo s jinými odpady, látkami nebo materiály:</p> <p>a) směšování provádí zařízení nebo podnik, který k tomu má povolení v souladu s článkem 19;</p> <p>b) jsou splněny podmínky stanovené v článku 7;</p> <p>c) nakládání s odpady nezhorší vliv na životní prostředí;</p> <p>d) tato činnost je v souladu s nejlepšími dostupnými technikami.</p> <p>2. Pokud dochází ke směšování nebezpečných odpadů s jinými nebezpečnými odpady které mají odlišné vlastnosti, nebo s jinými odpady, látkami nebo materiály způsobem, který neodpovídá ustanovení odst. 1, provede se v souladu s kritérii technické a ekonomické vhodnosti stanovenými členskými státy podle potřeby třídění, aby byly splněny podmínky uvedené v článku 7.</p>	<p>Článek 16 Třídění</p> <p>1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že budou splněny následující podmínky:</p> <p>(a) <u>je zakázáno, aby původce, ten, kdo sbírá odpad a přepravce odpadu směšovali nebezpečný odpad buď s jinými nebezpečnými odpady, které mají odlišné vlastnosti, nebo s jinými odpady, látkami nebo materiály</u></p> <p>(b) <u>kdy dochází ke směšování nebezpečných odpadů buď s jinými nebezpečnými odpady, které mají odlišné vlastnosti, nebo s jinými odpady, látkami nebo materiály:</u></p> <p>~~a) (i)~~ směšování provádí zařízení nebo podnik, který k tomu má povolení v souladu s článkem 19;</p> <p>~~b) (ii)~~ jsou splněny podmínky stanovené v článku 7;</p> <p>~~c) (iii)~~ nakládání s odpady nezhorší vliv na životní prostředí;</p> <p>~~d) (iv)~~ tato činnost je v souladu s nejlepšími dostupnými technikami;</p> <p>(v) <u>se směsi vznikajícími ze směšování je nakládáno v souladu s předpisy, které platí pro nebezpečné odpady, bez ohledu na konečné složení</u></p> <p>2. Pokud dochází ke směšování nebezpečných odpadů s jinými nebezpečnými odpady, které mají odlišné vlastnosti, nebo s jinými odpady, látkami nebo materiály způsobem, který neodpovídá ustanovení odst. 1, provede se v souladu s kritérii technické a ekonomické vhodnosti stanovenými členskými státy podle potřeby třídění, aby byly splněny podmínky uvedené v článku 7.</p>

Odůvodnění

Je pravdou, že pouze podniky, které k tomu mají povolení, mohou provádět směšování. Je však třeba poznamenat, že ustanovení článku 16 odst. 2 požaduje, aby byly tříděny pouze nelegální směsi za podmínek, že budou „v souladu s kritérii technické a ekonomické vhodnosti stanovenými členskými státy“. Ve znění směrnice by mělo být jasně uvedeno, že směšování je zakázáno pro původce, sběratele a přepravce odpadu. Dále je třeba zabránit tomu, aby směšování odpadů probíhalo za jediným účelem zmírnění škodlivých látek, ale musí být rovněž kladen důraz na to, aby se se směsí nakládalo podle pravidel platných pro nebezpečné odpady.

Doporučení 14

Článek 19, odstavec 1

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Členské státy jsou povinny vyžadovat, aby si veškeré zařízení nebo podniky, které hodlají provádět odstraňování nebo využívání odpadů, opatřily od příslušných vnitrostátních orgánů povolení.</p> <p>Toto povolení musí zahrnovat:</p> <p>(a) druhy a množství odpadů, s nimiž jsou oprávněny nakládat;</p> <p>(b) technické požadavky na příslušné místo pro každý způsob povolené činnosti;</p> <p>(c) bezpečnostní opatření, která je třeba přijmout;</p> <p>(d) metodu používanou pro každý způsob činnosti.</p> <p>V povolení mohou být uvedeny další podmínky a povinnosti.</p>	<p>1. Členské státy jsou povinny vyžadovat, aby si veškeré zařízení nebo podniky, které hodlají provádět odstraňování nebo využívání odpadů, opatřily od příslušných vnitrostátních orgánů povolení.</p> <p>Toto povolení musí zahrnovat:</p> <p>(a) druhy a množství odpadů, s nimiž jsou oprávněny nakládat;</p> <p>(b) technické požadavky na příslušné místo pro každý způsob povolené činnosti;</p> <p>(c) bezpečnostní opatření, která je třeba přijmout;</p> <p>(d) metodu používanou pro každý způsob činnosti.</p> <p>V povolení mohou být uvedeny další podmínky a povinnosti, jako například požadavky týkající se kvality <u>nakládání s odpady</u>.</p>

Odůvodnění

Vzhledem k souvisejícím environmentálním důsledkům by měl článek 19 směrnice stanovit, aby bylo možné učinit požadavky na kvalitu nakládání s odpady.

Doporučení 15

Článek 21

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
<p>Komise může v souladu s postupem podle čl. 36 odst. 2 přijmout minimální normy pro povolování, jejichž úkolem je zajistit, aby se s odpady nakládalo ekologicky správným způsobem.</p>	<p>Komise může v souladu s <u>postupem podle čl. 36 odst. 2 politickým postupem, do kterého budou zapojeni odpovídající činitelé, a po provedení posouzení dopadů navrhovaných opatření</u> přijmout minimální normy pro povolování, jejichž úkolem je zajistit, aby se s odpady nakládalo ekologicky správným způsobem.</p> <p><u>Členské státy mohou vycházet z posouzení svých národních potřeb a z proporcionality, a také podle Smlouvy o ES mohou stanovit vyšší požadavky pro povolování.</u></p>

Odůvodnění

V souladu s pozměňovacími návrhy 5, 6 a 9 žádá tento pozměňovací návrh o použití politické a nejen odborné debaty. Stanovení minimálních norem pro povolování jejichž úkolem je zajistit, aby se s odpady nakládalo ekologicky správným způsobem, podléhá postupu politického rozhodování, do kterého jsou zapojeni odpovídající činitelé. Vzhledem k odpovědnostem a pravomocím orgánů místní a regionální správy v oblasti odpadů, by měly být tyto orgány přinejmenším konzultovány před navržením prováděcích opatření a měly by mít příležitost vyjádřit se k posouzení dopadů, které by Komise měla vypracovat před předložením návrhu.

Doporučení 16*Článek 26, odstavec 1*

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány zpracovaly v souladu s článkem 1 jeden nebo více plánů nakládání s odpady, které musí být revidovány alespoň jednou za pět let.</p> <p>Tyto plány, samotné nebo v kombinaci, pokryjí celé zeměpisné území příslušného členského státu.</p>	<p>1. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány zpracovaly v souladu s článkem 1 jeden nebo více plánů nakládání s odpady, které musí být revidovány alespoň jednou za <u>čtyři roky</u>~~pět let~~.</p> <p>Tyto plány, samotné nebo v kombinaci, pokryjí celé zeměpisné území příslušného členského státu.</p>

Odůvodnění

Četnost revizí plánů nakládání s odpady by měla být synchronizována s četností vztahující se na programy předcházení vzniku odpadů, které jsou uvedeny v článku 29. Kontrola programů předcházení vzniku odpadů je stanovena v článku 31 a je spojena s požadavky na podávání zpráv stanovenými v článku 34, který určuje četnost zpráv na tři roky. Synchronizací revizí plánů nakládání s odpady a kontroly programů předcházení vzniku odpadů, stejně jako předkládáním sektorových zpráv, bude zavedena pravidelná činnost mezi příslušnými orgány a napomůže jim to k dosažení požadavků na předkládání zpráv uvedených v této směrnici.

Ve vztahu k těmto kritériím je důležité zmínit, že odpovědným orgánům by měly být přiděleny odpovídající zdroje.

Doporučení 17*Článek 29, odstavec 1*

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Členské státy vypracují v souladu s článkem 1 programy předcházení vzniku odpadů nejpozději [do tří let po vstupu této směrnice v platnost].</p> <p>Tyto plány jsou buď součástí plánů nakládání s odpady uvedených v článku 26, nebo budou fungovat jako samostatné programy. Budou vypracovány pro takovou zeměpisnou úroveň, která nejlépe zajistí jejich účinné použití.</p>	<p>1. Členské státy vypracují v souladu s článkem 1 programy předcházení vzniku odpadů nejpozději [do tří let po vstupu této směrnice v platnost]. <u>Programy budou revidovány nejméně jednou za čtyři roky.</u></p> <p><u>Cílem těchto programů a opatření v nich obsažených by měla být stabilizace produkce odpadů do roku 2010 a další výrazné snížení v produkci do roku 2020.</u></p> <p>Tyto plány jsou buď součástí plánů nakládání s odpady uvedených v článku 26, nebo budou fungovat jako samostatné programy. Budou vypracovány pro takovou zeměpisnou úroveň, která nejlépe zajistí jejich účinné použití.</p>

Odůvodnění

Jak bylo uvedeno v odůvodnění k pozměňovacímu návrhu 14, měla by četnost revizí plánů nakládání s odpady být synchronizována s četností vztahující se na programy předcházení vzniku odpadů. Kontrola programů předcházení vzniku odpadů je stanovena v článku 31 a je spojena s požadavky na podávání zpráv stanovenými v článku 34, který určuje četnost zpráv na tři roky. Synchronizace požadavků na podávání zpráv je navržena ze stejných důvodů, jež jsou uvedeny v odůvodnění k pozměňovacímu návrhu 14.

Programy předcházení vzniku odpadů jsou zaměřené na čelení jedné z nejzávažnějších výzev odpadové politiky, tj. snížení produkce odpadů. Revidovaná rámcová směrnice by měla stanovit hodnoty, na základě nichž bude možné hodnotit pokrok. Stanovení jasných cílů pro snížení je také v souladu s cíly a prioritními oblastmi, které jsou stanoveny v šestém akčním programu Společenství pro odpady.

Článek 29 žádá, aby programy předcházení vzniku odpadů byly vypracovány pro takovou zeměpisnou úroveň, která nejlépe zajistí jejich účinné použití, a je proto důležité, aby dané úrovni byly přiděleny odpovídající zdroje.

Doporučení 18

Článek 30, odstavec 2

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
2. Členské státy stanoví konkrétní kvantitativní a kvalitativní cíle a ukazatele platné pro veškerá opatření a jejich kombinace přijaté za účelem kontroly a hodnocení pokroku dosaženého díky jednotlivým opatřením.	2. Členské státy stanoví konkrétní kvantitativní a kvalitativní cíle. <u>Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 36 odst. 2 přijme kvalitativní a kvantitativní cíle, jakož i ukazatele, které členské státy použijí platné pro veškerá opatření a jejich kombinace přijaté za účelem ke kontrole a hodnocení pokroku dosaženého díky jednotlivým opatřením.</u>

Odůvodnění

Stanovení kvalitativních a kvantitativních cílů na národní úrovni může odrážet rozdíly v situaci ve členských státech. Kontrola a hodnocení pokroku na základě dohodnuté metodologie umožní další vytvoření preventivních politik na úrovni Společenství.

Doporučení 19

Článek 34, odstavec 1

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
1. Členské státy jsou povinny informovat Komisi jednou za tři roky o plnění této směrnice, a to ve formě sektorové zprávy. Tato zpráva je zpracována na základě dotazníku nebo přehledu vytvořeného Komisí v souladu s postupy uvedenými v článku 6 směrnice 91/692/EHS. Zpráva musí být doručena Komisi do devíti měsíců po skončení tříletého období, kterého se zpráva týká. Členské státy v této zprávě uvedou informace o pokroku v provádění svých programů předcházení vzniku odpadů. V souvislosti s povinností podávat zprávy budou shromažďovány údaje o kuchyňském odpadu, které napomohou stanovení pravidel pro jejich bezpečné využívání, recyklování a odstraňování.	1. Členské státy jsou povinny informovat Komisi jednou za ~~tr~~ čtyři roky o plnění této směrnice, a to ve formě sektorové zprávy. Tato zpráva je zpracována na základě dotazníku nebo přehledu vytvořeného Komisí v souladu s postupy uvedenými v článku 6 směrnice 91/692/EHS. Zpráva musí být doručena Komisi do devíti měsíců po skončení tříletého období, kterého se zpráva týká. Členské státy v této zprávě uvedou informace o pokroku v provádění svých programů předcházení vzniku odpadů. V souvislosti s povinností podávat zprávy budou shromažďovány údaje o kuchyňském odpadu, které napomohou stanovení pravidel pro jejich bezpečné využívání, recyklování a odstraňování.

Odůvodnění

Četnost podávání sektorových zpráv by ze stejných důvodů jako jsou uvedeny v pozměňovacích návrzích 14 a 15 měla být synchronizována s požadavky týkajícími se jak programů předcházení vzniku odpadů, tak plánů nakládání s odpady.

Doporučení 20

Článek 35

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
Komise přijme v souladu s postupy uvedenými v čl. 36 odst. 2 změny nezbytné pro přizpůsobení příloh vědeckému a technickému pokroku.	Komise přijme v souladu s <u>postupy uvedenými v čl. 36 odst. 2 politickým postupem, do kterého budou zapojeni odpovídající činitelé, a po provedení posouzení dopadů navrhovaných opatření, změny nezbytné pro přizpůsobení příloh vědeckému a technickému pokroku.</u>

Odůvodnění

Přílohy této směrnice hrají významnou úlohu pro budoucí účel právních předpisů pro odpad. Jak je uvedeno v pozměňovacích návrzích 5 a 6, navrhuje se, aby přílohy I a II, které uvádí klasifikaci budoucích způsobů nakládání s odpady, byly přesunuty jako přílohy do zvláštního nařízení. Je však obecně důležité uznat, že přizpůsobení příloh této směrnice vědeckému a technickému pokroku si žádá politickou a nejen odbornou debatu. Odpovídající činitelé by měli být zapojeni do postupu politického rozhodování a vzhledem k odpovědnostem a pravomocím orgánů místní a regionální správy v oblasti odpadů, by měly být tyto orgány přinejmenším konzultovány před navržením prováděcích opatření. Jak bylo uvedeno v pozměňovacím návrhu 5, odpovídající činitelé by měli mít příležitost vyjádřit se k posouzení dopadů, které by Komise měla vypracovat před předložením návrhu týkajícího se takových změn v právních předpisech.

Doporučení 21

Příloha 1

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
PŘÍLOHA I ZPŮSOBY ODSTRAŇOVÁNÍ ODPADŮ	PŘÍLOHA I ZPŮSOBY ODSTRAŇOVÁNÍ ODPADŮ
D 1 Ukládání na povrch nebo pod úroveň povrchu země (např. skládkování apod.)	~~D 1 Ukládání na povrch nebo pod úroveň povrchu země (např. skládkování apod.)~~
D 2 Úprava půdními procesy (např. biologický rozklad kapalných odpadů nebo kalů v půdě apod.)	~~D 2 Úprava půdními procesy (např. biologický rozklad kapalných odpadů nebo kalů v půdě apod.)~~
D 3 Hlubinná injektáž (např. injektáž čerpatelných odpadů do vrtů, solných komor nebo jiných přírodních úložišť apod.)	~~D 3 Hlubinná injektáž (např. injektáž čerpatelných odpadů do vrtů, solných komor nebo jiných přírodních úložišť apod.)~~
D 4 Ukládání do povrchových nádrží (např. vypouštění kapalných odpadů nebo kalů do prohlubní, nádrží nebo lagun apod.)	~~D 4 Ukládání do povrchových nádrží (např. vypouštění kapalných odpadů nebo kalů do prohlubní, nádrží nebo lagun apod.)~~
D 5 Ukládání do speciálně technicky provedených skládek (např. ukládání do utěsněných oddělených prostor, které jsou uzavřeny a izolovány navzájem i od vnějšího prostředí apod.)	~~D 5 Ukládání do speciálně technicky provedených skládek (např. ukládání do utěsněných oddělených prostor, které jsou uzavřeny a izolovány navzájem i od vnějšího prostředí apod.)~~
D 6 Vypouštění do vodních těles s výjimkou moří a oceánů	~~D 6 Vypouštění do vodních těles s výjimkou moří a oceánů~~
D 7 Vypouštění do moří a oceánů, včetně ukládání do mořského dna	~~D 7 Vypouštění do moří a oceánů, včetně ukládání do mořského dna~~
D 8 Biologická úprava jinde v této příloze nespécifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým ze způsobů označených D 1 až D 12	~~D 8 Biologická úprava jinde v této příloze nespécifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým ze způsobů označených D 1 až D 12~~
D 9 Fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespécifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým ze způsobů označených D 1 až D 12 (např. odpařování, sušení, kalcinace apod.)	~~D 9 Fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespécifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým ze způsobů označených D 1 až D 12 (např. odpařování, sušení, kalcinace apod.)~~
D 10 Spalování na pevnině	~~D 10 Spalování na pevnině~~
D 11 Spalování na moři	~~D 11 Spalování na moři~~
D 12 Trvalé uložení (např. uložení kontejnerů v dole apod.)	~~D 12 Trvalé uložení (např. uložení kontejnerů v dole apod.)~~
D 13 Míšení nebo směšování před odstraněním některým ze způsobů označených D 1 až D 12	~~D 13 Míšení nebo směšování před odstraněním některým ze způsobů označených D 1 až D 12~~
D 14 Předúprava před odstraněním některým ze způsobů označených D 1 až D 13	~~D 14 Předúprava před odstraněním některým ze způsobů označených D 1 až D 13~~
D 15 Skladování před odstraněním některým ze způsobů označených D 1 až D 14 (s výjimkou dočasného skladování na místě vzniku před sběrem)	~~D 15 Skladování před odstraněním některým ze způsobů označených D 1 až D 14 (s výjimkou dočasného skladování na místě vzniku před sběrem)~~

Odůvodnění

Příloha I směrnice o odpadech by měla být přesunuta do přílohy I nařízení č. Xxxxx a v souladu s odůvodněním k pozměňovacímu návrhu 5 se v tomto pozměňovacím návrhu škrtná.

Doporučení 22

Příloha II

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
PŘÍLOHA II ZPŮSOBY VYUŽITÍ ODPADŮ	PŘÍLOHA H ZPŮSOBY VYUŽITÍ ODPADŮ
R1 Použití jako paliva nebo jiným způsobem k výrobě energie.	R1 Použití jako paliva nebo jiným způsobem k výrobě energie.
To zahrnuje spalovny, které jsou vyhrazeny pro zpracování pevného komunálního odpadu, pokud se jejich energetická účinnost rovná nebo převyšuje hodnotu:	To zahrnuje spalovny, které jsou vyhrazeny pro zpracování pevného komunálního odpadu, pokud se jejich energetická účinnost rovná nebo převyšuje hodnotu:
— 0,60 v případě zařízení, která jsou v provozu a mají povolení v souladu s platnými právními předpisy Společenství před 1. lednem 2009,	— 0,60 v případě zařízení, která jsou v provozu a mají povolení v souladu s platnými právními předpisy Společenství před 1. lednem 2009,
— 0,65 v případě zařízení, která mají povolení po 31. prosinci 2008, přičemž pro výpočet se použije tento vzorec:	— 0,65 v případě zařízení, která mají povolení po 31. prosinci 2008, přičemž pro výpočet se použije tento vzorec:
Energetická účinnost = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$	Energetická účinnost = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$
Kde:	Kde:
E_p znamená roční množství energie ve formě tepla nebo elektřiny. Vypočítá se tak, že v případě energie ve formě elektřiny se vynásobí hodnotou 2,6 a v případě tepla produkovaného pro komerční účely se vynásobí hodnotou 1,1 (GJ/rok).	E_p znamená roční množství energie ve formě tepla nebo elektřiny. Vypočítá se tak, že v případě energie ve formě elektřiny se vynásobí hodnotou 2,6 a v případě tepla produkovaného pro komerční účely se vynásobí hodnotou 1,1 (GJ/rok).
E_f znamená roční energetické vstupy do systému z paliv sloužících k výrobě páry (GJ/rok).	E_f znamená roční energetické vstupy do systému z paliv sloužících k výrobě páry (GJ/rok).
E_w znamená roční množství energie obsažené ve zpracovávaných odpadech vypočítané pomocí nižší čisté kalorické hodnoty odpadů (GJ/rok).	E_w znamená roční množství energie obsažené ve zpracovávaných odpadech vypočítané pomocí nižší čisté kalorické hodnoty odpadů (GJ/rok).
E_i znamená roční množství dodávané energie bez E_w a E_f (GJ/rok).	E_i znamená roční množství dodávané energie bez E_w a E_f (GJ/rok).
0,97 je činitel energetických ztrát kvůli popelu a vyzarování	0,97 je činitel energetických ztrát kvůli popelu a vyzarování
R 2 Zpětné získávání/regenerace rozpouštědel	R-2 Zpětné získávání/regenerace rozpouštědel
R 3 Recyklace/zpětné získávání organických látek, které se nepoužívají jako rozpouštědla (včetně kompostování a dalších biologických transformačních procesů)	R-3 Recyklace/zpětné získávání organických látek, které se nepoužívají jako rozpouštědla (včetně kompostování a dalších biologických transformačních procesů)
R 4 Recyklace/zpětné získávání kovů a sloučenin kovů	R-4 Recyklace/zpětné získávání kovů a sloučenin kovů
R 5 Recyklace/zpětné získávání jiných anorganických materiálů	R-5 Recyklace/zpětné získávání jiných anorganických materiálů
R 6 Regenerace kyselin nebo zásad	R-6 Regenerace kyselin nebo zásad
R 7 Využití složek používaných ke snižování znečištění	R-7 Využití složek používaných ke snižování znečištění
R 8 Využití složek katalyzátorů	R-8 Využití složek katalyzátorů
R 9 Rafinace olejů nebo jiné opětovné použití olejů	R-9 Rafinace olejů nebo jiné opětovné použití olejů
R 10 Úprava půdními procesy, která je přínosem pro zemědělství nebo životní prostředí	R-10 Úprava půdními procesy, která je přínosem pro zemědělství nebo životní prostředí

Původní znění Komise	Pozměňovací návrh VR
R 11 Použití odpadů získaných některým ze způsobů R 1 až R 10	~~R 11 Použití odpadů získaných některým ze způsobů R 1 až R 10~~
R 12 Předúprava odpadů před využitím některým ze způsobů R 1 až R 11	~~R 12 Předúprava odpadů před využitím některým ze způsobů R 1 až R 11~~
R 13 Skladování odpadů až do využití některým ze způsobů R 1 až R 12 (s výjimkou dočasného skladování na místě vzniku před sběrem)	~~R 13 Skladování odpadů až do využití některým ze způsobů R 1 až R 12 (s výjimkou dočasného skladování na místě vzniku před sběrem)~~

Odůvodnění

Příloha II směrnice o odpadech by měla být podle odůvodnění k pozměňovacímu návrhu 5 přesunuta do samostatného nařízení a v souladu s předchozími pozměňovacími návrhy vyškrtnuta.

V Bruselu dne 14. června 2006.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o podpoře čistých silničních vozidel

(2006/C 229/02)

VÝBOR REGIONŮ

s ohledem na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o podpoře čistých silničních vozidel (KOM(2005) 634 v konečném znění – 2005/0283 (COD)),

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 21. prosince 2005 požádat Výbor v souladu s článkem 175 a čl. 265 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství o vypracování stanoviska k tomuto návrhu,

s ohledem na rozhodnutí svého předsedy ze dne 24. ledna 2006 pověřit Komisi pro udržitelný rozvoj vypracováním stanoviska k tomuto tématu,

s ohledem na své stanovisko ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů K tématické strategii pro městské životní prostředí (KOM(2004) 60 v konečném znění ⁽¹⁾ – CdR 93/2004 fin) ⁽²⁾;

s ohledem na své stanovisko k bílé knize Evropská dopravní politika pro rok 2010: čas rozhodnout (KOM(2001) 370 v konečném znění* – CdR 54/2001 fin*) ⁽³⁾;

s ohledem na své stanovisko ke sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu Hodnocení strategie udržitelného rozvoje EU v roce 2005: Výchozí rekapitulace a budoucí směry vývoje (KOM(2005) 37 v konečném znění – CdR 66/2005 fin),

⁽¹⁾ není k dispozici v češtině

⁽²⁾ Úř. věst. C 43, 18.2.2005, s. 35.

⁽³⁾ Úř. věst. C 192, 12.8.2002, s. 8.

s ohledem na návrh stanoviska (CdR 48/2006 rev. 1) přijatý Komisí pro udržitelný rozvoj dne 3. dubna 2006 (zpravodajka: paní KARLSSON, členka městského zastupitelstva ve Vindeln (SE/ALDE)),

vzhledem k těmto důvodům:

- 1) Obce a regiony představují rozhodovací a prováděcí úroveň, která je občanům EU nejbližší. Nezbytná opatření zamezující znečišťování ovzduší v Evropě musí být zvolena, zakotvena, provedena a monitorována za stálého dialogu s obecní a regionální úrovní i s občany Unie.
- 2) Praktické provádění navrhovaných opatření na omezení znečišťování životního prostředí způsobeného dopravou se ve 25 členských státech Unie provádí na místní a regionální úrovni.
- 3) Podpora využívání čistých vozidel odpovídá cíli orgánů místní a regionální samosprávy snížit spotřebu energie a tím i rozsah znečišťování ovzduší.
- 4) Orgány místní a regionální samosprávy by neměly nést zátěž podpory čistých vozidel samy. Je nezbytně nutné zavést opatření pro okamžité zapojení soukromého sektoru a podniků, které budou plnit úkoly veřejného sektoru.
- 5) Kumulovaný efekt opatření, která musí být prováděna na místní a regionální úrovni, může zvrátit neudržitelné tendence, které lze v současnosti pozorovat.

přijal toto stanovisko na 65. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 14. a 15. června 2006 (jednání ze dne 15. června).

1. Názory Výboru regionů

Výbor regionů

Všeobecné poznámky

1.1 **vítá** záměr Komise přispět zadáváním veřejných zakázek zohledňujících ekologii ke zlepšení kvality ovzduší;

1.2 **žádá**, aby opatření k pořízení čistých silničních vozidel veřejnými subjekty, stanovená v návrhu směrnice, byla upravena jako doporučení;

1.3 pokud by však měla být schválena směrnice, **podtrhuje** důležitost úzké spolupráce s obcemi a regiony v Unii při vypracovávání navrhovaných opatření. V rámci konzultací o předloženém návrhu směrnice byl vyslechnut v první řadě automobilový průmysl, odvětví pohonných hmot a národní úroveň členských států;

1.4 **naléhá**, aby byly obce a regiony zapojeny do další tvorby, provádění, monitorování a vyhodnocování opatření navrhovaných ve směrnici v případě, že by byla schválena. Výbor ale **nepovažuje za nezbytné**, aby byl speciálně zřízen výbor, který by Komise měla konzultovat při další práci;

1.5 **zdůrazňuje** nutnost informovat občany o provedených opatřeních a pomocí praktických příkladů jim objasnit evropský legislativní proces a jeho dopad. V tom hrají důležitou úlohu místní a regionální úrovně, což je mezi jiným zdůrazněno i v bílé knize Komise o evropské komunikační politice;

1.6 **sdílí** zásadní důvody a cíle návrhu směrnice. Výbor by však rád **poukázal** na to, že je třeba odmítnout jednostranný závazek veřejného sektoru ohledně zákona zadávání zakázek. Jak Evropská komise správně uvádí v návrhu směrnice, podílí se veřejný sektor na trhu pro těžká a lehká užitková vozidla pouze 6 %, u autobusů je to asi 30 %. Výbor by proto uvítal řešení, které by silněji zapojilo soukromý sektor. Zásadně by chtěl Výbor upozornit na význam přijetí měkkých nelegislativních opatření v oblasti zadávání zakázek šetrných k životnímu prostředí. Především velká města dobrovolně uskutečňují vysoké cíle ochrany životního prostředí v případě, že existují příslušné rámcové podmínky;

1.7 **poukazuje na to**, že v případě jednostranných závazků pro veřejný sektor, by především finančně slabým samosprávám mohlo být bráněno v investicích, příp. by byly nuceny služby obecného zájmu externalizovat;

Další opatření na podporu čisté silniční dopravy

1.8 **požaduje** celkový přehled opatření, která by mohla být přijata v zájmu podpory čisté silniční dopravy. Výbor má výhrady k závaznému požadavku navrhované směrnice, aby veřejné subjekty ve veřejných zakázkách dosahovaly 25 % kvóty čistých vozidel v oblasti těžkých nákladních vozidel. Bylo by vhodnější aplikovat normy pohonných jednotek na všechna vozidla a všechny skupiny zákazníků. K dodržení platných mezních hodnot pro znečišťování ovzduší je však třeba dalších opatření;

1.9 **vítá**, že se více sází na biopaliva. Zvýšená výroba bioetanolu a bionafty v Evropě k nahrazení tradičních pohonných hmot pro vozidla (benzinu a nafty) má řadu výhod, neboť:

- snižuje množství skleníkových plynů uvolňovaných v dopravě,
- přispívá k zabezpečení zásobování energií, když je k dispozici méně ropy,
- poskytuje zemědělství a lesnímu hospodářství v EU příležitost k pěstování rostlin a dřevin pro výrobu biopaliv,
- umožňuje rozvojem zemím vývoz biopaliv do EU a
- snižuje využívání přírodních zdrojů.

Navrhovaná opatření

1.10 **odmítá** vydání směrnice o podpoře čistých silničních vozidel. Spíše by měla být přijata následující opatření:

- Komise by měla řešit problém u zdroje a stanovit časový rámec pro evropskou politiku dopravy a přepravy a pracovat na tom, aby zajistila, že:
  - normy Euro-V budou od roku 2007 uplatňovány na osobní dopravu,
  - normy Euro-VI budou od roku 2011 uplatňovány na osobní vozidla se vznětovým motorem a užitková vozidla,
  - normy Euro-VI budou od roku 2012 uplatňovány na nákladní vozidla.
- Je třeba stanovit opatření na zajištění informovanosti a odborné přípravy, aby bylo možné podpořit a zvýšit pořizování čistých vozidel ze strany veřejného sektoru. Příručka Komise k zadávání veřejných zakázek zohledňujících ekologii je cennou pomůckou, je však třeba dalšího úsilí.
- Za účelem stanovení standardů pro ochranu životního prostředí u veřejných zakázek musí být přijata opatření na vývoj těchto nástrojů.
- Je třeba podpořit rozvoj „zelené sítě“ v oblasti veřejných zakázek. V rámci této „zelené sítě“ by bylo možné provádět srovnávací studie, vyměňovat si osvědčené postupy a definovat společné cíle.
- Prioritou pro finanční injekce musí být výzkum a vývoj v Unii zaměřený na „čistá vozidla“ a související problémy.
- Je třeba se zasadit o rozvoj samostatných obnovitelných energií v souladu s podporou čistých silničních vozidel. V tomto smyslu je třeba vytvořit mechanismy nutné pro podporu rozvoje a pěstování lesních produktů určených na výrobu paliva z biomasy.

Provádění navrhované směrnice na místní a regionální úrovni

1.11 **poukazuje na to**, že podmínky pro provádění navrhované směrnice o podpoře čistých silničních vozidel by se v jednotlivých členských státech lišily.

- Ve většině členských států by se opatření stanovená v navrhované směrnici plně nebo z části hradila z národních příjmů z daní. V několika členských státech se však tato opatření financují z obecních a regionálních daní a poplatků.
- V Evropské unii se trh s ekologickými vozidly jeví nejednotný. Velikost „čistého“ vozového parku kolísá v neposlední řadě proto, že v některých členských státech existuje dobrovolný závazek pořizovat určitý procentní podíl ekologických vozidel, což trhu s čistými silničními vozidly poskytlo důležitý impuls. Vývoj a zavádění systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí, systému Společenství pro řízení a audit z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS), ve státních podnicích kromě toho přispívá ke zvyšování podílu čistých vozidel.
- Dalším aspektem, ve kterém členské státy z hlediska možnosti zavádění ekologických vozidel vykazují nejednotnost, je objem prostředků investovaných do infrastruktury. Existence sítě čerpacích stanic pro různé pohonné látky je tak například důležitým předpokladem rozvoje trhu s ekologickými vozidly.

Z této nejednotné situace na trhu plyne, že potřeba podpory místní a regionální úrovně v celé EU by vyžadovala diferencovaný přístup.

Další postup

1.12 **zdůrazňuje**, že v případě schválení směrnice je třeba její provádění sledovat a vyhodnocovat za úzké spolupráce s místní a regionální úrovní. Důležité je, aby výsledky směrnice byly zaznamenávány a vykazovány, a sice s ohledem na počet čistých silničních vozidel a jejich vliv na kvalitu ovzduší. Tyto informace pro místní a regionální úroveň a pro občany Unie jsou předpokladem toho, aby cíl, který směrnice zamýšlela, byl splněn a nadále sledován. Zároveň je důležitým předpokladem pro to, aby bylo možné přijmout další opatření na podporu čistých silničních vozidel.

2. Doporučení Výboru regionů

2.1 **vyzývá** evropské tvůrce právních předpisů, aby v rámci další činnosti na podporu čistých silničních vozidel vydávali jednotná nařízení, která se zaměřují na veřejný i soukromý sektor;

2.2 **naléhá**, aby byla místní a regionální úrovni poskytnuta ekonomická pomoc při veřejných zakázkách na čistá silniční vozidla;

2.3 **zdůrazňuje** význam opatření zajišťujících informovanost a odbornou přípravu za účelem podpory a rozvoje zadávání veřejných zakázek na čistá silniční vozidla;

2.4 **považuje** celkový přehled možných opatření na podporu čistých silničních vozidel za nezbytný;

2.5 **navrhuje**, aby byl postup pro podávání zpráv, který má být vytvořen v zájmu dalšího sledování případné směrnice o podpoře čistých silničních vozidel, zkoordinován s ostatními postupy pro podávání zpráv. Mimo jiné by měl být sladěn se systémem podávání zpráv stanoveným ve směrnici o kvalitě ovzduší a čistějším vzduchu pro Evropu;

2.6 **vyslovuje se** pro to, aby byly obce a regiony v budoucnosti zapojeny do vypracování, provádění, vyhodnocování a monitorování opatření navrhovaných v případné směrnici.

V Bruselu dne 15. června 2006.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů k návrhu doporučení Evropského parlamentu a Rady o klíčových schopnostech pro celoživotní vzdělávání

(2006/C 229/03)

VÝBOR REGIONŮ

s ohledem na návrh doporučení Evropského parlamentu a Rady o klíčových schopnostech pro celoživotní vzdělávání KOM(2005) 548 v konečném znění – 2005/0221 (COD);

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 28. listopadu 2005 požádat Výbor regionů v souladu s čl. 265 odst. 1 Smlouvy o ES o vypracování stanoviska v této věci,

s ohledem na rozhodnutí svého předsedy ze dne 24. ledna 2006 pověřit Komisi pro kulturu a vzdělávání vypracováním stanoviska v této věci,

s ohledem na své stanovisko k návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí jednotný akční program v oblasti celoživotního učení (CdR 258 /2004 fin ⁽¹⁾),

s ohledem na své stanovisko ke sdělení Komise o evropském prostoru celoživotního vzdělávání (CdR 49/2002 fin ⁽²⁾),

s ohledem na své stanovisko k návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o sedmém rámcovém programu Evropského společenství pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013) (CdR 155/2005 fin),

s ohledem na své stanovisko k návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o víceletém programu pro účinnou integraci informačních a komunikačních technologií (IKT) do systémů vzdělávání a odborné přípravy v Evropě (program „eLearning“) (CdR 73/2003 fin ⁽³⁾),

s ohledem na své stanovisko ke sdělení Komise o podpoře studia jazyků a jazykové rozmanitosti: akční plán 2004-2006 (CdR 248/2003 fin ⁽⁴⁾),

⁽¹⁾ Úř. věst. C 164, 5.7.2005, s. 59.

⁽²⁾ Úř. věst. C 278, 14.11.2002, s. 26 [není k dispozici v češtině].

⁽³⁾ Úř. věst. C 244, 10.10.2003, s. 42 [není k dispozici v češtině].

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 73, 23.3.2004, s. 33 [není k dispozici v češtině].

s ohledem na své stanovisko k návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí program Kultura 2007 (2007-2013) (CdR 259/2004 fin (*)),

s ohledem na své stanovisko ke sdělení o sledování Bílé knihy o novém impulsu pro evropskou mládež. Návrh společných cílů pro dobrovolné činnosti mladých v návaznosti na usnesení Rady z 27. června 2002 týkající se rámce evropské spolupráce v oblasti mládeže (KOM(2004) 337 v konečném znění (°)),

s ohledem na své stanovisko ke sdělení o sledování Bílé knihy o novém impulsu pro evropskou mládež. Návrh společných cílů pro lepší porozumění a poznání mládeže v návaznosti na usnesení Rady z 27. června 2002 týkající se rámce evropské spolupráce v oblasti mládeže (KOM(2004) 336 v konečném znění) (CdR 192/2004 fin (°)),

s ohledem na návrh stanoviska (CdR 31/2006 rev.2) (zpravodajka: paní Christina Tallberg, členka regionálního zastupitelstva města Stockholm (SE/SES), který Komise pro kulturu a vzdělávání přijala dne 4. dubna 2006.

přijal toto stanovisko na 65. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 14. a 15. června 2006 (jednání ze dne 14. června).

Shrnutí dokumentu Komise

Evropská rada na svém lisabonském zasedání v březnu 2000 konstatovala, že kvůli globalizaci a přechodu k znalostní ekonomice stojí Evropa před novými výzvami. Přitom zdůraznila, že „každý občan musí být vybaven dovednostmi, jež jsou pro život a práci v této nové informační společnosti nezbytné“, a že „evropský rámec by měl definovat nové základní dovednosti (?), jejichž osvojení by mělo umožnit celoživotní vzdělávání: dovednosti v oblasti IT, znalost cizích jazyků, technologická kultura, podnikatelské schopnosti a sociální dovednosti“.

Navržené doporučení je tedy považováno za evropský referenční nástroj pro klíčové schopnosti, který objasňuje, jak lze všem občanům zajistit získávání těchto schopností prostřednictvím celoživotního vzdělávání.

S rozvojem znalostní společnosti se zvyšuje poptávka po klíčových schopnostech ve sféře osobní, veřejné i profesní.

Skupina na vysoké úrovni pro provádění Lisabonské strategie v listopadu 2004 konstatovala, že „lidé v Evropě jsou nedostatečně vybaveni prostředky, které potřebují, aby se mohli přizpůsobit vyvíjejícímu se trhu práce, a to se vztahuje na vysoce i málo kvalifikovaná pracovní místa“.

Mnoho zemí zahájilo, často za pomoci nevládních organizací, programy vzdělávání dospělých zaměřené na získání základních dovedností jako je např. čtení, psaní, počítání a používání IKT. Řada zemí však ještě není schopna umožnit získávání základních dovedností a jejich aktualizaci všem občanům.

V příloze k doporučení nazvané „Klíčové schopnosti pro celoživotní vzdělávání – evropský referenční rámec“ jsou uvedeny znalosti, dovednosti a postoje, které by lidé v zájmu většího

(*) Úř. věst. C 164, 5.7.2005, s. 65.

(°) Není k dispozici v češtině.

(°) Úř. věst. C 43, 18.2.2005, s. 42.

(?) Základními dovednostmi se obvykle rozumí gramotnost a znalost základních početních úkonů. Lisabonská Evropská rada požadovala, aby byly rozšířeny o nové dovednosti nezbytné pro informační společnost, jakými jsou dovednosti v oblasti informačních a komunikačních technologií a podnikatelské schopnosti.

zapojení do udržitelného rozvoje i do demokratického občanství měli mít. Jmenováno je osm klíčových kompetencí: komunikace v mateřském jazyce; komunikace v cizích jazycích; matematická schopnost; schopnost práce s digitálními technologiemi; schopnost učit se; smysl pro mezilidské a mezikulturní vztahy a sociální schopnosti; podnikatelské schopnosti; a kulturní povědomí.

Význam pro orgány místní a regionální samosprávy

Místní a regionální úroveň nese ve všech členských státech EU hlavní odpovědnost za vzdělání, odbornou přípravu a zvyšování kvalifikace celoživotním učením.

Orgány místní a regionální samosprávy jsou ideálními partnery pro konstruktivní součinnost se sociálními partnery, orgány a organizacemi v oblasti základního vzdělání a odborné přípravy zaměřenou na přizpůsobení nabídky možného všeobecného a odborného vzdělávání konkrétním místním poměrům a potřebám.

Různé regionální a místní projekty spolupráce jsou kromě toho důležitou hnací silou růstu a rozvoje.

Vzdělávací programy EU se každoročně dostávají přímo k mnoha občanům, žádné jiné aktivity Společenství nemají tak dalekosáhlý vliv. Mimoto tyto programy napomáhají modernizaci systémů vzdělávání a odborné přípravy v EU a motivují občany k tomu, aby si dále prohlubovali kvalifikaci. Vzhledem k úkolům místní a regionální úrovně by zúčastněné regionální subjekty měly být významnou cílovou skupinou pro opatření na provádění programů v oblasti vzdělávání a odborné přípravy (°).

(°) CdR 258/2004 fin.

Vynikajícím příkladem šíření a rozvoje celoživotního vzdělávání v Evropě jsou „evropské sítě na podporu místních a regionálních rozměrů celoživotního vzdělání“ (iniciativa R3L) vytvořené Komisí ve spolupráci s Výborem regionů. Původně šlo o pilotní iniciativu s rozpočtem nezávislým na rozpočtu hlavních programů. V mezichase byla tato iniciativa začleněna do návrhu integrovaného akčního programu EU na období let 2007-2013 pro oblast celoživotního vzdělávání.

1. Celkový názor Výboru regionů na sdělení

1.1 Výbor regionů vnímá silný důraz, který strategie celoživotního vzdělávání EU klade na zapojení – a to od malička a po celý život. Tato koncepce zahrnuje vzdělávání nejrůznějšího druhu, ať již formální, neformální nebo informální. Výbor při různých příležitostech zdůrazňoval, že právě místní a regionální úroveň se strategií celoživotního vzdělávání intenzivně zabývá. Jí často přísluší politické a finanční pravomoci v oblasti školství a vzdělávání v jednotlivých členských státech. Mnohdy působí i jako koordinátor vývoje a růstu a jako sociální úřad zaopatřující občany sociálními službami a infrastrukturou. Dále vykonává také funkci zaměstnavatele, který má zájem na dalším rozvoji schopností svých zaměstnanců a zodpovídá za něj⁽⁹⁾.

1.2 Otázky vzdělávání mají rozhodující vliv na konkurenceschopnost Evropy jakožto předpoklad pro zachování sociálního státu. Největší zdroj Evropy, její občané, musí být připraven na profesní život a náplň práce, které se výrazně liší od toho, co platilo pro minulé generace, a které budou i v budoucnu podléhat rychlým změnám. Podniky i zaměstnanci stojí před změnami, jejichž přesnou podobu lze předem těžko odhadnout.

1.3 Místní a regionální rozvoj vychází přirozeně z rozdílných předpokladů a výchozích pozic. V žádném případě však nemůže být posuzován odděleně od prostředí. Regiony a společnosti potřebují produktivní systém, který se obnovuje v takovém rozsahu, v jakém mizejí tradiční pracovní místa – jinak hrozí stagnace, sociální marginalizace v podobě nezaměstnanosti, vysoká nemocnost zaměstnanců a příliš častý předčasný odchod z trhu práce.

1.4 Vývoj lidských schopností a dovedností proto musí směřovat tam, aby dostal požadavkům znalostní společnosti

Dobré jazykové znalosti a komunikační schopnosti obecně jsou stejně jako schopnost týmové práce pro jedince stále důležitější. Při současném vývoji, který je utvářen stále rychlejšími obchodními toky, globalizovanými trhy a segmentací, vzniká silnější potřeba spolupráce. To se týká vztahu mezi různými podniky a organizacemi na místní a regionální úrovni i mezi regiony navzájem. Vytváří se stále silnější vzájemná závislost mezi různými částmi Evropy i mezi Evropou a zbytkem světa.

1.5 Trojice priorit „profesní život – společnost – vyšší úroveň vzdělání“ představuje důležitou základnu pro inovace a růst na místní a regionální úrovni. Je zapotřebí inkluzivní infrastruktura a nediskriminující prostředí, které poskytují podněty k aktivnímu občanství a společnému přijetí zodpovědnosti a zajišťují tak sociální soudržnost a udržitelný rozvoj.

1.6 Výbor již dříve zdůraznil význam své aktivní úlohy při podpoře celoživotního vzdělávání na místní a regionální úrovni⁽¹⁰⁾. To přirozeně platí rovněž pro otázku vzdělávacích cílů a klíčových schopností. Výbor považuje za mimořádně důležité, aby návrhy předložené v dokumentu Komise měly vliv na místní a regionální úrovni.

1.7 Výbor by rád sledoval a podpořil další vývoj a vybízl k budoucí spolupráci s Komisí na těchto otázkách, například u pilotních projektů a průzkumů.

1.8 Výbor regionů zdůrazňuje význam rozvoje „regionálních sítí pro celoživotní vzdělávání“ (dle iniciativy RL3). Tak má být posíleno navazování kontaktů mezi institucemi a sdruženími pro základní a vyšší vzdělávání, pro odborné vzdělávání a pro kulturu jako důležité opatření pro zvyšování zaměstnatelnosti a aktivního občanství.

2. Návrhy Komise na doporučení členským státům

2.1 Podle úvah nastíněných v předcházejícím odstavci je zaměření na klíčové schopnosti pro celoživotní vzdělávání v dnešní i budoucí společnosti a v pracovním životě mimořádně důležité. Toto zaměření napomáhá rozvoji na místní, regionální a úrovni i na úrovni Evropské unie jako celku. Výbor regionů vítá návrh Komise na doporučení členským státům o klíčových schopnostech pro celoživotní vzdělávání.

⁽⁹⁾ CdR 49/2002 fin [není k dispozici v češtině].

⁽¹⁰⁾ CdR 49/2004 fin [není k dispozici v češtině].

2.2 Pro Výbor je obzvláště potěšitelné, že návrh Komise výslovně zmiňuje úlohu a význam regionální a místní úrovně, v čemž je třeba spatřovat významné zlepšení oproti dřívějším návrhům Komise, které měly na zřeteli téměř výlučně úroveň evropskou a národní.

2.3 Výbor regionů spatřuje v integrovaném programu celoživotního vzdělávání důležitý nástroj pro podporu oblasti odborné přípravy a pro rozvíjení klíčových schopností pro celoživotní vzdělávání. Účinný přenos znalostí a dovedností mezi regiony a orgány místní samosprávy v Evropské unii, který je obsažen ve vyšší mobilitě občanů, může přispět k větší konkurenceschopnosti a zaměstnanosti.

2.4 Podstatou doporučení Komise je snaha o celoživotní aktualizování klíčových schopností i v dospělosti. Obzvláštní pozornost je třeba věnovat těm, kteří budou v národním, regionálním nebo místním kontextu vyhodnoceni jako prioritní cílová skupina. Zde by bylo možné položit důraz na motivující opatření zaměřená na osoby s nízkou kvalifikací a na poskytování informací na místní a regionální úrovni. Jde o to, aby se stavělo na znalostech občanů, jejich zkušenostech a zájmech a nevycházelo se z jejich slabých stránek a nedostatků.

2.5 Dopad doporučení Komise na změny v ekonomických, sociálních, kulturních a jiných procesech bude záviset na konkrétních opatřeních, která budou uplatněna bez prodlevy na národní, regionální a místní úrovni. Z tohoto důvodu považuje Výbor regionů za důležité, aby byla provedena reforma oficiálních a neoficiálních systémů vzdělání. Tyto programy by se měly týkat všech rovin a jejich cílem by mělo být, aby tyto systémy byly přizpůsobeny potřebám trhu práce EU a úkolům strategie pro celoživotní vzdělávání.

2.6 Rozdíly v účasti na vzdělávání a ve výsledcích vzdělávání mezi muži a ženami jsou zde důležitým jevem, který je na národní, regionální i místní úrovni třeba sledovat a odstranit. Dívky a ženy by měly být povzbuzovány ke studiu technických a vědeckých oborů. V jiném kontextu potřebují podporu naopak muži. V řadě regionů a obcí přerušují studium převážně muži a vykazují též nižší motivaci a sklony k nepřetržitému vzdělávání.

2.7 Podle názoru Výboru by se návrhy členským státům předložené Komisí mohly stát důležitým katalyzátorem podpory rychlejšího a cílevědomějšího zaměření vzdělávacích systémů v Evropě na dosažení dohodnutých cílů v oblasti konkurenceschopnosti, sociálních standardů a účasti. Výbor regionů toto podporuje a rád by připojil následující komentář:

2.8 Doporučení Komise č. 1

„[...] zajistit, aby počáteční vzdělávání a odborná příprava poskytovaly všem mladým lidem prostředek, jak rozvíjet klíčové schopnosti na úroveň, která je připravená na dospělost a která bude základem pro další vzdělávání a pracovní život“

Názory Výboru Regionů:

2.8.1 Výbor regionů zdůrazňuje obzvláštní význam účinného a cílevědomého podporování dětí již od raného věku, které ovšem nesmí vést ke strachu dětí ze selhání. Kromě toho má škola vytvářet základ pro nepřetržité celoživotního vzdělávání prostřednictvím formálního, neformálního a informálního vzdělávání. Je důležité uvědomit si různé způsoby učení u dětí a u mládeže, neboť každý dospívá různě rychle a na dosažení cílů potřebuje různě dlouhou dobu. To představuje velkou výzvu pro vytváření vzdělávacích systémů a pro odbornou přípravu učitelů.

2.8.2 Je třeba věnovat obzvláštní pozornost dětem a mladistvým se zvláštními potřebami, například z důvodu postižení, aby se mohly zařazovat do společnosti společně s ostatními dětmi.

2.9 Doporučení Komise č. 2

„[...] zajistit, aby byla učiněna příslušná opatření pro mladé lidi, kteří z důvodu vzdělávacích znevýhodnění způsobených osobními, sociálními, kulturními nebo ekonomickými okolnostmi vyžadují při využívání svého vzdělávacího potenciálu zvláštní podporu“

Názory Výboru Regionů:

2.9.1 Výbor regionů vítá v textu Komise zvláštní zmínku o znevýhodněných žácích a sdílí názor Komise, že vzdělávací znevýhodnění při odborné přípravě je často kombinací osobních, sociálních kulturních a ekonomických okolností a je třeba proti němu bojovat spolu s ostatními oblastmi společnosti. Výbor má prioritní zájem na účinném odstraňování překážek znesnadňujících přístup k zaměstnání, vzdělání a ostatním možnostem dalšího rozvoje.

2.9.2 Výbor považuje za vysoce naléhavé, aby byly všem žákům bez ohledu na jejich původ poskytnuty podmínky pro dosažení vzdělávacích cílů, a oni tak nemuseli předčasně opustit školu. V této oblasti je třeba přijmout podpůrná opatření a iniciativy vycházející z předpokladů a potřeb každého jednotlivého žáka.

2.9.3 EU nedosáhne odvážných cílů, které si předsevzala, pokud budou lidé vylučováni z pracovišť a omezováni v profesním růstu na základě pohlaví, zdravotního postižení, kulturního zázemí či etnického původu, věku nebo jiných důvodů. Při podporování strategie nediskriminace, rovných příležitostí a zajištění stejných práv pro všechny hrají důležitou roli orgány místní a regionální samosprávy.

2.9.4 Výbor považuje za žádoucí propojenou přeshraniční spolupráci evropských regionů a obcí s cílem výměny zkušeností a prohlubování znalostí v souladu s programem R3L. Nezbytně nutné je tematizování těchto otázek, neustálé rozvíjení metod, přenos znalostí a zakotvení.

2.10 Doporučení Komise č. 3

„[...] zajistit, aby byli dospělí schopni rozvíjet a aktualizovat klíčové schopnosti po celý život a aby byla zvláštní pozornost věnována cílovým skupinám, jež byly ve vnitrostátním, regionálním a/nebo místním kontextu stanoveny jako prioritní“

Názory Výboru Regionů:

2.10.1 Výbor regionů považuje tento návrh za podstatný, upozorňuje však na to, že se potřeby často liší region od regionu a země od země, a proto je k oslovení všech občanů třeba zvolit různé přístupy. Z tohoto důvodu musí být poukázáno na to, že prioritní skupiny by se měly určovat právě na místní a regionální úrovni. Například by bylo možné posílit spolupráci s organizacemi, které mají zkušenosti se vzděláváním dospělých, a se sociálními partnery.

2.10.2 **se domnívá**, že mezi cílovými skupinami, které byly stanoveny jako prioritní, by vzhledem k jejich veřejným funkcím měla být zvláštní pozornost věnována skupině zaměstnanců místních a regionálních orgánů, aby mohli rozvíjet a aktualizovat klíčové schopnosti během celého svého pracovního života.

2.11 Doporučení Komise č. 4

„[...] zajistit odpovídající infrastrukturu pro další vzdělávání a odbornou přípravu dospělých, včetně učitelů a školitelů, opatření k zajištění jejich přístupnosti a na podporu studujících zohledňující rozdílné potřeby dospělých“

Názory Výboru Regionů:

2.11.1 Již při dřívější příležitosti ⁽¹⁾ Výbor regionů poukázal na význam mobilizace zdrojů k podpoře celoživotního vzdělávání na místní a regionální úrovni a zdůraznil, že je třeba zahájit diskusi na místní a regionální úrovni. Ve svém stano-

⁽¹⁾ CdR 19/2001 fin [není k dispozici v češtině].

visku upozornil na to, že geografická dostupnost musí být vnímána rovněž v souvislosti s jinými opatřeními na usnadnění přístupu jednotlivcům, co se týče formy i lokality. To lze uskutečnit například nabídkou aktivit přes den, večer a o víkendu. V úvahu připadají rovněž léto a doba tradičního pracovního volna. K dalším možnostem patří častější zahajování kurzů, dálkové studium či flexibilní učení pod vedením. Bylo by též vhodné poskytnout účastníkům finanční prostředky na další vzdělávání. Pozornost si zaslouží i mimoškolní vzdělávání, které probíhá různými způsoby mimo formální školské struktury.

2.11.2 „Infrastrukturou“ by však neměla být míněna žádná všeobecná a standardně předepsaná forma studijních středisek. Namísto toho by se – podle místních poměrů a potřeb – měla v co největší míře využívat infrastruktura stávající.

2.12 Doporučení Komise č. 5

„[...] zajistit, aby bylo vzdělávání dospělých a jejich odborná příprava jednotlivým občanům poskytováno logicky prostřednictvím úzkého propojení s politikou zaměstnanosti, sociální politikou a jinými politikami týkajícími se mladých lidí a prostřednictvím spolupráce se sociálními partnery a ostatními zúčastněnými stranami“

Názory Výboru Regionů:

2.12.1 V tomto aspektu spatřuje Výbor regionů určující faktor úspěšnosti rozvoje na místní a regionální úrovni, neboť právě zde je rozhodující, aby bylo možné sloučit různé oblasti politik se vztahem k místní a regionální úrovni – tedy například hospodářskou politiku, vzdělávací politiku, politiku trhu práce, integrační politiku a politiku sociální, a zabránilo se tak jednostrannému pohledu na věc. Přitom je důležité, aby oblast odpovědnosti a oblast působnosti šly do velké míry ruku v ruce. Výbor regionů považuje za nezbytné uvolnit pro tuto oblast finanční prostředky a zajistit jejich flexibilní použití, aby bylo možné provádět činnosti v rámci integrovaného akčního programu pro celoživotní vzdělávání. Souhra společnosti, pracovního života a vysokého školství je klíčovým faktorem růstu v regionech a obcích.

2.13 Doporučení Komise č. 6

„[...] využívat dokument“ Klíčové schopnosti pro celoživotní vzdělávání – evropský referenční rámec „uvedený v příloze jako referenční nástroj pro rozvoj výuky klíčových schopností u všech osob v rámci strategií celoživotního vzdělávání“

Názory Výboru Regionů:

2.13.1 Výbor regionů vítá návrh ke klíčovým schopnostem pro celoživotní vzdělávání. Tím se do středu pozornosti dostává otázka, jaké základní vzdělání musí jednotlivec mít, aby obstál ve znalostní společnosti. Tyto klíčové schopnosti mohou sloužit jako ukazatel směru pro diskusi o budoucí potřebě schopností jak na evropské a národní, tak i na regionální a místní úrovni. Pro dosažení cílů Lisabonské strategie je tato otázka v Evropě obzvláště důležitá. Právě na místní a regionální úrovni nabývají otázky schopností významu pro praxi.

2.13.2 Výbor regionů uznává, že tyto schopnosti musí být předmětem stálých aktivních diskusí a musí být projednávány v rámci nepřetržitého dialogu a neustálého vývoje. Oblast „sociální a občanské schopnosti“ tak zahrnuje celou řadu různých aspektů, které je třeba později dále vyvíjet či specifikovat. Kromě toho spolu některé klíčové schopnosti silně navzájem souvisí.

2.13.3 Výbor regionů vítá další práci Komise na návrhu ke klíčovým schopnostem. Podporuje návrh o klíčových schopnostech vypracovaný Komisí.

2.13.4 V následujících odstavcích se Výbor bude navrženými klíčovými schopnostmi zabývat podrobněji.

3. Klíčové schopnosti

Evropský referenční rámec pro klíčové schopnosti zahrnuje osm oblastí:

- komunikace v mateřském jazyce,
- komunikace v cizích jazycích,
- matematická schopnost a základní schopnosti v oblasti vědy a technologií,
- schopnost práce s digitálními technologiemi,
- schopnost učit se,
- sociální a občanské schopnosti,
- smysl pro iniciativu a podnikatelské schopnosti,
- kulturní povědomí.

3.1 Komunikace v mateřském jazyce

3.1.1 Výbor regionů je s Komisí zajedno, co se týče významu písemné a ústní **komunikace v mateřském jazyce**.

3.1.2 Mateřský jazyk představuje základ pro veškeré pozdější vzdělávání, vyjadřovací schopnosti a identitu. Dobré znalosti a dovednosti v mateřském jazyce jsou základem učení.

Jazyk vytváří základ pro získávání informací a umožňuje komunikaci s bližními, čímž se stává základnou pro účast a pro přijímání odpovědnosti.

3.1.3 Výbor by rád poukázal na to, že Komise a národní agentury by v oblastech, ve kterých se hovoří méně rozšířenými a v současné době méně často vyučovanými jazyky, měly úzce spolupracovat s orgány místní a regionální samosprávy na povzbuzování občanů ke studiu těchto jazyků⁽¹²⁾.

3.2 Komunikace v cizích jazycích

3.2.1 V Evropě budoucnosti je znalost více jazyků stále nevyhnutelnější. To umožňuje prohlubování kontaktů díky osvojování si lepšího chápání kultury, zvyků a životních podmínek v jiných zemích. Je to rovněž důležitým předpokladem studia na vyšším stupni a podmínkou větší mobility na trhu práce. Evropské jazykové oblasti se již dnes nalézají ve stavu vzájemné závislosti. Výměny mezi zeměmi jsou stále častější, ekonomiky jsou čím dál propojenější a produkce zboží a služeb se stále častěji uskutečňuje přes hranice států a jazyků. Výbor regionů zdůrazňuje, že jazykovou rozmanitost v Evropě je třeba vnímat jako klad.

3.3 Matematická schopnost a základní schopnosti v oblasti vědy a technologií

3.3.1 Výbor se domnívá, že je důležité předávat matematické, technické a vědecké poznatky tak, aby je žáci považovali za užitečné a motivující. Matematika může být pomůckou pro jiné předměty, jako například fyziku, chemii, biologii a společenskovední obory. Matematické schopnosti a znalosti se dokonce mohou stát samozřejmou součástí moderní koncepce vzdělávání. Vědecká schopnost je důležitá, neboť mezi jiným pomáhá rozpoznat a pochopit souvislosti, příčiny a následky i správnost informací. Pro aktivní občanskou schopnost je základní matematicko-vědecké vzdělání neodmyslitelné. Rozvoj schopnosti v oblasti techniky by měl vycházet ze zkušeností žen a mužů. Je důležité ukázat, jak představy a tradice ovlivňují názor na to, co je na poli techniky považováno za „ženskou“ a co za „mužskou“ záležitost.

3.3.2 Kromě toho se v rámci evropského výzkumného prostoru musí usilovat zejména o získávání mladých lidí a žen pro vědecká a technická povolání. Bezpečný a uvážlivý přístup k technologiím informační společnosti by měl být umožněn všem občanům. Zajímavý přístup k podněcování zájmu o studium přírodních věd a techniky představuje rozvoj takzvaných vědeckých parků.

⁽¹²⁾ CdR 248/2003 fin [není k dispozici v češtině].

3.4 Schopnost práce s digitálními technologiemi

3.4.1 V celé Evropské unii je třeba vytvořit nediskriminující informační infrastrukturu pro schopnost práce s digitálními technologiemi přístupnou všem skupinám. Výboru regionů velmi záleží na podpoře takové sociálně a geograficky vyvážené informační společnosti, ve které je zajištěno, že si všichni občané osvojí schopnosti nezbytné pro život a práci v digitálním věku. Zvládnání velkých objemů informací a komplexních problémů se tak pro stále více lidí stává nezbytnou kvalifikací.

3.5 Schopnost učit se

3.5.1 **Schopnost učit se** znamená, že si studující rozvíjí pohled na studium a osvojuje techniku pro získávání nových znalostí. To znamená, že studující zná sám sebe a ví, jak se vyrovnává s různými situacemi při studiu, jaká metoda učení mu nejlépe vyhovuje, v čem spočívají jeho silné stránky a v jakých oblastech může dosáhnout zlepšení. Svoji úlohu zde hraje také motivace a sebedůvěra. Strategie celoživotního vzdělávání totiž vychází právě z perspektivy studujícího a je založena na předpokladu, že proces učení probíhá rozličnými způsoby a v rozličných kontextech. Jde o schopnost přeskolit se a učit se nové. Míjí se tím také vycházet z existujících znalostí a dovedností a z dosavadních životních zkušeností a osvojit si schopnost používat a uplatňovat znalosti a dovednosti v různých souvislostech.

3.5.2 Výbor regionů přikládá těmto skutečnostem velmi vysoký význam pro znalostní společnost. Obzvláště důležité je, aby budoucí učitelé byli v rámci svého studia na tento způsob práce připraveni. Tento soubor se svou podstatou liší od ostatních klíčových schopností, neboť se týká schopnosti rozvíjet všechny ostatní klíčové schopnosti. Výbor regionů proto zastává názor, že by tato klíčová schopnost měla být vyzdvihnuta a zmíněna před všemi ostatními.

3.6 Sociální a občanské schopnosti

3.6.1 Pojem „sociální a občanské schopnosti“ se dotýká komplexního souboru otázek, který podle názoru Výboru zasluhuje zvláštní pozornost. Za prvé jde o rozvoj osobních vlastností, o rozvoj schopností navazovat kontakt s ostatními lidmi. Obecně řečeno představuje rozvinutá schopnost komunikovat čím dál důležitější vlastnost pro pracovní a společenský

život charakteristický pro znalostní společnost. K ní patří také mezikulturní porozumění.

3.6.2 Tato oblast schopností zahrnuje částečně i *sociální aspekty*, totiž pokud jde o otázku, do jaké míry se jednotlivci považují za zdroj pro sebe sama, svoji rodinu a okolí.

3.6.3 Poukázat by se mělo rovněž na *lékařské hledisko*, například pokud jde o pohled na význam zdravého způsobu života, otázku tělesného a duševního zdraví a aktivní životní styl. Zatímco lékařství zažívá stále nové pokroky, v mnoha společnostech se z důvodu nesprávné výživy a nedostatku pohybu zhoršuje zdravotní stav dětí a mladistvých. Pokud nebudou učiněna protipatření, mohlo by dojít k nadměru kritické situaci.

3.6.4 Dalším velmi důležitým aspektem je *role občana ve společnosti*. Tím se myslí otázka chápání demokracie, práv a povinností jedince. Všechny tyto faktory lze podporovat na místní a regionální úrovni. Výbor navrhuje rozšíření definice tak, aby byl zdůrazněn význam, který má pro občany znalost dějin EU, jejich cílů, nejdůležitějších bodů smlouvy o EU, vztahů mezi EU a členskými státy, problémů a pokroků, které představuje vypracování Smlouvy o Ústavě a zásad jednotlivých politických oblastí;

3.6.5 Podle názoru Výboru regionů by se v této souvislosti měl jasně formulovat význam *udržitelného rozvoje* a pochopení odpovědnosti za naše společné životní prostředí.

3.7 Podnikatelské schopnosti

3.7.1 U smyslu pro iniciativu a **podnikatelské schopnosti** se v podstatě jedná o aktivní postoj, tedy o to uvádět myšlenky v činy. Proto musí vzdělávací systém takovouto aktivní mentalitu podporovat již od časného věku a rozvíjet aktivity za účelem vytvoření příslušné základny. Výbor poukazuje na skutečnost, že je důležité využít potenciál žen a etnických menšin se slibnými obchodními nápady k zakládání firem. Přístup žen k novým technologiím někdy vyžaduje aktivní podporu různých vládních a správních úrovní. Takovéto úsilí spolu s aktivní politikou trhu práce může zmírnit propast v míře zaměstnanosti žen a mužů na mnoha místech v Evropě. To má rozhodující význam pro hospodářskou budoucnost a prosperitu Evropské unie ⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ CdR 151/2005 fin.

3.8 Kulturní povědomí

3.8.1 Výbor regionů rovněž považuje za velmi důležité pochopit a zachovat kulturní a jazykovou rozmanitost v Evropě⁽¹⁴⁾. Jedná se o to, aby se ke vzdělávání a rozvoji lidí využívaly různé formy vyjadřování, jako hudba, umění, literatura a jazyk. Obecně řečeno je důležité zhodnotit různé perspektivy a úhly pohledu lidí.

3.8.2 Na tomto místě Výbor regionů odkazuje na historické hledisko, a sice jak kontakty mezi jednotlivými částmi Evropy stimulovaly v různých dobách rozvoj. Již nejméně padesát let existuje po právu myšlenka společenství evropských národů, která našla své dnešní uplatnění v Evropské unii.

3.9 Návrhy Výboru regionů

3.9.1 Výbor regionů považuje za vhodné sledovat a podpořit další vývoj podle doporučení Komise a vybízí k budoucí spolupráci s Komisí na těchto otázkách.

3.9.2 Výbor regionů podporuje klíčové schopnosti pro celoživotní vzdělávání navržené Komisí a souhlasí s tím, aby byly projednány v rámci nepřetržitého dialogu a neustálého vývoje.

3.9.3 Výbor vyzývá, aby klíčové „schopnosti učit se“ bylo přiděleno prioritní postavení, neboť zahrnuje zásadní přístup k vlastnímu učení a tím i různé postupy pro získávání nových znalostí. Tím vytváří předpoklad pro rozvoj ostatních navržených klíčových schopností.

3.9.4 Klíčová schopnost „sociální a občanské schopnosti“ by měla zahrnovat rovněž význam udržitelného rozvoje a pochopení odpovědnosti za naše společné životní prostředí.

3.9.5 Výbor regionů zdůrazňuje význam kulturního povědomí; jedná se o samotný základ veškerého vnímání rozmanitosti evropských jazyků a kultur a klíč k jejich pochopení a k obohacení, jež mohou přinést každému evropskému občanu.

V Bruselu dne 14. června 2006.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

⁽¹⁴⁾ Klíčová schopnost 8: Kulturní povědomí.

Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Plnění lisabonského programu Společenství: Politický rámec k posílení zpracovatelského průmyslu EU – cesta k integrovanějšímu přístupu k průmyslové politice

(2006/C 229/04)

VÝBOR REGIONŮ

s ohledem na sdělení Komise – Plnění lisabonského programu Společenství: Politický rámec k posílení zpracovatelského průmyslu EU – cesta k integrovanějšímu přístupu k průmyslové politice KOM (2005) 474 v konečném znění,

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 12. října 2005 konzultovat s ním toto téma v souladu s čl. 265 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství,

s ohledem na rozhodnutí svého předsedy ze dne 10. listopadu 2005, aby Komise pro hospodářskou a sociální politiku vypracovala k dané věci své stanovisko,

s ohledem na svůj návrh stanoviska (CdR 39/2006 rev. 2), který přijala Komise pro hospodářskou a sociální politiku dne 6. dubna 2006 (zpravodajem byl pan Onno HOES, zastupitel provincie Severní Brabantsko (NL/ALDE),

vzhledem k těmto důvodům:

- 1) Obnovená a moderní evropská průmyslová politika, zaměřená na konkurenceschopnost našeho průmyslu, představuje absolutní prioritu strategie pro růst a zaměstnanost. Problematika, o kterou se jedná, se vyskytuje ve všech regionech EU a příslušné procesy mají velkou a naléhavou dynamiku. VR vítá snahy Komise a její záměr podstatně usnadnit potřebné reformy.
- 2) Vzhledem k rychlým změnám v celosvětovém hospodářství je to krajně naléhavé. Konkurenční postavení evropského průmyslu je vystaveno velkému tlaku, který způsobuje, že obnovená evropská průmyslová politika je prováděna v pevnějším rytmu a s větší dynamikou. VR oceňuje závazky, které si Komise vyžádala a obdržela od organizací různých odvětví činnosti, ale táže se, zda bude tento bod představovat dostatečné východisko. V souvislosti se světovou hospodářskou konkurencí získává Evropa svou budoucí sílu především v konkurenceschopných regionech označených v tomto stanovisku anglickým termínem „valley“, který je inspirován koncepcí slavného „Silicon Valley“ a filozofií světového hospodářského fóra. Tato evropská „valleys“, která spočívají na starých průmyslových odvětvích a odvětvích činnosti, jsou budoucí hnací silou hospodářské a sociální obnovy.
- 3) Mezi tyto regiony patří např. Stockholm, Cambridge, Bavorsko, Île-de-France, Rhône-Alpes a jihovýchod Nizozemska, a také plně rozvinuté regiony jako je Värmland, Riga a Sasko-Anhaltsko. VR vyzývá Komisi, aby její obnovená průmyslová politika vycházela z tohoto přístupu a lépe tak předvídala vytváření regionálních hospodářských komplexů v Evropě. To zahrnuje celkovou rekonstrukci současných návrhů, které se spokojily s vytvořením „rámcových podmínek“ a jsou v tomto ohledu příliš málo inovační. Nová evropská průmyslová politika musí být především zaměřena na povzbuzení průřezového rozvoje, který bude směřovat k nové sestavě technologie-výrobek-trh.
- 4) V tomto stanovisku VR předkládá několik konkrétních návrhů, které mají za cíl celkově přepracovat a více integrovat nástroje EU. Z tohoto důvodu je třeba během příštího předsednictví, které bude vykonávat Německo, položit pevné základy a VR vyzývá Komisi a Parlament, aby navrhly inovační a ofenzivní politiku.

přijal toto stanovisko na 65. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 14. a 15. června 2006 (jednání ze dne 14. června).

1. Názory Výboru regionů

Návrhy průřezových politik

1.1 Ve svém pracovním programu představuje Komise sedm průřezových politických iniciativ, které mají pomoci řešit společné výzvy týkající se skupin různých odvětví a posílit součinnost mezi různými oblastmi politik:

- iniciativa zaměřená na zajištění ochrany práva duševního vlastnictví,
- skupina na vysoké úrovni pro konkurenceschopnost, energetiku a životní prostředí,
- opatření v oblasti přístupu na trh (na mezinárodní trhy),
- nový program zjednodušování právních předpisů,
- zlepšování kvalifikací pro jednotlivá odvětví (kvalifikovanější zaměstnanci),
- řízení strukturálních změn v průmyslu,
- integrovaný přístup k výzkumu a inovacím.

1.2 Všechna tato opatření mají bez výjimky velký význam pro růst konkurenceschopnosti evropského průmyslu. VR ve svých hlavních směrech proto tyto návrhy plně schválil. Pokud jde o nás, požadujeme, aby byla věnována zvláštní pozornost řízení strukturálních změn v průmyslu, avšak zrovna tak velká pozornost by měla být věnována novému programu na zjednodušení právních předpisů. V této souvislosti se jedná o základní skutečnost: tímto způsobem je třeba doplňovat a podporovat novou regionální politiku. Konkurenceschopnost Evropské unie musí být hlavním předmětem diskusí o způsobu, jak čelit výzvám a příležitostem globalizace, aby byl zajištěn blahobyt našich dětí. Odmítáme jakýkoliv protekcionistický přístup, který by odkazoval na minulost a vycházel z udržování starých poznatků. Iniciativy, jako např. fondy přizpůsobené globalizaci, které navrhuje Komise, musí být zavedeny nikoli z obranných důvodů, ale za účelem rozvoje, např. pro vytváření nových nadějných odvětví.

1.3 V tomto ohledu VR zastává názor, aby byl jasněji uveden odkaz na regionální politiku inovací Komise, která je rovněž úzce zaměřena na stimulaci regionálních klastrů a nové formy spolupráce. V Evropě existuje několik dobrých příkladů spolupráce mezi Komisí a regiony, jmenujme zejména akční program Severního Brabantska pro inovaci na období 2005-2010 nazvaný „Connecting, creating and enabling winners“.

1.4 Vypracování průřezových iniciativ zejména umožní, aby byla rozvíjena moderní a lépe integrovaná evropská průmyslová politika. V této souvislosti bychom se rádi stručně vyjádřili k několika navrhovaným opatřením a zejména zdůraznili využití nabízených výhod integrovanějším přístupem.

Skupina na vysoké úrovni pro konkurenceschopnost, energetiku a životní prostředí

1.5 Energetika a životní prostředí budou v průběhu příštích let prioritními tématy na světové úrovni.

Komise musí vynaložit potřebné úsilí pro nastolení klimatu, ve kterém se hrozby přeměny v příležitosti. Tyto oblasti skrývají nové nadějně trhy a zajímavé možnosti pro průmyslovou politiku a politiku výzkumu EU. Měla by být věnována větší pozornost vývoji alternativních zdrojů energie.

Tyto kroky přispějí k tomu, aby energetika a trvale udržitelný rozvoj (ekologičtější výrobky a výrobní procesy) nebyly chápány odlišně, ale byly skutečnou, nedílnou součástí průmyslové a inovační politiky.

Cena energie tvoří významnou část nákladů našeho průmyslu. VR vyzývá členské státy, aby zvýšily kapacitu propojení, čímž by liberalizace trhu s energií umožnila našemu průmyslu nakupovat plyn a elektrickou energii v celé Evropě. Aktivní akcionáři místních a regionálních orgánů ve společnostech, které dodávají energii, mohou účinně přispívat k vytváření spravedlivých podmínek na evropské úrovni.

Zlepšování kvalifikací pro jednotlivá odvětví

1.6 VR naléhá, aby bylo v rámci Lisabonské strategie a v souvislosti s globalizací uvažováno o nové průmyslové politice. Důsledkem tohoto vývoje je proces restrukturalizace v regionech a zemích. Jak VR zdůraznil ve svém stanovisku k restrukturalizaci a zaměstnanosti (CdR 148/2005), je nutné, aby byla restrukturalizace řádně řízena (viz naše předchozí poznámka k zavedení fondů, které budou přizpůsobené globalizaci, z důvodů rozvoje a nikoli z obranných důvodů). V rámci provádění z Bruselu je důležité podporovat hospodářskou a sociální soudržnost: ta musí být součástí základních prvků fungujícího a flexibilnějšího trhu práce. Je žádoucí zaměřit diskusi na prioritní téma „sociální inovace“, které je předmětem tohoto stanoviska. Hlavní otázkou je umět postupovat tak, aby evropští pracovníci na jakékoli úrovni byli schopni se lépe vypořádat s, někdy neúprosnou, restrukturalizací, aniž by se stali obětmi strukturální nezaměstnanosti.

1.7 Růst produktivity práce, míry zaměstnanosti a mobility trhu práce jsou velmi důležité pro konkurenceschopnost Evropské unie. Této skutečnosti musí být věnována zvýšená pozornost, a to jak v politice členských států, tak v programech a strukturálních fondech EU. Dále je třeba usnadnit (dočasný) přístup na evropský trh práce pro státní příslušníky třetích zemí, kteří mají vyšší stupeň vzdělání; takováto liberalizace rovněž přispěje ke konkurenceschopnosti Evropy.

Právo duševního vlastnictví

1.8 VR konstatuje, že některá významná odvětví zpracovatelského průmyslu se stále těší značným výhodám oproti svým konkurentům, ale mohou rovněž nést negativní dopady globalizace. Adekvátní ochrana duševního a průmyslového vlastnictví je pro konkurenční postavení EU velmi důležitá. Ochrana duševního vlastnictví stimuluje inovační činnosti a rozvoj nových typů podniků. Právní rámec musí být přizpůsobený technologickým a sociálním změnám a musí se rychle vyvíjet. Právní předpisy v této oblasti musí být jednoznačné a musí poskytovat právní ochranu. Musí být přijaty a použity předpisy jak na evropské úrovni (právní předpisy Společenství), tak na světové úrovni (WTO, TRIPS). Někteří podnikatelé v MSP, *hnací síla inovace*, stále přesně nevědí, jak mají reagovat na porušení jejich práv duševního vlastnictví. Velmi významné náklady na udělení patentu v Evropě, které jsou mnohem vyšší než např. v USA, představují velký problém pro řadu MSP. Co se týká nákladů spojených s žádostí o patent, je stále důležitější, aby byl po třiceti letech diskusí konečně zaveden patent Společenství. Pět let po předložení konkrétního návrhu Evropskou komisí je tento spis stále v bezvýhodné situaci v Radě z důvodu nejednoty, pokud jde o jazykový režim. VR vyzývá Evropskou komisi, aby předložila harmonizovanou směrnici, která bude vycházet z článku 95 Smlouvy o založení Evropského společenství. Ta by umožnila zachovat systém národních patentů a zároveň zavedla zásadu vzájemného uznávání. Omezení počtu jazyků na jazyk příslušného členského státu plus angličtina umožňuje výrazně snížit náklady na patent Společenství, což je pro MSP výhodou. Tím je vytvořen také konkurenční mezinárodní patent. Kromě toho musí být minimalizována daň za obdržení patentu, která je stále v některých státech EU vybírána a která nepodporuje vývoj inovací.

Integrovaný přístup k výzkumu a inovacím

1.9 7. rámcový program a program iniciativy Společenství hrají ve spojení se strukturálními fondy klíčovou roli v oblasti podpory a orientace. Prostředky 7. rámcového programu jsou nezbytné pro zajištění konkurenčního postavení EU a posílení regionů, pokud jde o oblast technologií. Při definování finančních výhledů nesmí být rozpočet snížen.

1.10 Toto stanovisko výslovně požaduje, aby se dohlíželo na stimulaci vytváření regionálních hospodářských komplexů v Evropě (evropských „valleys“). Z tohoto důvodu je nezbytné, aby strukturální fondy a rámcové programy, jako např. 7. rámcový program a program iniciativy Společenství, byly v regionech použity společným způsobem. VR vyzývá Komisi, aby v tomto ohledu předložila konkrétní návrhy.

Mimo jiné je důležité zaměřit zdroje na podporu špičkového výzkumu a na klíčové prvky, kterými jsou stimulace otevřené inovační kultury a vytváření klastrů v regionech.

1.11 Dále je třeba hromadných investic do výzkumu, aby bylo možné rozvíjet pro region se špičkovou technologií udržitelný hospodářský model. To mimo jiné vyplývá ze zkušenosti získaných v rámci regionu Brainport Eindhoven. Stimulace velké rozmanitosti používání určitých znalostí v některých inovačních řetězcích zabezpečuje vytváření nových pracovních míst na všech úrovních, čímž dochází k uchování znalostí v regionu. Malé a střední podniky takto mají právo na stejnou podporu jako vývojová centra. VR vyzývá Evropskou komisi, aby používala evropské programy a strukturální fondy cíleným způsobem, jako prostředků na stimulaci některých inovačních řetězců podle regionu. To by umožnilo vytvořit mnoho nových pracovních míst na úrovni středoškolského, vyššího odborné a vysokoškolského vzdělání.

1.12 Co se týká posledního bodu, VR požaduje, abychom se konkrétněji zabývali dostupností rámcových programů a strukturálních fondů pro malé a střední podniky. Domníváme se, že se jedná o problém velikosti a při chybějícím zjednodušení má ambice na podporu MSP malou šanci na úspěch. Je důležité vytvářet otevřenější inovační kulturu, do které budou moci mít MSP snadnější přístup s lépe integrovanými prostředky a projekty.

1.13 Zkušenosti s regionální politikou inovací ukazují, že MSP mají zejména prospěch z interakce s největšími podniky. Proto trváme na tom, aby evropská průmyslová politika uvedla jasnější odkaz na interakci mezi velkými (¹) podniky a MSP. Interakce mezi MSP a výzkumnými centry je rovněž důležitá.

1.14 Pro dokončení uvedme ještě jednu poznámku o případném integrovanějším přístupu evropské průmyslové politiky. Je zejména důležité zamýšlet se nad integrací průmyslové politiky do politiky trvale udržitelného rozvoje a politiky sociální soudržnosti, což je pro Evropu důležitá výzva. Komise takto bude moci přispět k tomu, abychom se v rámci rozvoje trvalé znalostní společnosti v Evropě rychleji zaměřovali na nové formy spolupráce a na sestavy výrobek-trh v oblastech, jako je zdravotnický průmysl (zdravotně-technické inovace), životní prostředí a energetika, jež nabízejí evropskému průmyslu zajímavé nové trhy.

1.15 Již jsme se zabývali trendem přeskupování a specializací hlavních ekonomických aktivit v Evropě. Tento trend může být posílen v ostatních politických oblastech, například pokud jde o územní plánování nebo modernizaci infrastruktur. Cílem evropské politiky by mělo být přesněji vytvářet stále vhodné podmínky pro místa s mezinárodní (přeshraniční) výjimečností, aby se ve spojení s moderní evropskou infrastrukturou stala dostupnými. Myšlenka předsedy Komise, pana Barrosa, vytvořit evropskou univerzitu si zaslouhuje podporu. Špičkový technologický institut v Evropské unii by umožnil zabránit všem novým odlivům mozků do ostatních částí světa. Je nejvyšší čas, aby EU vytvořila institut schopný soupeřit např. s MIT (Massachusetts Institute of Technology) v Bostonu.

(¹) V tomto ohledu je rovněž třeba věnovat pozornost definici pojmu „velké podniky“.

Návrhy odvětvových politik

1.16 Komise představí tyto nové iniciativy:

- fórum pro léčiva,
- přezkum strategie pro vědy o živé přírodě a biotechnologiích v polovině období,
- nové skupiny na vysoké úrovni pro chemický a obranný průmysl,
- evropský kosmický program,
- pracovní skupina pro konkurenceschopnost IKT,
- dialog o politikách v oblasti strojírenství,
- řada studií o konkurenceschopnosti, mj. pro průmysl IKT, potravinářský, módní a návrhářský průmysl.

1.17 Studie pro jednotlivá odvětví, které podporují práce Komise, dokazují, že některá evropská průmyslová odvětví jsou dost silná, aby zůstala konkurenceschopná na světové úrovni. Pro provádění výkonů na mezinárodní úrovni je důležité, aby byl průmysl schopný reagovat na požadavky týkající se znalostí a inovací spojených s novými výrobky a s výrobním procesem.

1.18 Je důležité, aby EU a její členské státy i nadále silně podporovaly tento proces změn a reformem. Jsme toho názoru, že stávající rámcové programy EU představují nástroj účinné podpory ve spojení s (novými) strukturálními fondy.

1.19 V odvětvích, jako jsou mechanické technologie a systémy, jsou koncentrace a masy klíčovými prvky v rámci definování evropských strategických plánů. V této souvislosti mají strategické systémy ENIAC a Artemis zásadní význam pro investice na evropské a národní úrovni v této oblasti.

1.20 Třebaže musí být konkurenční postavení jednotlivých odvětví neustále v centru pozornosti, je důležité říci, že budoucí prosperita Evropy bude stále více záviset na průřezových činnostech. Tato skutečnost si zaslouží ze strany Komise zvláštní pozornost. Průmyslová politika může přispívat k rychlejšímu rozvoji v této oblasti stimulací „meziodvětvových střetů“, ke kterým dochází prostřednictvím včasného definování náhlých změn a pozoruhodných inovací na úrovni výrobku a trhu. Tento vývoj se již začíná v některých odvětvích odrážet, zejména v zemědělsko-potravinářském a farmaceutickém odvětví (vědy o živé přírodě), v biomedikálních technologiích a také v automobilových a vysokotechnologických systémech.

1.21 V tomto ohledu čtyři hlavní kategorie definované Komisí tyto oblasti dostatečně nepokrývají. Bylo by například potřebné zahrnout do odvětví věd o živé přírodě důležitou oblast „molekulární medicíny“. Nanotechnologie a integrované systémy by rovněž měly být jasně zmíněny. Širší termín, např. „kreativní průmysl“ by měl být použitý pro označení módního a návrhářského průmyslu, by měl zohlednit aktuální vývoj.

1.22 Zdá se tedy, že je stále důležitější podporovat souvislé klustry průmyslových činností a podněcovat vznikající průmys-

lové činnosti. Komise by měla tento bod zmínit ve svém pracovním programu formálnějším a jasnějším způsobem.

1.23 Takzvaný „model klastrů“, čili intenzivní a strukturální spolupráce mezi orgány, podniky a vědeckými ústavy, představuje v tomto ohledu hlavní faktor úspěchu pro všechny průkopnické regiony Evropy, např. Stockholm, Bavorsko, Île-de-France, Rhône-Alpes a jihovýchod Nizozemska. Tento druh přístupu si zaslouží zvláštní podporu v rámci renovované a lépe integrované evropské průmyslové politiky.

2. Další doporučení Výboru regionů

Evropa v roce 2027 (vize budoucnosti)

2.1 Pracovní program Komise spočívá na Lisabonské strategii a göteborgských cílech a v tomto ohledu představuje souvislý celek. Jak jsme již na několika místech poznamenali, tento program obsahuje mnoho dobrých záměrů, které jsou cenné. Pouze ve výjimečných případech lze vznést námitky. Chybí však jasná vize budoucnosti týkající se schopnosti Evropy odlišovat se od svých konkurentů ve zbývajícím světě.

2.2 VR doporučuje, aby byla vypracována povzbudivá a optimistická vize. Kde bude Evropa v roce 2027? Jak budou evropská průmyslová odvětví reagovat na požadavky formulované v roce 2006? Jak povedou investice v „inteligentních regionech“ k hospodářské a sociální obnově ve všech členských státech EU? Jak v udržitelné znalostní společnosti uspějeme s přeměnou otázek spojených s energetikou, životním prostředím a zdravotnickým průmyslem v nové příležitosti a nové trhy? Atd.

Vsadit na vyspělé regiony v Evropě a na interakci mezi regiony

2.3 Doporučuje se vsadit na nadějný rozvoj v jednotlivých regionech tím, že se propojí hospodářské koncentrace a specializace, které budou i v průběhu příštích let v Evropě důležité. Je třeba opustit zásadu, že podpora špičkových regionů ve velkém významu přispěje k hospodářské a sociální obnově ve všech členských státech EU.

2.4 V rámci nové průmyslové politiky EU se doporučuje přijmout identifikační kritéria vyspělých konkurenceschopných regionů v Evropě a v každém členském státě, což by umožnilo směřovat fondy evropských investičních programů do těchto konkurenceschopných regionů a doplnit tak národní a regionální investice, ale také podpořit jejich fyzickou a duševní výrobu.

Tato obnovená evropská průmyslová politika, zaměřená na příznivý vývoj a nové regionální hospodářské komplexy, musí v rámci „nové solidarity“ věnovat zvláštní pozornost stimulaci regionů, které se opožďují. VR navrhuje Komisi, aby zavedla systém páky, podle něhož by byly např. příspěvky rámcových programů a strukturálních fondů EU přiděleny těmto regionům za předpokladu, že budou uzavřena meziregionální hospodářská partnerství.

Od odvětvového přístupu ke klastrům (nové oblasti)

2.5 Stimulace vyspělých evropských regionů, aby jim bylo umožněno dosáhnout mezinárodní úrovně, je a zůstává důležitým cílem evropské průmyslové politiky. Budoucí prosperita však bude stále více záviset na průřezových činnostech. Doporučuje se zlepšit přehlednost jednotlivých vývojů existujících ve „velkých kategoriích“ pracovního programu představeného Komisí.

2.6 VR v této souvislosti doporučuje, aby se nová průmyslová politika Komise více zaměřila na strategický význam průřezového přístupu a uznala schopnost „meziodvětvových střetů“. Strukturální spolupráce mezi orgány, podniky, vědeckými ústavami, označovaná rovněž jako „trojitá vrtule“ je v tomto ohledu podmínkou „sine qua non“. Tento model klastrů je jednou z navštívenek nové evropské průmyslové politiky.

2.7 Stimulace „meziodvětvových střetů“ je zaměřená na inovaci a sestavy výrobky-trhy, které jsou v tomto odvětví zcela nové. Daleko překračuje svůj vlastní rámec průmyslových odvětví, střety s ostatními sociálními a hospodářskými oblastmi zajišťují novou dynamiku. V této souvislosti VR odkazuje na střety s oblastí umění a kultury (kreativní průmysl), na mezikulturní střety (nový duch mezikulturního podnikání) či střety s profesním vzděláváním (nové poznatky a zkušenosti). EU může a musí hrát úlohu toho, kdo je v těchto oblastech významnou podporou. VR žádá Komisi, aby věnovala těmto bodům v programech a nových strukturálních fondech zvláštní pozornost.

Podporovat větší integraci

2.8 Návrhy průřezových opatření představují cestu pro integrovanější přístup evropské politiky. Doporučili jsme zaměřit se na následující body:

- energetika, životní prostředí a zdravotnický průmysl: přeměnit „sociální problematiku“ v nové příležitosti na trhu v rámci udržitelné znalostní společnosti (viz odstavec 2.1),
- evropská pracovní skupina pro sociální inovaci, která by nebyla nezávislá na evropské průmyslové politice, ale spíše by tvořila její centrální prvek a která by při zaměření se na vysoce kvalifikovanou pracovní sílu rovněž dohlížela na nabízení perspektiv méně kvalifikovaným zaměstnancům na trhu práce,
- integrovaný přístup k výzkumu a inovacím: zlepšit souvislost mezi rámcovými programy a strukturálními fondy v programech a směrech a zaměřit se zejména na zdroje špičkového výzkumu,
- politika výběrových řízení: tímto bodem se Komise nezabývala, ale přesto by měla být předmětem jedné z průřezových

politických iniciativ v souvislosti s podporou MSP, které mají stále více potíží, aby byly brány při vyhlášení výběrových řízení v EU v potaz,

- přispět k vytvoření míst s mezinárodní (přeshraniční) výjimečností, rovněž v rámci ostatních evropských politik.

Méně byrokracie, přístupnost pro MSP

2.9 Pracovní program Komise právem připisuje velkou hodnotu průkopnické síle malých a středních podniků. Míra, v jaké mohou být tyto podniky dosaženy v praxi, však především závisí na zjednodušení evropských právních předpisů. Současná konfigurace návrhů týkajících se MSP se výrazně snižuje, např. možnosti dotací do výzkumu a vývoje v MSP, což je v zjevném protikladu s posilováním konkurenčního postavení na světové úrovni. V současnosti věnuje americký MSP sedmkrát více peněz na výzkum a vývoj než evropský MSP.

2.10 Brzy již nebude existovat žádný podnik, který bude vyhovovat všem administrativním požadavkům EU pro dotaci 15 %. VR doporučuje, aby byla výrazně snížena byrokracie, a tím se staly rámcové programy a strukturální fondy dostupnějšími pro MSP. Všechny návrhy Komise se v tomto ohledu těší naší plné podpoře.

V této souvislosti zapojení regionálních orgánů, jako správních orgánů nejbližších k MSP, usnadní jejich přístup k pomoci Společenství.

2.11 Zjednodušení právních předpisů a zmírnění administrativních nákladů díky evropským právním předpisům a při podrobné analýze nákladů a zisků těchto předpisů představují nezbytnou podmínku při uskutečňování lisabonských cílů. Hodnocení dopadu evropských právních předpisů na podniky hraje v tomto ohledu významnou úlohu. Pro zajištění kvality tohoto hodnocení dopadu je důležité, aby bylo provedeno třetí, nezávislou stranou. VR vyzývá Komisi, aby v co nejkratším termínu předložila své návrhy. Nizozemský mechanismus založený na nezávislém kontrolním orgánu (Adviescollege Toetsing Administratieve Lasten, ACTAL) by mohl sloužit jako výchozí bod.

Závěr

V rámci hodnocení v polovině období, které Komise provede příště, by VR zejména ocenil reakci na návrhy a připomínky formulované v tomto stanovisku. Dále vyzýváme Komisi, aby uvažovala o zavedení pravidelné monitorovací zprávy, na základě které bude VR moci vypracovat své připomínky.

V Bruselu dne 14. června 2006.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Nová rámcová strategie pro mnohojazyčnost

(2006/C 229/05)

VÝBOR REGIONŮ,

s ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů na téma *Nová rámcová strategie pro mnohojazyčnost* (KOM (2005) 596 v konečném znění);

s ohledem na rozhodnutí předsedy Výboru regionů ze dne 24. ledna 2006 pověřit Komisi pro kulturu, vzdělávání a výzkum, aby vypracovala stanovisko k tomuto tématu;

s ohledem na rozhodnutí Komise ze dne 30. září 2005 konzultovat s ním toto téma, v souladu s prvním odstavcem článku 265 Smlouvy o založení Evropského společenství,

s ohledem na stanovisko k návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o *programu Kultura 2007 (2007-2013)* (KOM(2004) 469 v konečném znění), (CdR 259/2004 fin) ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko ke sdělení k tématu Podpora studia jazyků a jazykové rozmanitosti: akční plán 2004-2006 (CdR 248/2003 fin) ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko k tématu Podpora a ochrana regionálních a menšinových jazyků (CdR 86/2001 fin) ⁽³⁾,

s ohledem na návrh stanoviska Komise pro kulturu, vzdělávání a výzkum přijatý dne 4. dubna 2006 (CdR 33/2006 rev. 2) (zpravodaj: **pan Seamus Murray**, člen rady hrabství Meath a regionálního úřadu Středovýchodní oblasti (Irsko/UEN-EA)),

přijal toto stanovisko na 65. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 14. a 15. června 2006 (jednání ze dne 14. června).

1. Obecné názory

Výbor regionů

1.1 **vítá** rámcovou strategii jako pozitivní příspěvek k podpoře lingvistické rozmanitosti a jako doplněk k existujícím iniciativám Komise ke zlepšení komunikace mezi Evropskou komisí a jejími občany;

1.2 **podporuje** tři hlavní cíle Komise: (1) napomáhat studiu jazyků a podporovat jazykovou rozmanitost ve společnosti, (2) podporovat zdravou multikulturní ekonomiku a (3) zajistit občanům přístup k právním předpisům, postupům a informacím Evropské unie v jejich vlastních jazycích;

1.3 **domnívá se** však, že pro tak důležitý soubor cílů nejsou prostředky, které jsou k dispozici, dostatečné;

1.4 **uznává**, že zodpovědnost za další pokrok v mnohojazyčnosti závisí především na členských státech a jejich místních a regionálních orgánech, ale považuje za naprosto nezbytné, aby Komise upevnila povědomí o mnohojazyčnosti a zlepšila soulad opatření na různých úrovních v rámci EU;

1.5 **zdůrazňuje** důležitost úlohy, kterou hrají místní a regionální orgány při provádění politiky podpory mnohojazyčnosti, a **je toho názoru**, že ve sdělení by měly být obsaženy explicitnější odkazy na tuto úlohu;

1.6 **vyzývá**, aby byla více uznávána role iniciativ partnerství měst při studiu jazyků a kulturní výměně, a **je přesvědčen**, že explicitní zapojení lidí na místní a regionální úrovni může EU sblížit s jejími občany;

1.7 také **se domnívá**, že poslední změna nařízení 1/1958, podle které bude irština od 1. ledna 2007 považována za úřední a pracovní jazyk v institucích Evropské unie, a závěry Rady z 13. června 2005, které umožňují uzavírat správní dohody mezi institucemi a orgány Evropské unie a členskými státy, které stanovují možnost používat jeden z dalších jazyků, který je Ústavou členského státu uznaným jazykem na celém nebo na části území a jehož používání jako úředního jazyka je povoleno zákonem, jsou dalším důležitým krokem ke zmenšování vzdálenosti mezi EU a mnoha jejími občany;

1.8 **uznává** významný přínos odvětvových programů jako Sokrates, Mládež a Leonardo a integrovaného programu celoživotního učení k podpoře výuky jazyků v Evropské unii.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 164, 5.7.2005, s. 65

⁽²⁾ Úř. věst. C 73, 23.3.2004, s. 33

⁽³⁾ Úř. věst. C 357, 14.12.2001, s. 33

Poskytují dobré příklady činností, které pomáhají vytvořit mnohojazyčnou společnost, a VR opětovně zdůrazňuje svůj názor, že Komise může v této oblasti učinit více;

1.9 V tomto smyslu Výbor vítá, že v současném návrhu k „integrovánému programu celoživotního učení“ Evropská komise nerozlišuje mezi evropskými jazyky, neboť tak se neomezuje – jak je tomu v současné době – že se programu mohou účastnit pouze úřední a pracovní jazyky institucí EU;

1.10 **domnívá se**, že migranti by měli mít co nejrozsáhlejší možnosti k tomu, aby si mohli uchovat svůj rodný jazyk a naučit se jazyk nebo jazyky hostitelských zemí. Výbor **je toho názoru**, že bohatá kulturní a jazyková rozmanitost, kterou skupiny migrantů přinášejí do Evropské unie, by měla být výrazněji uznávána a že by mělo být jako minimální požadavek ustanoveno vyučování těchto jazyků. Výbor také **zdůrazňuje** větší potřebu odborné přípravy tlumočnicků jako způsobu dalšího usnadnění komunikace mezi migranty a hostitelskými komunitami.

Konkrétní připomínky k rámcové strategii

Opatření ve prospěch mnohojazyčné společnosti – studium jazyků a jazyková rozmanitost ve společnosti

Výbor regionů

1.11 **souhlasí** s tím, že osnovy a struktury výuky cizích jazyků by měly odrážet měnící se požadavky, s kterými se žáci a studenti setkávají; proto očekává doporučení Komise ke způsobu aktualizace odborné přípravy učitelů jazyků a technologických nástrojů učení jazyků;

1.12 **podporuje** vývoj akademické oblasti mnohojazyčnosti a interkulturalismu v evropské společnosti a vítá návrh Komise, podle kterého se na výzkumu jazykové rozmanitosti mohou podílet sítě kateder v souladu s úspěšnou iniciativou Jean Monnet;

1.13 **uvědomuje si** výhody studia jazyků v raném věku za předpokladu specifické přípravy učitelů, a proto vítá chystané zveřejnění studie Komise o osvědčených postupech studia jazyků v raném věku, která by podle názoru Výboru měla obsahovat regionální perspektivu, a vyslovuje se pro to, aby v rámci této studie byly zohledněny dlouholeté zkušenosti získané v této oblasti na regionální úrovni;

1.14 **zdůrazňuje**, že instituce vysokoškolského vzdělávání by mohly být podporovány v aktivnější roli při propagaci mnohojazyčnosti mezi studenty a zaměstnanci, a uvítal by více projektů v souladu s evropskou sítí na podporu jazyků mezi všemi studenty vysokých škol (European Network for the promotion of Languages Among All Undergraduates – ENLU);

1.15 **souhlasí** s tím, že instituce vysokoškolského vzdělávání by mohly hrát aktivnější roli při podpoře multikulturalismu v širší místní komunitě vytvořením vazeb s místními a regionálními orgány a místními podniky;

1.16 **souhlasí** s tím, že tendence neanglicky hovořících zemí vyučovat prostřednictvím angličtiny místo v národním nebo regionálním jazyce, může mít pro životnost těchto jazyků nepředvídatelné důsledky. Výbor zdůrazňuje, že je naléhavé zabývat se touto otázkou, a vítá návrh prozkoumat tento jev hlouběji;

1.17 **podporuje** myšlenku povzbudit členské státy, aby vypracovaly národní plány, které by zajistily strukturu a soudržnost a ukázaly směr pro opatření na podporu mnohojazyčnosti. Výbor je toho názoru, že tyto plány by měly stanovit jasné cíle výuky jazyků na různých stupních vzdělávání a měly by být doprovázeny vytrvalým úsilím s cílem zvýšit informovanost o kulturním významu jazykové rozmanitosti. Místní a regionální orgány by měly být zapojeny do vývoje a provádění těchto národních plánů;

1.18 **domnívá se**, že regionální identita je posílena zachováním a podporou menšinových (méně používaných) a regionálních jazyků. Výbor uznává existující podporu těchto jazyků, ale domnívá se, že z důvodu jejich menšinovosti, a proto i zranitelnějšího postavení, je třeba věnovat zvláštní pozornost tomu, jakým způsobem může být zajištěna budoucnost těchto jazyků.

1.19 podporuje skutečnost, že Evropská komise zahrnuje „komunikaci v cizích jazycích“ do klíčových schopností, které má každý evropský občan v průběhu celého života mít, a povzbuzuje Evropskou komisi k vytvoření textů tak, aby toto bylo zapojeno do společnosti;

Opatření ve prospěch mnohojazyčného hospodářství

Výbor regionů

1.20 **se domnívá**, že zlepšení jazykových dovedností podpoří schopnost podniků EU obchodovat a vítá studii o dopadu nedostatečných jazykových dovedností na evropské hospodářství, která má být uveřejněna v roce 2006. Výbor je však toho názoru, že publikace by se měla především zaměřit na regionální rozdíly v jazykových dovednostech, a domnívá se, že doporučení by měla být široce dostupná. Výbor také podporuje internetovou publikaci seznamů systémů certifikace jazyků připravovanou na rok 2006;

1.21 **zastává názor**, že je nutné posílit možnosti propojení mnohojazyčnosti a odborného vzdělávání, a zlepšit tak přeshraniční mobilitu pracovníků, která představuje nástroj pro provádění politiky zaměstnanosti Společenství;

1.22 **zdůrazňuje**, že v anglicky mluvících zemích EU došlo k poklesu počtu studentů, kteří se učí jazyky. Jedním z důvodů tohoto poklesu je názor občanů, jejichž mateřština je angličtina, že znalost dalších jazyků je pro pracovní trh profesně málo výnosná a užitečná, přičemž znalost moderních jazyků není studenty vždy považována za dovednost nezbytnou pro přístup k vysokoškolskému vzdělávání nebo zaměstnání. Třebaže Komise uvádí způsoby, kterými vytvoří mnohojazyčné hospodářství, Výbor **znovu zdůrazňuje**, že je třeba udělat více pro to, aby si lidé uvědomili ekonomické výhody studia jazyků;

1.23 **zdůrazňuje** význam přístupu k informacím a jejich používání v mnoha jazycích, a proto vítá vytvoření jednotného evropského informačního prostoru, který může nabídnout jazykově a kulturně rozmanitý obsah a digitální služby;

1.24 **vidí** potenciál ve filmových a televizních programech s titulky jako prostředku podpory výuky jazyků a podporuje pokračování výzkumu možností jejich dalšího využití.

1.25 **domnívá se**, že je třeba, aby byly programy odborné přípravy na vysokých školách i jinde neustále aktualizovány, a proto se domnívá, že by bylo dobré v roce 2006 zorganizovat konferenci o odborné přípravě překladatelů na univerzitách;

1.26 **vítá** zahájení první iniciativy v oblasti digitálních knihoven v rámci i2010 a podporuje iniciativy na koordinaci práce evropských výzkumných týmů v oblasti technologií lidské řeči, strojového překladu a vytváření jazykových zdrojů;

Opatření pro mnohojazyčnost ve vztazích Komise s občany

Výbor regionů

1.27 **uznává**, že během posledních deseti let vyvinula Komise několik mnohojazyčných iniciativ s cílem pomoci občanům pochopit, jaký vliv na ně mají evropské právní předpisy, a vítá návrhy vycházející z těchto iniciativ. Avšak VR považuje za nutné, aby Komise zintenzívnila informační a povědomí zvyšující kampaně, které seznamují občany EU s její jazykovou a kulturní rozmanitostí a literárním a uměleckým dědictvím na společném hodnotovém základě. Iniciativy zvyšující povědomí mají zásadní význam pro rozšiřování znalostí veřejnosti o jejich dědictví a je obzvláště důležité zaměřit je na mladší generaci evropských občanů, a to na všech úrovních školního i jiného vzdělání;

1.28 **podporuje** skutečnost, že Komise pokračuje v posilování mnohojazyčnosti na svém internetovém portálu (Europa) a ve svých publikacích. Výbor vítá zahájení provozu jazykového portálu na serveru Europa, který bude poskytovat informace o mnohojazyčnosti v EU, a začlenění nových portálů věnovaných studentům a učitelům jazyků. Výbor také vítá to, že Komise prostřednictvím interní sítě zajistí, aby všechny

útvary uplatňovaly uceleným způsobem politiku mnohojazyčnosti;

1.29 **připomíná** Komisi, že je nutné, aby ve své politice komunikace s občany, a především na internetovém portálu věnovaném jazykům v Evropě, zohlednila skutečnost, že v členských státech EU existují i jiné jazyky, než ty, které jsou uznány úředními a pracovními v institucích EU a které mají právní platnost uznanou Ústavou jako úřední jazyky. Výbor je názoru, že by v těchto případech Evropská komise měla zařadit tyto jazyky do své politiky komunikace s občany;

1.30 **domnívá se**, že zdůraznění role místních překladatelských oddělení v členských státech propagací mnohojazyčnosti, zejména prostřednictvím přizpůsobení zpráv Komise místnímu cílovému publiku, je pozitivní iniciativou;

1.31 **uznává** význam podpory povědomí o hodnotě jazykové rozmanitosti, a proto **podporuje** organizaci seminářů na vysoké úrovni o mnohojazyčnosti v členských státech, zaměřených na novináře a další osoby významné pro utváření veřejného mínění;

1.32 **domnívá se**, že uspořádání mezinárodní překladatelské soutěže mezi školami v členských státech je pozitivní a přínosná iniciativa, a podporuje rozvoj podobného mnohojazyčného srovnávání a soutěže u místních a regionálních orgánů v celé EU;

1.33 **vítá** návrh Komise na ustavení skupiny na vysoké úrovni pro mnohojazyčnost a podporuje uspořádání ministerské konference o mnohojazyčnosti a domnívá se, že Výbor by měl být na tuto konferenci pozván.

2. Doporučení Výboru regionů

Výbor regionů

2.1 vzhledem k úloze, kterou hrají místní a regionální orgány při podpoře kultury ve svých komunitách, **doporučuje** VR, aby odkazy na tuto úlohu byly explicitněji formulovány;

2.2 **vyzývá k** tomu, aby byla více uznávána role, kterou hrají iniciativy jako například aktivity euroregionů a partnerství měst ve studiu jazyků a kulturní výměně na místní úrovni;

2.3 **doporučuje** Komisi, aby dále posílila povědomí o mnohojazyčnosti a zlepšila soulad opatření na různých úrovních v celé EU a využila k tomu zahrnutí „schopnosti v oblasti cizích jazyků“ mezi klíčové schopnosti, které by měl mít každý evropský občan;

2.4 **vyzývá** Komisi, aby při podpoře výuky jazyků v Evropské unii zvýšila svůj přínos v rámci odvětvových programů jako Sokrates, Mládež a Leonardo a integrovaného programu celoživotního učení a zvýhodnila především mobilitu studentů podporovanou v rámci programu Erasmus;

2.5 **vyzývá** další evropské instituce k tomu, aby posoudily možnost, že by samy převedly do praxe pozitivní zkušenosti Výboru regionů s používáním dalších úředních jazyků;

2.6 **doporučuje**, aby se do iniciativ zapojily samotné místní a regionální orgány a aby se jejich pracovníci v závislosti na funkci, kterou zastávají v oblasti podpory evropské integrace a politiky spolupráce, učili cizí jazyky a prohlubovali a zlepšovali své jazykové znalosti, a vyzývá zmíněné subjekty, aby zahrnuly jazykové schopnosti do svých programů a projektů v oblasti vzdělávání, pokud to bude v jejich možnostech;

2.7 **doporučuje**, aby skupiny migrantů byly více podporovány nejen v učení se jazyka jejich hostitelské země, ale také v zachování svých jazyků a kultur, a vyzývá, aby bylo explicitněji odkazováno na politická opatření týkající se jazyků migrantů, která mohou být realizována v rámci spolupráce a součinnosti místních orgánů, univerzit a podniků;

2.8 **zdůrazňuje** potřebu širší odborné přípravy tlumočnicků jako způsobu dalšího usnadnění komunikace mezi migranty a hostitelskými komunitami.

Konkrétní připomínky k rámcové strategii

Opatření ve prospěch mnohojazyčné společnosti – studium jazyků a jazyková rozmanitost ve společnosti

Výbor regionů

2.9 **doporučuje**, aby se vzdělávání učitelů jazyků stalo prioritou, a vyzývá Komisi, aby navrhla jasněji svůj akční plán vzdělávání učitelů jazyků na všech úrovních;

2.10 **doporučuje**, aby Komise specifikovala rozložení kateder pro mnohojazyčnost a interkulturalismus v členských státech;

2.11 **vyzývá** Komisi, aby vytvořila více projektů, které by podporovaly propojení mezi vysokoškolskými institucemi a širší komunitou včetně místních a regionálních orgánů a místních podniků;

2.12 **navrhuje**, aby Komise podporovala mnohojazyčnost ve vysokoškolském vzdělávání pomocí projektů v souladu

s evropskou sítí na podporu jazyků mezi všemi studenty vysokých škol (ENLU);

2.13 **vyzývá** členské státy, aby na doporučení Komise přijaly národní plány pro mnohojazyčnost a kulturní rozmanitost;

2.14 **doporučuje**, aby Komise předložila jasný soubor pokynů, jak mají členské státy národní plány pro mnohojazyčnost přijímat;

2.15 **doporučuje**, aby byla explicitněji formulována role regionálních a menšinových jazyků při vytváření mnohojazyčné Evropy.

Opatření ve prospěch mnohojazyčného hospodářství

2.16 **doporučuje**, aby se studie nedostatečných jazykových znalostí v EU zvláště zabývala regionálními rozdíly v jazykových dovednostech, a domnívá se, že doporučení vyplývající ze studie by měla být široce dostupná;

2.17 **vyzývá** Komisi, aby zintenzívnila kampaně na zvýšení povědomí o ekonomických a kulturních výhodách studia jazyků.

Opatření pro mnohojazyčnost ve vztazích Komise s občany

2.18 **vyzývá** Komisi, aby zesílila informační a povědomí zvyšující kampaně, které budou seznamovat občany EU s její jazykovou a kulturní rozmanitostí, literárním a uměleckým dědictvím a společným hodnotovým základem, a aby kladla zvláštní důraz na vytváření tohoto povědomí u mladší generace evropských občanů; Výbor dále doporučuje, aby byla více podporována výuka jazyka a příslušného odborného názvosloví hostitelské země pro občany Unie, kteří provozují výdělečnou činnost v jiných zemích EU;

2.19 **znovu zdůrazňuje** význam podpory povědomí o hodnotě jazykové rozmanitosti u osob významných pro utváření veřejného mínění, a proto vyzývá Komisi, aby dále posílila informační kampaně o mnohojazyčnosti u těchto skupin.

V Bruselu dne 14. června 2006.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů ze dne ke 3. balíčku pro námořní bezpečnost

(2006/C 229/06)

VÝBOR REGIONŮ

s ohledem na dopis Evropské komise ze dne 25. listopadu 2005, ve kterém žádá o stanovisko VR ke 3. balíčku pro námořní bezpečnost;

s ohledem na sdělení Komise ke třetímu balíčku legislativních opatření pro námořní bezpečnost a sedmi příloženým směrnici KOM(2005) 586 v konečném znění, KOM(2005) 587 v konečném znění, KOM(2005) 588 v konečném znění, KOM(2005) 589 v konečném znění, KOM(2005) 590 v konečném znění, KOM(2005) 592 v konečném znění, KOM(2005) 593 v konečném znění;

s ohledem na rozhodnutí svého předsednictva ze dne 12. dubna 2005 pověřit Komisi pro politiku teritoriální soudržnosti vypracováním stanoviska k tomuto tématu;

s ohledem na návrh usnesení Evropského parlamentu o zlepšení námořní bezpečnosti v odpověď na havárii tankeru Prestige (2003/2066(INI)) a s ohledem na práci výboru MARE (usnesení MARE);

s ohledem na stanovisko Svazu provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství (ECSA, European Community Shipowners' Associations) jménem svazů evropských provozovatelů námořních plavidel a jejich členů z června 2004, stanoviska Evropské organizace mořských přístavů (ESPO, European Seaports Organisation) jménem evropských mořských přístavů ze dne 10. června 2004 a 10. března 2005 a také stanoviska asociace INTERTANKO jménem svých členů z ledna 2006;

s ohledem na práci Souhrnné operace k námořní bezpečnosti (Maritime Safety Umbrella Operation, MUSO) jak byla předložena na semináři na téma „Refuge Area Best Practice: Identification, Planning and Stakeholder Involvement“ (Osvědčené postupy v souvislosti s útočišti – určení, plánování a zapojení zainteresovaných stran) ve dnech 23. a 24. února 2006 a doporučení, které vzešlo z tohoto setkání, k rozvoji „Casualty Management Framework through IMO“ (Rámec zvládání nehod prostřednictvím Mezinárodní námořní organizace (IMO)), které by mělo být zahrnuto do této směrnice;

s ohledem na mezinárodní námořní úmluvy IMO, včetně všech přidružených usnesení a změn a usnesení a změn provedených současným shromážděním;

s ohledem na svůj návrh stanoviska (CdR 43/2006 rev.2) přijatý dne 5. dubna 2006 Komisí pro politiku teritoriální soudržnosti (zpravodajka: **radní Flo Clucas** (UK/ALDE) (členka Rady města Liverpool));

Vzhledem k tomu, že:

- 1) stále existují lodě nespĺňující normy a že je nezbytné učinit další kroky v boji se státy vlajky, klasifikačními společnostmi, vlastníky plavidel, správci lodí, nájemci, provozovateli terminálů a veliteli lodí, kteří provádějí svoji činnost neodpovědným způsobem s cílem zvýšit obchodní zisk a bez ohledu na mezinárodní pravidla a bezpečné postupy;
- 2) námořní nehody a mimořádné události, které měly za následek ztráty na životech a znečištění oceánů, regionálních a místních pobřežních a mořských oblastí, způsobily značné ekonomické ztráty, vážné poškození životního prostředí a značné znepokojení veřejnosti;
- 3) pulsující a konkurenceschopný systém evropské námořní dopravy je důležitý pro regiony a města, zejména jsou-li zapojeny do námořního průmyslu, vývozu a hospodářských vazeb;
- 4) je nezbytné zajistit koordinaci s námořní strategií EU, požadovat vzájemnou součinnost a možnost nabídnout regionálním a místním orgánům realistická řešení;
- 5) zásady subsidiarity a proporcionality jsou u opatření EU v oblasti dopravy obzvláště významná, neboť kompetence v zákonodárství a provádění jsou často rozděleny mezi EU, členské státy a regiony;

- 6) nový rámec legislativních návrhů musí:
- být slučitelný s platnými národními normami přijatými IMO,
  - brát ohled na aktuální světový vývoj;

přijal toto stanovisko na 65. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 14. – 15. června 2006 (jednání ze dne 15. června).

Výbor regionů

se domnívá, že 3. balíček pro námořní bezpečnost „Erika III“ může značně zlepšit bezpečnost námořní dopravy:

1. Návrh směrnice o zodpovědnosti států vlajky

1.1 **je názoru**, že zvýšení odpovědnosti států vlajky a harmonizace výkladu úmluv IMO, včetně všech jejich aktuálních shromážděním přijatých usnesení a změn, bude mít pro evropské loďstvo podstatné výhody;

1.2 **je názoru**, že konkrétní návrhy předložené s cílem zvýšit tlak na lodě nesplňující normy, odměňující dobře provozovaná pravidla a zvyšující tlak na státy vlajky, aby dodržovaly své povinnosti podle úmluv IMO, jsou správnou cestou vpřed;

1.3 **souhlasí** se zrušením usnesení IMO A.847(20) a jeho nahrazením usnesením IMO A.(...)(23), a proto členské státy musí plnit efektivně a důsledně své povinnosti jako státy vlajky v souladu s úmluvami IMO a s ohledem na usnesení IMO A.(...)(23);

1.4 **domnívá se**, že ekonomické a sociální deformace i využívání nedostatečně kvalifikovaných posádek způsobené rozdílnými výklady úmluv IMO státy vlajky je nutné napravit;

1.5 **je názoru**, že nejlepším způsobem, jak harmonizovat výklad úmluv IMO, včetně všech jejich aktuálních shromážděním přijatých usnesení a změn, je jednotně uplatňovat výklad těchto úmluv provedený IMO, a to v celé EU;

1.6 **tvrdí**, že studijní programy a požadavky na odbornou přípravu, které vedou k odborným námořním kvalifikacím, by měly být v celé EU harmonizovány a že by se to mělo stát nedílnou součástí vzájemného uznávání osvědčení způsobilosti;

1.7 **je znepokojen** možností a praxí změnit klasifikační společnost nebo stát vlajky v případě neshody mezi vlastníkem lodi či správcem lodi a klasifikační společností nebo státem vlajky ve věcech týkajících se bezpečnosti, obsazení posádkou, údržby, vybavení a provozu plavidla;

1.8 **navrhuje**, aby klasifikační společnosti a státy vlajky trvaly na tom, aby plavidlo bylo v plném souladu s úmluvami IMO, než dojde ke změně klasifikační společnosti nebo státu registrace plavidla. Dále, úplný soulad s usneseními IMO by

měl být nezbytným předpokladem pro přijetí plavidla klasifikační společností anebo státem vlajky a pro to, aby plavidlo bylo i nadále klasifikováno a vedeno v rejstříku;

1.9 **vyjadřuje souhlas** s tím, že stávající soubor námořních pracovních-právních nástrojů bude zahrnut do této směrnice;

1.10 **zdůrazňuje** své znepokojení nad pracovní dobou námořníků, únavou plynoucí z neustálého přepracování a nebezpečím chyb, nehod, škod a možného znečištění, které mohou být způsobeny přepracováním a nedostatečnou dobou odpočinku;

1.11 **je názoru**, že ponechání práva vyjmout lodě z uplatňování základních pravidel pro státy vlajky na jediném a konečném uvážení jednotlivých správ může vést a také vede k dosažení různých úrovní bezpečnosti v různých členských státech a narušuje soutěž mezi státy vlajky. Z tohoto důvodu by právo vyjmutí mělo být omezeno například výhradně na plavidla námořních sil;

1.12 **doporučuje**, aby harmonizovaný výklad technických bezpečnostních norem, v současnosti uplatňovaný na osobní plavidla ... podle článku 12 směrnice Rady 98/18/ES ze dne 17. března 1998, by měl být uplatněn na všechny obchodní lodě a rybářská plavidla;

1.13 **doufá** v maximální spolupráci mezi námořními orgány a orgány místní samosprávy, aby se problematika spojená s lodní dopravou a s dopadem na hospodářský a sociální územní rozvoj řešila integrovaným přístupem;

1.14 **souhlasí**, že námořní správy členských států by měly být schopny spolehnout se na odpovídající zdroje za účelem provádění svých závazků jako státu vlajky;

1.15 **souhlasí** s ustanovením směrnice, které se týká vytvoření databáze poskytující základní informace o lodích plujících pod vlajkou členského státu, jakož i o lodích, které se již nenacházejí v rejstříku členského státu;

1.16 **souhlasí** s auditorským režimem členského státu navrženým IMO, požaduje však, aby se tento audit stal povinným a byl součástí režimu osvědčení kvality v souladu s ISO nebo odpovídajícími normami, jak je stanovuje Evropská komise;

1.17 **vyjadřuje znepokojení** nad kriminalizací a pomlouváním velitelů lodí. Ačkoli v některých případech může být trestní zavinění zjevné, obecně to je nesprávné, nevhodné a velmi to poškozují povolání, které velmi úspěšně vykonává poměrně obtížnou, stresující a občas nebezpečnou práci;

1.18 **zjišťuje znepokojení** nad možným omezením „práva pokojného průjezdu“ a „svobody plavby“ lodí proploouvajících vodami evropských států bez toho, že by směřovaly do jednoho z jejich přístavů. Tato práva by měla být v zájmu bezpečnosti respektována co možná nejvíce. Námořnímu průmyslu by se mělo vysvětlit, že proploouvající plavidla mají

povinnost správně plout v rámci programů VTS (Vessel traffic services – služby pro provoz plavidel) a řídit se postupy podávání zpráv;

1.19 **je znepokojen** možným dodatečným administrativním zatížením vyšších důstojníků, pokud bude muset loď hlásit, že má projít inspekci, a také se prokazovat potvrzením o pojištění. Návrh IMO na snížení certifikačních inspekci prostřednictvím úpravy a zjednodušení tohoto procesu zavedením elektronických postupů certifikace online by měl být rozšířen, aby zahrnul pojištění, a měl by se stát povinným. Poznámka 1.18 se vztahuje také na navrhovanou směrnici o státní přístavní inspekci.

DOPORUČENÍ

Doporučení 1.1

Článek 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
c) poskytnout mechanismus pro harmonizovaný výklad opatření stanovených v úmluvách IMO a ponechaných na uvážení smluvních stran těchto úmluv.	c) ~~poskytnout mechanismus pro~~ zajistit harmonizovaný výklad opatření stanovených v úmluvách IMO ~~a ponechaných na uvážení smluvních stran těchto úmluv~~ uplatněním výkladu těchto úmluv, který provede IMO.

Odůvodnění

Výklad úmluv IMO byl zatím ponechán na správách států vlajky nebo soudů, které jednaly jejich jménem, což vede k různým výkladům a odlišným standardům. Má-li dojít k harmonizaci výkladu úmluv IMO, měl by výklad IMO týkající se jejich úmluv být závazným.

Doporučení 1.2

Článek 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
a) „Úmluvami IMO“ se rozumí následující úmluvy spolu s jejich protokoly a změnami, jakož i příslušné předpisy povinného statusu schválené v rámci Mezinárodní námořní organizace (IMO) v jejich aktuálním znění: <ul style="list-style-type: none"> i) Mezinárodní úmluva o bezpečnosti života na moři z roku 1974 (SOLAS 74); ii) Mezinárodní úmluva o nákladové značce z roku 1966 (LL 66); iii) Mezinárodní úmluva o vyměřování lodí z roku 1969 (Tonnage 69); iv) Mezinárodní úmluva o zabránění znečišťování z lodí; v) Mezinárodní úmluva o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků (STCW 1978); vi) Úmluva o mezinárodních nařízeních pro zabránění srážek na moři z roku 1972 (COLREG 72) v platném znění; 	a) „Úmluvami IMO“ se rozumí následující úmluvy spolu s jejich protokoly a změnami, jakož i příslušné předpisy povinného statusu schválené v rámci Mezinárodní námořní organizace (IMO) v jejich aktuálním znění: <ul style="list-style-type: none"> i) Mezinárodní úmluva o bezpečnosti života na moři z roku 1974 (SOLAS 74); ii) Mezinárodní úmluva o nákladové značce z roku 1966 (LL 66); iii) Mezinárodní úmluva o vyměřování lodí z roku 1969 (Tonnage 69); iv) Mezinárodní úmluva o zabránění znečišťování z lodí; v) Mezinárodní úmluva o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků (STCW 1978); vi) Úmluva o mezinárodních nařízeních pro zabránění srážek na moři z roku 1972 (COLREG 72) v platném znění; vii) <u>Kodex pro bezpečné zacházení pro lodě vezoucí náklad dřeva na palubě a</u> viii) <u>Kodex pro bezpečné zacházení s hromadnými, volně loženými náklady</u>

Odůvodnění

Kodex pro bezpečné zacházení pro lodě vezoucí náklad dřeva na palubě by měl být zahrnut do všech směrnic 3. balíčku pro námořní bezpečnost z následujících důvodů:

- náklad dřeva se za špatného počasí na palubě snadno pohybuje,
- v zimním období v zeměpisných šířkách blízko pólů se na nákladu dřeva na palubě snadno tvoří námraza.

Kodex pro bezpečné zacházení s hromadnými, volně loženými náklady by měl být zahrnut do všech směrnic 3. balíčku pro námořní bezpečnost, protože se zjistilo, že lodě přepravující volně ložený náklad patří mezi nejnebezpečnější plavidla. Bezpečná a správná manipulace s volně loženými náklady, včetně způsobu jejich uložení na lodi a trimování, pořadí nakládky do nákladového prostoru plavidla v kombinaci s vypuštěním zátěže, aby plavidlo nebylo nadměrně namáháno, je důležitá pro bezpečnost lodě. S výjimkou pohonných hmot, které plavidlo veze, některé suché hromadné náklady znečišťují moře.

Doporučení 1.3

Článek 5

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Při prvním případě registrace lodi do svých rejstříků učiní dotčený členský stát vše pro to, aby zajistil, že příslušná loď splňuje platná mezinárodní pravidla a nařízení. V případě nutnosti se spojí s předcházejícím státem vlajky.	2. Při prvním případě registrace lodi do svých rejstříků učiní dotčený členský stát vše pro to, aby vyžadoval, že příslušná loď splňuje platná mezinárodní pravidla a nařízení jako podmínku registrace plavidla členským státem. V případě nutnosti se spojí s předcházejícím státem vlajky.

Odůvodnění

Cílem je zamezit nežádoucí praxi vytváření možnosti „lodí nesplňujících normy“ jejich přeregistrováním do rejstříku s menšími požadavky a v případě neshod se státem vlajky ohledně bezpečnosti, obsazení posádkou, provozu a údržby plavidla.

2. Návrh směrnice o státní přístavní inspekci

- 2.1 **domnívá se**, že posílení a zlepšení účinnosti státní přístavní inspekce bude pro společnost přínosné;
- 2.2 **souhlasí**, že posílení inspekci lodí bude mít přímý dopad na životní prostředí a kladné ekonomické a sociální vlivy, včetně spravedlivějších podmínek hospodářské soutěže pro námořní dopravu;
- 2.3 **vyjadřuje znepokojení** nad využitím lodivodů k posílení státní přístavní inspekce tím, že budou ohlašovat závady a doplňovat státní přístavní inspekce a inspekce státu vlajky. Lodivodi ovládají navigaci a navádění plavidla. Nejsou školeni jako přístavní inspektoři nebo inspektoři státu vlajky;
- 2.4 **upozorňuje** na skutečnost, že stáří lodě by nemělo být jediným kritériem pro rozhodnutí o nutnosti rozšířené inspekce. Péče o údržbu plavidla, přepravované náklady a mořské oblasti, kterými loď při své plavbě plula, ovlivňují její stav. Poměrně nové, ale špatně postavené plavidlo, které je udržované neodpovídajícím způsobem nebo málo a je nedbale provozované kvůli nedostatečnému vedení a méně schopné, nedostatečně kvalifikované, ale levné posádce, a které je nadměrně namáháno během nakládky, likvidace odpadů a zatěžování a které je při svých plavbách zpravidla vystaveno nepříznivému počasí, bude v horším stavu a představuje výrazně větší nebezpečí nehod a znečištění než starší plavidlo, které bylo dobře postavené, dobře udržované, s dobrou posádkou a je provozované podle osvědčených postupů.

2.5 **požaduje**, aby inspekcím podléhalo 100 % plavidel připlouvajících do přístavů EU v kterémkoliv roce. Navrhuje však, aby každá loď prošla inspekcí zpravidla pouze jednou v daném roce, pokud okolnosti neopodstatňují častější inspekce. Po ukončení inspekce (inspekci) budou její (jejich) výsledky neprodleně poskytnuty přístavním státům EU a státům vlajky EU.

2.6 **zcela souhlasí** se záměrem zpřísnit ustanovení týkající se lidského faktoru.

DOPORUČENÍ

Doporučení 2.1

Článek 5

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
3. ~~±~~ Dokud nevstoupí v platnost opatření uvedená v odstavci 2, příslušný orgán každého členského státu vykoná ročně celkový počet inspekci lodí uvedených v čl. 7 odst. 2, který odpovídá nejméně 25 % průměrného ročního počtu jednotlivých lodí, které vplují do jeho přístavů	3. ~~±~~ . Dokud nevstoupí v platnost opatření uvedená v odstavci 2, příslušný orgán každého členského státu vykoná ročně celkový počet inspekci lodí uvedených v čl. 7 odst. 2, který odpovídá nejméně 25 % - 100 % průměrného ročního počtu jednotlivých lodí, které vplují do jeho přístavů

Odůvodnění

Snaha o inspekci 25 % plavidel nezmění současnou situaci.

Doporučení 2.2

Článek 7

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Pokud bylo lodi povoleno opustit přístav za podmínky, že závady budou opraveny v dalším přístavu, inspekce v následujícím přístavu se omezí na ověření toho, zda jsou tyto závady opraveny.	~~2. Pokud bylo lodi povoleno opustit přístav za podmínky, že závady budou opraveny v dalším přístavu, inspekce v následujícím přístavu se omezí na ověření toho, zda jsou tyto závady opraveny. Žádné lodi by nemělo být povoleno, aby odložila opravení závad, které se týkají způsobilosti k plavbě po moři a způsobilosti nákladu, a odplula do následujícího přístavu na základě příslibu, že závady tam budou opraveny. Tyto závady musí být opraveny před tím, než přístav nebo stát vlajky vydá povolení k vyplutí do následujícího přístavu.~~

Odůvodnění

Každé plavidlo, které opouští přístav, musí běžně splnit podmínku způsobilosti k plavbě po moři, včetně způsobilosti nákladu. Existující závady mohou vadit při plnění těchto povinností.

Doporučení 2.3

Článek 12

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Totožnost osoby podávající stížnost nesmí být veliteli loďe nebo majiteli dané loďe prozrazena.	Totožnost osoby podávající stížnost nesmí být veliteli loďe, ~~nebo~~ majiteli ~~nebo~~ správci dané loďe prozrazena.

Odůvodnění

Ne každé plavidlo je spravováno svým vlastníkem. Některé lodě jsou ve vlastnictví bank, které se rozhodnou, že plavidlo bude jejich jménem spravováno a provozováno správcem loďe.

Doporučení 2.4*Článek 20*

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Komise každoročně vypracuje a zveřejní černou listinu, v níž bude uveden výkon provozovatelů lodí a společností v souladu s postupy a kritérii stanovenými v příloze XV.	Komise každoročně vypracuje a zveřejní černou listinu, v níž bude uveden výkon <u>vlastníků lodí, správců lodí, provozovatelů lodí, nájemců, lodí, provozovatelů terminálů</u> a společností v souladu s postupy a kritérii stanovenými v příloze XV.

Odůvodnění

Tím, že budou v článku všichni vyjmenováni, se předejde nutnosti výkladu pojmu „provozovatel lodě“ soudy, aby byla zahrnuta strana porušující pravidla. Explicitní výčet snad také zajistí, že vlastníci, správci a provozovatelé lodí, nájemci, lodě a provozovatelé terminálů budou hlídat svoje výkony navzájem, protože být uveden na „šedé nebo černé listině“ škodí obchodu.

Doporučení 2.5*PŘÍLOHA VIII bod C (jak se uvádí v článku 8.4)*

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>3. LODĚ PŘEPRAVUJÍCÍ VOLNĚ LOŽENÝ NÁKLAD</p> <ul style="list-style-type: none"> — možná koroze úchytů palubního strojního zařízení lodě, — možná deformace nebo koroze krytů jíců nákladních prostorů, — možné praskliny nebo místní koroze příčných přepážek, — přístup k nákladním prostorům, 	<p>3. LODĚ PŘEPRAVUJÍCÍ VOLNĚ LOŽENÝ NÁKLAD</p> <ul style="list-style-type: none"> — možná koroze úchytů palubního strojního zařízení lodě, — možná deformace nebo koroze krytů jíců nákladních prostorů, — možné praskliny nebo místní koroze příčných přepážek, — přístup k nákladním prostorům, — <u>zátěžové nádrže: alespoň jeden zátěžový tank v nákladním prostoru, který má být prozkoumán nejprve ze vstupního revizního otvoru z nákladní nádrže nebo paluby, a v případě, že inspektor zjistí jasné důvody pro další inspekci, má být prozkoumán zevnitř,</u>

Odůvodnění

Lodě přepravující volně ložený náklad mají stejné problémy se zátěžovými nádržemi jako tankery s dvojitým trupem. Zátěžové nádrže jsou náchylné k hromadění usazenin a snadno silně korodují. Opatření konstrukční oceli, únavové trhliny nebo ohýbání výtuh ovlivňují bezpečnost plavidla, a pokud se objeví, lze je zjistit pouze vizuální prohlídkou, a z toho důvodu by měly být zařazeny do inspekci státní přístavní inspekce.

3. Návrh směrnice o kontrolním a informačním systému Společenství pro provoz plavidel

3.1 **schvaluje** zavedení oblasti „prevence“, která umožní operativně řídit námořní nebezpečí na úrovni Společenství jako součást politiky Společenství v oblasti námořní bezpečnosti;

3.2 **doporučuje** zavést systém AIS (automatický identifikační systém) na všech rybářských lodích, nejen na lodích delších než 15 metrů, a to jak v pobřežních vodách, tak na širém moři. Právě tyto menší lodě jsou v největším ohrožení, protože je lze obtížně identifikovat vizuálně i radarem, jsou-li postaveny ze dřeva nebo ze sklolaminátu;

3.3 **naprosto souhlasí** s uspokojením potřeby zlepšit operativní postupy, aby účinněji reagovaly na naléhavé situace, v nichž se lodě nacházejí, a významu záruky případných hospodářských škod spojených s přijetím lodí v nouzi;

DOPORUČENÍ

Doporučení 3.1

Článek 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 1, odstavec 8: Článek 20 se nahrazuje tímto: „Článek 20 – Přijetí lodí v nouzi v útočišti (1) S výhradou výsledků hodnocení situace provedeného na základě plánu uvedeného v článku 20a členské státy zajistí, aby měly lodě v nouzi zaručeno přijetí v útočišti, čímž se sníží nebezpečí vzniklé na základě jejich situace. (2) Přijetí lodě v nouzi v útočišti je předmětem předběžného hodnocení situace a rozhodnutí, které přijal příslušný nezávislý orgán určený členským státem. (3) Orgány uvedené v článku 2 se pravidelně setkávají, aby si vyměnily své odborné poznatky a zlepšily opatření přijatá na základě tohoto článku. Mohou se sejít kdykoli, z důvodu zvláštních okolností, z podnětu jednoho z nich nebo z podnětu Komise.“</p>	<p>Článek 1, odstavec 8: Článek 20 se nahrazuje tímto: „Článek 20 – Přijetí lodí v nouzi v útočišti (1) S výhradou výsledků hodnocení situace provedeného na základě plánu uvedeného v článku 20a členské státy zajistí, aby měly lodě v nouzi zaručeno přijetí v útočišti, čímž se sníží nebezpečí vzniklé na základě jejich situace. (2) Přijetí lodě v nouzi v útočišti je předmětem předběžného hodnocení situace a rozhodnutí, které přijal příslušný nezávislý orgán určený členským státem. (2a) <u>Orgány uvedené v odstavci 2 se řídí radami všech příslušných subjektů, jichž se záchranná operace týká, a konzultují místní (přístavní) orgány před rozhodnutím o přijetí lodě v nouzi v útočišti.</u> (2b) <u>Orgány uvedené v odstavci 2 zodpovídají za náhradu nákladů a škod místních (přístavních) orgánů, které jim vzniknou v souvislosti s rozhodnutím uvedeným v odstavci 2 v případě, že vlastník nebo provozovatel lodě nebude moci tyto náklady a škody okamžitě nahradit ve smyslu článku X směrnice XX/XXXX/ES (o občanskoprávní odpovědnosti a finančních zárukách majitelů plavidel).</u> (3) Orgány uvedené v článku 2 se pravidelně setkávají, aby si vyměnily své odborné poznatky a zlepšily opatření přijatá na základě tohoto článku. Mohou se sejít kdykoli, z důvodu zvláštních okolností, z podnětu jednoho z nich nebo z podnětu Komise.“</p>

Odůvodnění

Komise v důvodové zprávě stanoví, že je nepochybně zapotřebí, aby současná ustanovení týkající se lodí v nouzi v útočištích byla jasnější a cílenější. Proto Komise předkládá ustanovení o tom, že přijetí lodě v nouzi v útočišti je předmětem předběžného hodnocení situace a rozhodnutí, které přijal příslušný nezávislý orgán určený členským státem.

Doporučuje se zavést nezávislý příslušný orgán, protože to zajistí objektivnější rozhodnutí o tom, kde může být loď v nouzi nejlépe přijata. Tento návrh přesouvá rozhodovací pravomoc o přijetí lodě z místního přístavního orgánu na národní orgán. Velmi se doporučuje zavést povinnost konzultovat přístavní orgán, aby se zachovala vzájemná součinnost mezi místním přístavním orgánem a národním orgánem a vytvořil se mezi nimi vztah založený na důvěře.

Protože konečné rozhodnutí o přijetí lodě v nouzi přijímá nezávislý příslušný orgán, pravomoce přístavního orgánu mohou být navíc překonány. Možnost národních orgánů zvrátit rozhodnutí místních přístavních orgánů může způsobit, že přístavní orgány budou zatíženy finančními náklady rozhodnutí, které samy nepřijaly. To, že přístavní orgány budou muset najít náhradu nákladů a škod, které nebyly způsobeny jejich vlastními činnostmi, ani nebyly důsledkem rozhodnutí, které přijaly, postrádá logiku.

Proto se doporučuje, aby nezávislý příslušný orgán byl plně odpovědný za svá rozhodnutí a ručil za náhradu nákladů a škod.

Doporučení 3.2

Článek 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 1, odstavec 9: Doplňuje se nový článek 20a, který zní: „Článek 20a – Plány pro přijetí lodí v nouzi (1) Členské státy vypracují plány s cílem reagovat na nebezpečí, které představují lodě v nouzi nacházející se ve vodách spadajících pod jejich jurisdikci. (2) Plány uvedené v odstavci 1 se vypracují po konzultaci dotčených stran, přičemž se zohlední příslušné směrnice organizace IMO uvedené v čl. 3 písm. a), a obsahují alespoň tyto údaje: a) totožnost orgánu či orgánů pověřených přijímat hlášení o poplachu a řešit ho; b) totožnost orgánu, který je odpovědný za vyhodnocení situace, určení vhodného útočiště a učinění rozhodnutí o přijetí lodě v nouzi v určeném útočišti; c) soupis případných útočišť, v němž jsou shrnuty údaje, jejichž účelem je usnadnit hodnocení a přijetí rychlých rozhodnutí, včetně popisu environmentálních a sociálních faktorů a přírodních podmínek případných útočišť; d) postupy hodnocení týkající se určení útočiště na základě případných míst uvedených v soupise; e) přiměřené prostředky a zařízení na pomoc, záchranu a boj proti znečištění; f) případné použitelné mezinárodní mechanismy koordinace a rozhodování; g) postupy finančních záruk a odpovědnosti zavedené vůči lodím přijatým v útočišti. (3) Členské státy zveřejní název příslušného orgánu uvedeného v čl. 20 odst. 2, jakož i seznam vhodných kontaktních míst pro přijetí hlášení o poplachu a řešení poplachů. Sdělí Komisi soupis případných útočišť. Kromě toho sdělí příslušné informace o plánech a útočišti sousedním členským státům. Při provádění postupů stanovených v plánech na přijetí lodí v nouzi členské státy zajistí, aby veškeré příslušné informace týkající se plánů a útočišť byly dostupné stranám, které se účastní operací, včetně společností zajišťujících pomoc a odtažení.“</p>	<p>Článek 1, odstavec 9: Doplňuje se nový článek 20a, který zní: „Článek 20a – Plány pro přijetí lodí v nouzi (1) Členské státy vypracují plány s cílem reagovat na nebezpečí, které představují lodě v nouzi nacházející se ve vodách spadajících pod jejich jurisdikci. (2) Plány uvedené v odstavci 1 se vypracují po konzultaci dotčených stran, přičemž se zohlední příslušné směrnice organizace IMO uvedené v čl. 3 písm. a), a obsahují alespoň tyto údaje: a) totožnost orgánu či orgánů pověřených přijímat hlášení o poplachu a řešit ho; b) totožnost orgánu, který je odpovědný za vyhodnocení situace, určení vhodného útočiště a učinění rozhodnutí o přijetí lodě v nouzi v určeném útočišti; c) soupis případných útočišť, v němž jsou shrnuty údaje, jejichž účelem je usnadnit hodnocení a přijetí rychlých rozhodnutí, včetně popisu environmentálních a sociálních faktorů a přírodních podmínek případných útočišť; d) postupy hodnocení týkající se určení útočiště na základě případných míst uvedených v soupise; e) přiměřené prostředky a zařízení na pomoc, záchranu a boj proti znečištění; f) případné použitelné mezinárodní mechanismy koordinace a rozhodování; g) postupy finančních záruk a odpovědnosti zavedené vůči lodím přijatým v útočišti. h) <u>postup náhrady případných nákladů a škod, které vzniknou v důsledku přijetí lodí v útočišti.</u> (3) Členské státy zveřejní název příslušného orgánu uvedeného v čl. 20 odst. 2, jakož i seznam vhodných kontaktních míst pro přijetí hlášení o poplachu a řešení poplachů. Sdělí Komisi soupis případných útočišť. Kromě toho sdělí příslušné informace o plánech a útočišti sousedním členským státům. Při provádění postupů stanovených v plánech na přijetí lodí v nouzi členské státy zajistí, aby veškeré příslušné informace týkající se plánů a útočišť byly dostupné stranám, které se účastní operací, včetně společností zajišťujících pomoc a odtažení.“</p>

Odůvodnění

Doporučuje se, aby už při vypracování plánu s cílem reagovat na nebezpečí, které představují lodě v nouzi nacházející se ve vodách členských států, byl zahrnut postup náhrady případných nákladů a škod, které vzniknou následkem přijetí lodí v útočišti.

Místní přístavní orgány a komunity mohou být vystaveny znečištění nebo jiným nebezpečím, například explozi, což může způsobit hospodářské škody, budou-li následkem toho uzavřeny přístav, mosty, plavební komory nebo silnice. Tyto hospodářské škody mohou být značné a mohou velmi rychle růst. Následky uzavírky mohou být znát i mimo přístavní oblast, protože různé podniky ve vnitrozemí jsou závislé na zboží, které přístavem prochází. Mezinárodní fondy však poskytují odškodnění za znečištění ropou a nevztahují se na hospodářské ztráty, které přístavy utrpí.

Při neexistenci požadavků na pojištění všech lodí není záruka, že loď má pojištění odpovědnosti, a i když má, strana uplatňující nárok k němu nemusí mít přístup, může-li pojistitel použít některou ze svých obhajob.

Návrh směrnice o občanskoprávní odpovědnosti a finančních zárukách majitelů plavidel podstatně zlepšil existující právní rámec. Doporučuje se však, aby ustanovení směrnice o kontrolním systému pro provoz plavidel byla dále zdokonalena s cílem zajistit, že přístavní a místní orgány dostanou jasné záruky, že škody a náklady související s přijetím lodí v nouzi jim budou plně a bezodkladně nahrazeny.

Přístavní a místní orgány tak budou povzbuzeny, aby byly aktivní při poskytování útočiště, a zároveň se tak zajistí účinná a dobře fungující spolupráce s nezávislým příslušným orgánem, který chce Komise zřídit v každém členském státu.

Komise ve 3. balíčku pro námořní bezpečnost ponechala otázku odškodnění přístavních orgánů otevřenou, přestože Evropský parlament ve svém usnesení o zlepšení námořní bezpečnosti z roku 2004 Komisi výslovně žádal, aby předložila návrhy na finanční odškodnění útočišť⁽¹⁾.

Doporučení 3.3

Článek 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 1, odstavec 10</p> <p>Doplňuje se nový článek 20b, který zní:</p> <p>„Článek 20b – Finanční záruky</p> <p>(1) Před přijetím lodě v nouzi v útočišti může členský stát požádat provozovatele, agenta nebo velitele lodí o předložení osvědčení o pojištění nebo osvědčení o finanční záruce ve smyslu článku X směrnice XX/XXXX/ES [o občanskoprávní odpovědnosti a finančních zárukách majitelů lodí], které kryje odpovědnost za škody způsobené lodí.</p> <p>(2) Nepředložení osvědčení o pojištění nebo osvědčení o finanční záruce neosvobozuje členské státy od předběžného vyhodnocení a přijetí rozhodnutí podle článku 20.“</p>	<p>Článek 1, odstavec 10</p> <p>Doplňuje se nový článek 20b, který zní:</p> <p>„Článek 20b – Finanční záruky</p> <p>(1) Před přijetím lodě v nouzi v útočišti může členský stát požádat provozovatele, agenta nebo velitele lodí o předložení osvědčení o pojištění nebo osvědčení o finanční záruce ve smyslu článku X směrnice XX/XXXX/ES (o občanskoprávní odpovědnosti a finančních zárukách majitelů lodí), které kryje odpovědnost za škody způsobené lodí.</p> <p>(2) Nepředložení osvědčení o pojištění nebo osvědčení o finanční záruce neosvobozuje členské státy od předběžného vyhodnocení a přijetí rozhodnutí podle článku 20.</p> <p>(3) <u>Orgány uvedené v čl. 20 odst. 2 zodpovídají za právní řízení proti provozovateli, agentovi nebo veliteli lodí, jehož cílem je získat náhradu za náklady a škody způsobené lodí.“</u></p>

Odůvodnění

Přístavní orgány patří mezi jedny z věřitelů plavidla. S ostatními stranami se musí podělit o částku odškodnění, která je poskytnuta mezinárodními fondy nebo z pojištění lodě. Často na ně přijde řada až na konec, přestože mají značnou odpovědnost při přijetí lodě v nouzi. Mezinárodní fondy navíc poskytují odškodnění za znečištění ropou a nevztahují se na hospodářské ztráty, které přístavy utrpí.

(¹) Usnesení Evropského parlamentu o zlepšení námořní bezpečnosti, zpravodaj: Dirk Sterckx (není k dispozici v češtině).
Viz
http://www.europarl.eu.int/comparl/tempcom/mare/pdf/res_en.pdf

Menší přístavy a komunity postižené škodami způsobenými následkem povinného přijetí lodě v nouzi nemusí mít lidské zdroje, finanční prostředky, ani právní znalosti, aby byly postaveny před dlouhotrvající právní řízení proti provozovateli, agentovi nebo veliteli lodí s cílem získat náhradu nákladů a škod, a to za situace, kdy ani nemají konečnou pravomoc při přijímání rozhodnutí.

4. Směrnice, kterou se stanoví základní zásady pro vyšetřování nehod v odvětví námořní dopravy

4.1 **souhlasí** s obecným cílem návrhu Komise zlepšit v rámci Společenství námořní bezpečnost stanovením jasných pokynů pro provádění technického vyšetřování a využití zkušeností z vážných námořních nehod a s významem těchto vyšetřování;

4.2 **podporuje** ustanovení, že vyšetřování nehod by se mělo zaměřit na prevenci rizik, být založeno na zásadách a doporučeních IMO a zaměřit se na zlepšení právních předpisů, provozu plavidel, příprav odezvy na tísňový stav a jejího provedení;

4.3 **zdůrazňuje** nutnost rozsáhlého využívání modelů a metod vyvinutých Mezinárodní námořní organizací pro vyšetřování námořních nehod.

DOPORUCENÍ

Doporučení 4.1

Článek 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
d) rybářských plavidel o délce menší než 24 metrů;	d) ~~rybářských plavidel o délce menší než 24 metrů;~~

Odůvodnění

Ve své směrnici o státní přístavní inspekci a směrnici o zodpovědnosti státu vlajky Komise správně označila rybaření za jednu z nejnebezpečnějších činností. Čím je plavidlo menší, tím je náchylnější k nehodě, která často končí ztrátou na životech! Proto Výbor navrhuje vyškrtnout odstavce d) článku 2 a vyšetřovat nehody a mimořádné události rybářských lodí stejně důkladně, jak to tato směrnice navrhuje pro obchodní lodě.

5. Směrnice, kterou se stanoví společná pravidla a normy pro subjekty pověřené inspekci lodí a prohlídkami lodí a pro související činnosti námořní správy

5.1 **souhlasí** s nutností účinné kontroly a auditu klasifikačních společností, jejich poboček a zúčastněných podniků zavedením sankcí za nedodržení povinností a s vytvořením rozsáhlých mechanismů technické kontroly na mezinárodní úrovni a na úrovni Společenství, které umožní disponovat spolehlivými informacemi o skutečném stavu lodí;

5.2 **souhlasí** s návrhem na vytvoření společné struktury hodnocení a certifikace kvality uznanými subjekty. Musí být nezávislá a musí disponovat všemi prostředky nezbytnými pro souvislou podrobnou práci s možností navrhovat jednotlivé i společné opravné akce s cílem zlepšit kvalitu práce uznaných subjektů;

5.3 **souhlasí**, že by se měla rozšířit spolupráce mezi uznanými subjekty v oblasti shody jejich technických předpisů, výkladu mezinárodních úmluv a jednotného použití obou; to poskytne společný odkaz hodnocení, jakož i nástroje umožňující opravné akce s cílem dosáhnout jednotné úrovně bezpečnosti ve Společenství, technické spolupráce mezi klasifikačními společnostmi, shody předpisů, uplatnění výkladu mezinárodních úmluv provedeného IMO v celé EU, což by mělo vést ke skutečnému vzájemnému uznávání osvědčení o klasifikaci a námořního vybavení;

5.4 **požaduje**, aby část druhého řádku v bodu 31), která zní „a informovat stát vlajky, pokud je to nutné“, byla změněna na „a okamžitě tuto informaci poskytnout státu vlajky“.

DOPORUČENÍ

Doporučení 5.1

Článek 12

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Aniž je dotčen odstavec 1, v případě, že subjekt neprovede preventivní a nápravné opatření vyžadované Komisí nebo jedná s neopodstatněným zpožděním, Komise může tomuto subjektu ukládat pravidelná penále až do úplného provedení požadovaného opatření.	2. Aniž je dotčen odstavec 1, v případě, že subjekt neprovede preventivní a nápravné opatření vyžadované Komisí nebo jedná s neopodstatněným zpožděním, Komise může <u>požádat Evropský soudní dvůr, aby tomuto subjektu ukládal pravidelná penále až do úplného provedení požadovaného opatření.</u>

Odůvodnění

Výbor se domnívá, že pro stranu porušující pravidla je přijatelnější, když jsou pokuty uloženy Evropským soudním dvorem na radu Komise, než když je uloží přímo Komise.

Doporučení 5.2

Článek 20

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Uznané subjekty stanoví a provedou přiměřené společné požadavky pro případy převodu třídy, ve kterých jsou potřebná speciální preventivní opatření. Tyto případy zahrnují minimálně převod třídy patnáctiletých nebo starších lodí a převod ze subjektu, který není uznán, na uznávaný subjekt.	Uznané subjekty stanoví a provedou přiměřené společné požadavky pro případy převodu třídy, ve kterých jsou potřebná speciální preventivní opatření. Tyto případy zahrnují minimálně převod třídy desetiletých nebo starších lodí a převod ze subjektu, který není uznán, na uznávaný subjekt <u>nebo z uznávaného subjektu na neuznaný subjekt.</u>

Odůvodnění

Obnovení klasifikace je obvykle vyžadováno po čtyřech letech s jednoletou dobou odkladu. V praxi to tedy vychází na přibližně pět let. Plavidlo staré deset let už není funkčně tak výkonné jako nové plavidlo. Může být také nutná výměna oceli v přepážkách a výztuhách, stejně jako výměna potrubí pro vodní zátěž a náklad, zejména kolen. Je to vhodná chvíle poměrně levně prodat plavidlo a ponechat provedení a zaplacení oprav na novém vlastníkovi. Nový vlastník je obvykle méně náročný a nová vlajka je často cizí vlajkou. Stejně tak nová klasifikační společnost nemusí být „uznaným subjektem“, jak ho definuje Komise.

6. Nařízení o odpovědnosti dopravců k cestujícím po moři a na vnitrozemských vodních cestách v případě nehod.

6.1 **souhlasí** s tím, že iniciativa začleňuje Athénskou úmluvu do práva Společenství, které se týká povinného pojištění, a neoponechává tuto záležitost na rozhodnutí vlastníků lodí prostřednictvím klubů vzájemné ochrany a pojištění (P&I Clubs);

6.2 **vítá**, že iniciativa rozšiřuje uplatnění ustanovení Athénské úmluvy i na vnitrostátní dopravu, ale domnívá se, že rozšíření platnosti na všechny vnitrozemní vodní cesty nemusí být vhodné. **Žádá** Komisi, aby ujasnila definici vnitrozemní vodní cesty, a **doporučuje** zde méně rozsáhlá opatření, která budou postačující;

6.3 **vyjadřuje** souhlas s tím, že pro námořní nehody zavádí protokol z roku 2002 k Athénské úmluvě přísný režim odpovědnosti. Tato přísná odpovědnost má za cíl zlepšení postavení reklamantů, aby odpovědnost nebyla závislá na zavinění nebo opomenutí ze strany dopravce a aby reklamant nemusel odpovědnost dopravce dokazovat;

6.4 **zaznamenává** výhrady vyjádřené vlastníky lodí a P&I kluby, pokud jde o čl. 3 odst. 1 Athénské úmluvy, který se týká odpovědnosti za nehody v důsledku teroristických útoků;

6.5 **zdůrazňuje** potřebu vycházet z návrhů, které by byly přijatelné ve světovém měřítku, což by bylo jediné řešení složité situace, ke které došlo tím, že sektor pojišťovnictví odmítá přijmout nové limity odpovědnosti a související požadavky kladené na pojistitele, uvedené v návrhu nařízení Komise;

7. Směrnice o občanskoprávní odpovědnosti a finančních zárukách majitelů plavidel

7.1 **souhlasí** s výzvou Evropského parlamentu zavést „globální a soudržnou evropskou námořní politiku zaměřenou na vytvoření bezpečného námořního evropského prostoru [založeného] zejména na zavedení odpovědnosti rozšířené na celý řetězec námořní dopravy“;

7.2 **je** však toho **názoru**, že je zcela nezbytné, aby jakákoliv úprava otázek odpovědnosti a náhrad za námořní znečištění měla mezinárodní úroveň;

7.3 **podporuje** možné změny platných předpisů s cílem zavázat k odpovědnosti jiné odpovědné strany, než jsou majitelé plavidel, a zavést neomezenou odpovědnost majitelů plavidel v případě vážného nebo úmyslného porušení jejich povinností v oblasti bezpečnosti a ochrany životního prostředí;

7.4 **zdůrazňuje**, že každá úprava, kterou bude nutné zanést do úmluvy o občanskoprávní odpovědnosti, musí zachovávat rovnováhu důsledků pro obě strany, majitele i provozovatele nákladní dopravy, ve smyslu ustanovení v dobrovolných závazcích provozovatelů lodí;

7.5 **požaduje**, aby pojem „jiné odpovědné strany, než jsou majitelé plavidel“ zahrnoval správce plavidel a nájemce;

7.6 **vyjadřuje zájem** na tom, aby při provádění směrnice byla uznána kompatibilita s mezinárodním právem;

7.7 **navrhuje**, aby velitelé lodí nebyli zahrnuti do definice pojmu „jiné odpovědné strany, než jsou majitelé plavidel“, pokud hrubě nezanedbali výkon svých povinností;

7.8 **vyjadřuje znepokojení** nad rozdílem mezi touto směrnicí a Haagskými, Haagsko-Visbyskými a Hamburskými pravidly, které upravují odpovědnost vlastníka plavidla u konosamentu, námořní průvodky a v případě nájemce tak, jak se používají v mezinárodní námořní dopravě, což může způsobit zmatek v otázce, jaké režimy odpovědnosti se uplatní. Výbor má pocit, že znění této směrnice není dostatečně jasné v tom, má-li se směrnice uplatnit pouze na škodu způsobenou znečištěním, nebo jestli zahrnuje jiné škody způsobené třetí straní;

7.9 **souhlasí** s Komisí, že zavedení systému povinného pojištění bude představovat přínos pro boj proti plavidlům nesplňujícím normy;

7.10 **žádá**, aby znění pojistky, kterou má loď mít s sebou, jasně uvádělo, že jsou hrazeny škody způsobené útočištěm.

DOPORUČENÍ

Doporučení 7.1

Článek 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Účelem této směrnice je stanovit pravidla pro některé aspekty povinností hospodářských subjektů v řetězci námořní dopravy v oblasti občanskoprávní odpovědnosti a zakládá vhodnou finanční ochranu námořníků v případě opuštění.	Účelem této směrnice je stanovit pravidla pro některé aspekty povinností hospodářských subjektů a uživatelů lodí v řetězci námořní dopravy v oblasti občanskoprávní odpovědnosti a zakládá vhodnou finanční ochranu námořníků v případě opuštění.

Odůvodnění

Pojem „hospodářské subjekty a uživatelé lodí“ zahrnuje jiné nájemce, než nájemce prázdného lodního prostoru, kteří lodě, včetně lodí nespĺňujících normy, využívají na základě termínovaného pronájmu, pronájmu na jednu plavbu, smlouvy o nájmu lodi nebo návazných smluv o nájmu lodi. Musejí být zahrnuti do této směrnice a mít stejné povinnosti jako „majitelé plavidel“ podle definice tohoto pojmu ve směrnici, tedy poskytovat finanční záruku. Přece jenom je to jejich ropa, která znečišťuje! Mělo by to tyto účinky:

- Zajistilo by se tím, že nájemci budou mít povinnost nepoužívat lodě nespĺňující normy.
- Obchodní výhoda, kterou by nájemce získal využíváním lodě nespĺňující normy, při nižší sazbě za přepravu zboží, zmizí kvůli zvýšeným nákladům finanční záruky, protože znamená dodatečné riziko využívání lodě nespĺňující normy.
- Pro nájemce začíná být finančně neatraktivní využívat lodě nespĺňující normy, a tak pro ně bude méně nákladů.
- Snižuje se tedy motiv provozovat, najímat a využívat lodě nespĺňující normy a vlastníci takových lodí se budou nuceni buď plně přizpůsobit mezinárodním předpisům ohledně lodě, její posádky a provozu, anebo lodě vyradit.

Doporučení 7.2

Článek 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	7. Měla by být zahrnuta definice pojmu „hospodářský subjekt“ tak, jak je použit v čl. 1 této směrnice.

Odůvodnění

Mělo by se předejít možné otázce „kdo je hospodářský subjekt“.

Místní a regionální orgány jsou klíčovými aktéry při provádění strategie, ať při čištění znečištěných oblastí, poskytování útočišť plavidlům, pomoci plavidlům v obtížích, nebo jsou-li místní občané sami námořníky či záchranáři těch, kteří jsou v ohrožení. Je proto zklamáním, že 3. balíček pro námořní bezpečnost nepřikládá dostatečnou důležitost roli, kterou tyto orgány mohou hrát při dosahování určených cílů.

V Bruselu dne 15. června 2006.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – i2010: digitální knihovny

(2006/C 229/07)

VÝBOR REGIONŮ

s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů *i2010: digitální knihovny* KOM (2005) 465 v konečném znění;

s ohledem na rozhodnutí předsedy Výboru regionů ze dne 24. ledna 2006, kterým pověřil Komisi pro kulturu, vzdělávání a výzkum, aby vypracovala stanovisko k tomuto tématu;

s ohledem na své stanovisko ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů *i2010 – evropská informační společnost pro růst a zaměstnanost*;

s ohledem na stanovisko Komise pro kulturu, vzdělávání a výzkum přijaté dne 4. dubna 2006 (CdR 32/2006 rev. 1) (zpravodaj: **pan Jyrki Myllvirta**, starosta města Mikkeli (FI/ELS));

přijal na svém 65. plenárním zasedání ve dnech 14. – 15. června 2006 (jednání ze dne 15. června) toto stanovisko.

1. Názory Výboru regionů

Výbor regionů

1.1 **vítá** návrh iniciativy digitalizovat evropské kulturní dědictví a rozvinout digitální knihovny a **zdůrazňuje**, že tento návrh je klíčovým prvkem iniciativy Komise *i2010 – evropská informační společnost pro růst a zaměstnanost*, jejíž plné provádění je předpokladem pro zlepšení evropské konkurenceschopnosti;

1.2 **zdůrazňuje**, že digitalizace kulturního dědictví, on-line přístup k němu a jeho uchování by mělo být podporováno ve všech evropských zemích, regionech, městech a jazycích takovým způsobem, který podpoří zachování kulturní a jazykové rozmanitosti. Výchozím bodem by mělo být pochození kultury, včetně menšinových kultur, a zachování úspěchů kultury pro budoucí generace;

1.3 **připomíná**, že digitalizace kulturního dědictví postupuje rychlým tempem v jiných částech světa, a **zdůrazňuje**, že rozsáhlé zpřístupnění evropského kulturního dědictví a literatury v digitální podobě je předpokladem pro úspěch evropské znalostní společnosti a zároveň podporuje rozvoj evropských regionů a měst;

1.4 **oceňuje**, že sdělení Komise zdůrazňuje hlavní výzvy a mnoho nevyřešených otázek technické, právní a finanční povahy, které souvisejí s digitalizací kulturního dědictví a **poukazuje na** to, že orgány místní a regionální samosprávy podporují úsilí o pokrok v této oblasti;

1.5 **zdůrazňuje**, že orgány místní a regionální samosprávy jsou nejdůležitějšími orgány pro provádění všech strategií informační společnosti a v mnoha případech jsou to ony, kdo

udržují knihovny, takže by měly být věnována patřičná pozornost místnímu a regionálnímu rozměru v kontextu iniciativy „digitální knihovny“;

1.6 **domnívá se**, že je nanejvýš důležité, aby digitalizace kulturního dědictví byla podporována v Evropě a ve všech členských státech, a **zdůrazňuje**, že úspěšné digitalizace může být dosaženo pouze za široké podpory, a to i na místní a regionální úrovni, on-line přístupu ke kulturnímu dědictví a rozvoje inteligentních prostředků vyhledávání informací;

1.7 **zdůrazňuje**, že digitalizace je dlouhodobý proces, který klade velké nároky na finanční prostředky a zahrnuje trvalou údržbu, aktualizaci a konverzi materiálu a **souhlasí** s výhodami, které přináší digitalizace pro dostupnost a zachování kulturního dědictví;

1.8 **připomíná**, že digitální materiál zahrnuje jak digitalizovaný analogový materiál, tak nový materiál, který byl původně vytvořen v digitálním formátu;

1.9 **poukazuje** na to, že služby digitálních knihoven v členských státech zahrnují složky vytvořené na národní, regionální a místní úrovni, které jsou propojeny elektronickou cestou. Aby toto bylo úspěšné je nezbytná spolupráce a koordinace na evropské úrovni;

1.10 **věří**, že knihovny mají podstatnou úlohu v dostupnosti kulturního dědictví a literatury v on-line prostředí, jelikož právě s jejich pomocí může být tento materiál nejlépe předán veřejnosti, ale zároveň **poukazuje** na to, že je absolutně nezbytná spolupráce knihoven s archívy a muzei a dalšími kulturními zařízeními a odpovídajícími činiteli v této oblasti.

2. Doporučení Výboru regionů

Výbor regionů

2.1 **zdůrazňuje**, že prvořadým účelem digitalizace není nahrazení tradičního tištěného a jiného hmotného kulturního materiálu, ale spíše vytvoření digitalizovaného materiálu vedle analogového materiálu a podpora dostupnosti informací;

2.2 **zdůrazňuje**, že vzhledem k tomu, že pouze malý podíl evropského kulturního dědictví je digitalizován a že ještě zbývá hodně udělat, je třeba rozvinout nové formy financování, včetně spolupráce s aktéry ze soukromého sektoru;

2.3 **upozorňuje na** to, že v malých zemích a jazykových oblastech dodnes byly trhy s digitálním materiálem docela malé, a to i přesto, že fixní náklady spojené s vytvářením tohoto materiálu jsou téměř stejného rozsahu jako v oblastech velkých jazyků, a **zdůrazňuje**, že díky technologickému pokroku je již možné a také důležité si při tvorbě digitálních knihoven uvědomit potřeby uživatelů v odlišných jazykových oblastech;

2.4 **poukazuje** na to, že zatímco většina starého evropského kulturního dědictví již nepodléhá omezením vztahujícím se na autorská práva a je tak dostupná na informačních sítích, návrh Komise na reformu právních předpisů o autorských právech týkajících se současného kulturního dědictví je vysoce relevantní;

2.5 **upozorňuje**, že v některých zemích se již objevují známky toho, že některé části veřejnosti zaostávají za pokrokem v digitální technologii, a **domnívá se**, že i lidem z nejvíce znevýhodněných sociálních skupin by měly být poskytnuty vhodné příležitosti na přístup k internetu a pomoc s jeho využíváním;

2.6 **zdůrazňuje**, že orgány místní a regionální samosprávy mají hrát klíčovou úlohu jako tvůrci a vlastníci kulturního

dědictví a při přebírání odpovědnosti za zajištění toho, aby celá veřejnost měla co nejrovnocennější přístup ke službám informační společnosti;

2.7 **zdůrazňuje**, že možnost přístupu k tradičními tištěnému materiálu, kterou veřejné knihovny v mnoha evropských zemích poskytují, je stále velmi důležitá, ale musejí veřejnosti také nabídnout možnost využití internetu a služeb on-line. Uvážení konečných uživatelů on-line služeb a jejich místních potřeb vyžaduje, aby organizaci těchto služeb prováděli místní a regionální aktéři. Je nutné, aby toto bylo bráno v úvahu také v národním financování činnosti knihoven;

2.8 **poukazuje** na to, že tam, kde se orgány místní a regionální samosprávy účastní různých knihovních nebo jiných konsorcií, která vlastní prostředí síťového serveru a nabízejí širokou škálu služeb, je nutné zajistit, aby měly dostatečnou možnost ovlivnit rozhodování v tomto kontextu;

2.9 **vítá** fakt, že Komise zdůrazňuje výzvy spojené s výběrem materiálu k digitalizaci, a **považuje** za důležité především to, aby byla věnovány patřičná pozornost výběrovým kritériím založeným na místních a regionálních kritériích, a dále aby byla nalezena rovnováha mezi výběrovými kritérii založenými na veřejných požadavcích na jedné straně a na zajištění zachování na straně druhé;

2.10 **schvaluje** návrh na vytvoření strategií dlouhodobého uchování digitalizovaného kulturního materiálu, aby zdroje použité na digitalizaci kulturního dědictví nebyly promarněny, když se objeví změny v technických systémech a softwaru;

2.11 **domnívá se**, že návrh na založení středisek kompetencí ve členských státech je zajímavý, a **zdůrazňuje**, že důležitým úkolem těchto středisek by mělo být zajištění existence nezbytných znalostí a know-how také na místní a regionální úrovni, a šíření osvědčených postupů.

V Bruselu dne 15. června 2006.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

**Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Plnění lisabonského programu Společenství
Moderní politika malých a středních podniků pro růst a zaměstnanost**

(2006/C 229/08)

VÝBOR REGIONŮ

s ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů na téma *Plnění lisabonského programu Společenství – Moderní politika malých a středních podniků pro růst a zaměstnanost*, KOM(2005) 551 v konečném znění,

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 15. listopadu 2005 konzultovat v této věci Výbor regionů podle čl. 265 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství,

s ohledem na rozhodnutí předsedy VR ze dne 24. ledna 2006 pověřit Komisi pro hospodářskou a sociální politiku vypracováním stanoviska k tomuto tématu,

s ohledem na své stanovisko k programu pro konkurenceschopnost a inovaci (KOM (2005) 121 v konečném znění CdR 150/2005 fin) ⁽¹⁾,

s ohledem na své stanovisko k tématu Integrované hlavní směry pro růst a zaměstnanost 2005 – 2008 (KOM (2005) 141 v konečném znění CdR 147/2005 fin) ⁽²⁾,

s ohledem na své stanovisko z vlastní iniciativy k tématu Konkurenceschopnost a decentralizace (CdR 23/2005 fin) ⁽³⁾,

s ohledem na návrh stanoviska CdR 40/2006 rev. 2 přijatého dne 6. dubna 2006 Komisí pro hospodářskou a sociální politiku (zpravodajka: **paní Constance Hanniffy**, členka rady hrabství Offaly, Cathaoirleach regionálního úřadu Midland a členka Border Midland and Western Regional Assembly, IE/ELS),

přijal toto stanovisko na 65. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 14. a 15. června 2006 (jednání ze dne 15. června).

1. Přípomínky Výboru regionů

odběratelé zboží a služeb poskytovaných malými a středními podniky;

Nový impuls pro politiku malých a středních podniků

1.1 **vítá** sdělení Komise o moderní politice malých a středních podniků pro růst a zaměstnanost jako způsobu nově stimulovat politiku malých a středních podniků, zaměřit ji na nejzákladnější složky a upravit kroky Společenství s ohledem na větší účinnost;

1.2 **podporuje** propagaci kompletní politiky MSP, která uznává různorodost MSP, pokud jde o velikost, strukturu vlastnictví a odvětví, poskytuje řadu na míru připravených podpor a citlivé legislativní prostředí, které splňuje rozdílné potřeby malých a středních podniků v EU;

1.3 **bere na vědomí** zmínku o úloze místních a regionálních orgánů pro komunikaci, ale domnívá se, že mohla být jednoznačnější s ohledem na velmi důležitou roli, kterou místní a regionální orgány hrají při podpoře MSP, při poskytování prostředí umožňujícího jejich rozvoj a převod, a jako velcí

1.4 **uznává**, že hlavní pravomoc pro zajištění, že politika MSP je skutečně účinná, mají především členské státy, a vyzývá je, aby zajistily, že jejich národní programy reformem ukáží konkrétní opatření na podporu vzniku a rozvoje MSP;

1.5 **upozorňuje** na analýzu příprav národních programů reformem (NPR), kterou provedl Výbor, a zejména nedostatek konzultací s místními a regionálními orgány, a v této souvislosti **vítá** podporu pro další práci na NPR, kterou v březnu 2006 vyjádřila Evropská rada;

1.6 **domnívá se**, že provádění programu všemi zainteresovanými stranami a závazek s ním spojený jsou samozřejmě nezbytné pro úspěšnou politiku MSP, a je názoru, že Komise měla v tomto ohledu ve sdělení stanovit nějaké konkrétní cíle a termíny, aby se tak napomohlo posouzení výsledků;

⁽¹⁾ Dosud nezveřejněno v Úředním věstníku.

⁽²⁾ Dosud nezveřejněno v Úředním věstníku.

⁽³⁾ Dosud nezveřejněno v Úředním věstníku.

1.7 **konstatuje**, že rakouské předsednictví určilo MSP jako prioritní záležitost, a **vítá** rozhodnutí Evropské rady z března 2006 zahrnout „využití potenciálu podnikatelů, zejména malých a středních podniků“ jako jednu z konkrétních oblastí pro prioritní činnost. Výbor dále trvá na tom, aby Evropská rada v budoucnosti rozsáhle a otevřeně zhodnotila provádění národních programů reformem, zejména pak jasně zhodnotila poskytnutí výhod malým a středním podnikům prostřednictvím těchto programů;

1.8 **podporuje** poskytnutí odpovídajícího rozpočtu programu pro konkurenceschopnost a inovace, jelikož půjde o velmi důležitý nástroj politiky malých a středních podniků Společenství;

Podpora podnikání a dovedností

1.9 **domnívá se**, že by mělo být podporováno jakékoli podnikání; **vítá**, že sdělení připouští, že potřeby podnikatelek, mladých lidí, menšin, migrantů a podnikatelů pokročilejšího věku nejsou dostatečně uspokojeny; **upozorňuje**, že uvedené skupiny nelze považovat za samostatný subjekt a **zdůrazňuje**, že každá jednotlivá skupina vyžaduje svá vlastní opatření – potřeby mohou být různé v různých zemích a dokonce i v rámci skupin; **je rovněž názoru**, že přednesené návrhy jsou omezeny na podporu vytváření vazeb (networkingu) a že jsou nutné konkrétnější návrhy, mají-li být zvýšeny podnikatelské úrovně v těchto různorodých cílových skupinách, což předložil Evropský pakt pro rovnost žen a mužů, který byl přijatý Evropskou radou ve dnech 23. a 24. března 2006, a rozšiřuje se i na jiné skupiny;

1.10 **zdůrazňuje** hodnotu místních a regionálních iniciativ při podpoře podnikatelského myšlení a propagaci a poskytování vzdělávání přátelského k podnikatelům na všech úrovních školního systému, ale **domnívá se**, že mnoho iniciativ vzdělávání a odborné přípravy nedostatečně reaguje ani nejsou dostatečně pružné, aby vyhověly potřebám MSP;

1.11 **vítá** zavedení soutěže „European Enterprise Awards“ (ceny pro evropské podniky) jako způsobu, jak podpořit podnikání tím, že představí osvědčené postupy na regionální a místní úrovni a povzbudí potenciální podnikatele;

1.12 **poukazuje na** požadavek pozitivnějšího postoje ke spočítanému a dobře upevněnému podnikatelskému riziku a k toleranci neúspěchu podnikání nejen společností obecně, ale především bankovního a veřejného sektoru, a **žádá** členské státy, aby zajistily vytvoření podnikatelsky příznivější kultury v EU, a lépe zhodnotily jakoukoli předchozí podnikatelskou zkušenost, se kterou může podnikatel přijít;

Zlepšování přístupu malých a středních podniků na trhy

1.13 **vítá** navržený přezkum evropských informačních center (EIC) Komisí, protože **se domnívá**, že jejich výkony jsou proměnlivé v různých členských státech, spolu s jejich schopností poskytovat malým a středním podnikům komplexní podporu a rady týkající se internacionalizace; taktéž **zdůrazňuje**, že by bylo vhodné vymezit úlohy a působnost organizací, které jsou součástí této sítě, a vytvořit mechanismy pro koordinaci s dalšími subjekty, jako například Europe Direct, aby se tak zamezilo překrývání při poskytování informačních a poradních služeb a podpořilo se efektivní využívání zdrojů;

1.14 **přivítal by** posílení zvláštních programů, které by usnadnily přístup MSP k informačním technologiím (IKT), jež by MSP umožnily být na trhu konkurenceschopné;

1.15 **zaznamenává** návrh Komise, pokud jde o zlepšení přístupu k trhům veřejných zakázek pro MSP;

1.16 **domnívá se**, že úsilí zaměřené na normalizaci by nemělo zavádět žádnou další administrativu, která by měla negativní dopad na MSP;

Snižování byrokracie

1.17 **vítá** závazky Komise zjednodušit pravidla a nařízení, aby se tak usnadnil přístup MSP k programům Společenství, ale **přivítal by** větší jednoznačnost v tom, jak toho bude dosaženo a jaké mohou být důsledky pro organizace, které rozdělují fondy Společenství;

1.18 **podporuje** závazek na přezkoumání připravovaných právních předpisů a **vyzývá** Komisi, aby spolupracovala se skupinami zastupujícími MSP, aby se zajistilo, že nové právní předpisy nebudou zpomalovat růstový a inovační potenciál MSP;

1.19 **zaznamenává** důležitou roli udělenou zmocněnci pro MSP při zajišťování, že politika EU je pro MSP příznivá, ale **vysslovuje obavy**, aby byly poskytnuty dostatečné prostředky, a, což je důležitější, odpovídající postavení a politický vliv zmocněnci, čímž bude zajištěno dosažení cílů jeho úřadu;

1.20 **vítá** navržené začlenění zásady „mysli nejdříve v malém“ do všech politik EU a **přivítal by**, kdyby byla MSP věnována zvýšená pozornost v postupu posouzení dopadu pro návrhy Společenství;

1.21 **podpořil by** také další iniciativy, jak rozvíjet politiku MSP souvisleji a předvídatelněji, aby MSP mohly počítat s důsledky a být lépe připraveny;

1.22 **zaznamenává** úspěch modelu „jednoho správního místa“ (one-stop shop), který se ukázal jako velmi účinný při podpoře a povzbuzení růstu MSP v několika regionech celé EU, **uznává** jejich potenciál jako informačních míst pro poskytování informací o veřejných zakázkách a při snaze vysvětlit proces udělování veřejně prospěšných smluv **požaduje** obecně větší důraz na tento přístup, který by mohl mít podobu pořádání konferencí a seminářů o osvědčených postupech, jež by umožnily sdílet nejosvědčenější regionální iniciativy v této oblasti;

Zlepšování růstového potenciálu malých a středních podniků

1.23 **vítá** závazek zvýšit účast MSP na programech a iniciativách EU, ale **domnívá se**, že bude nezbytné pečlivě kontrolovat konkrétní programové závazky, aby se zajistilo, že jsou skutečně plněny;

1.24 **přivítal by** jednoznačnější zprávu o úloze a stupni pomoci strukturálních fondů EU malým a středním podnikům a příspěvek ostatních nástrojů Společenství a rád by viděl soudržnější přístup k plnění těchto programů podporujících MSP;

1.25 **uznává** význam připojení MSP k výzkumným a technologickým iniciativám a obtíže, se kterými se MSP setkávají při přístupu k výzkumu, inovacím a duševnímu vlastnictví a jejich využití, ale **požaduje**, aby byl přijat rozdílný přístup k menším a netechnologickým MSP v souvislosti s podporou úspěšného přizpůsobení nových myšlenek;

1.26 **podporuje** iniciativy spolupráce mezi místními a regionálními orgány, podniky a jejich sdruženími, akademii, univerzitami a výzkumnými středisky jako nástrojů územní průmyslové politiky, které jsou schopné vytvořit podpůrné sítě MSP vhodné pro překonání překážek větší hospodářské soutěže, lepší odbornou přípravu a využití inovací;

1.27 **podporuje** navrhovanou reformu pravidel pro státní podporu, aby se přijala část rizik malých a středních podniků, zjednodušily postupy a přijal pružnější přístup k udělování podpory malým a středním podnikům;

1.28 **oceňuje** roli, kterou může hrát sedmý rámcový program pro výzkum a vývoj při podpoře výzkumných činností MSP, ale **žádá** o větší důraz na inovace, rozvoj a přesun technologií u menších MSP vzhledem k tomu, že většina MSP má omezené výzkumné kapacity;

1.29 **doporučuje** posílit programy na podporu sdružování MSP a ta opatření, která usnadňují vytváření sítí MSP. Přesněji to znamená, že pro řešení potíží s přístupem k financování ze

zdrojů, jež leží mimo MSP, se považuje za velmi účelné podpora sítím „business angels“;

Posilování dialogu a konzultací se zúčastněnými stranami malých a středních podniků

1.30 **uznává** potřebu zohlednit zájmy MSP v počáteční fázi návrhu právního předpisu EU a v procesu normalizace, ale **žádá** o jednoznačnější mechanismy a opatření, jejichž prostřednictvím mohou být zvýšeny konzultace se zúčastněnými stranami MSP;

1.31 **oceňuje** vytvoření „panelů MSP“ jakožto mechanismů pro rychlou konzultaci návrhů Komise a pro rozvoj komunikace mezi MSP a evropskými institucemi, ale má několik otázek, pokud jde o reprezentativnost těchto panelů;

1.32 **zdůrazňuje** význam konzultací s regionálními a místními zájmy a **žádá**, aby bylo více objasněno, jak chce Komise tyto konzultace provést a podpoří-li decentralizovanější přístup k pomoci malým a středním podnikům;

1.33 **podtrhuje** jedinečné postavení, které mají místní a regionální orgány jako klíčové úřady zajišťující provádění, ale také jako partneři pro komunikaci se skupinami zúčastněných stran a podporu podnikání;

2. Doporučení Výboru regionů

2.1 **naléhá** na členské státy, aby konzultovaly místní a regionální orgány ohledně národních programů reforem a dohlédly na to, že tyto programy poskytnou konkrétní opatření na podporu vzniku a rozvoje MSP, a **žádá**, aby bylo provedeno jasné a jednoznačné posouzení výhod pro MSP, které vyplývají z provádění národních programů reforem členskými státy;

2.2 **navrhuje**, aby byly v rámci prováděné analýzy k Lisabonské strategii a k národním programům reforem (NPR) zjištěny současné zkušenosti z regionálních a místních politik, jež by napomohly podpoře rozvoje MSP, se zvláštním zřetelem na průmyslové klastry a sítě malých podniků, a to za účelem vypracování příručky osvědčených metod;

2.3 **žádá** Evropskou komisi, aby jednoznačněji uznala roli, kterou mohou hrát místní a regionální orgány při podpoře MSP, při zajištění příznivého prostředí pro jejich rozvoj a jejich trvalosti prostřednictvím převodu a prostřednictvím veřejných zakázek jako velcí odběratelé zboží a služeb poskytovaných malými a středními podniky, a v této souvislosti žádá o účinnější konzultace s regionálními a místními institucemi o iniciativách politiky MSP;

2.4 **doporučuje**, aby byly stanoveny konkrétní cíle a termíny pro provedení nových opatření, které jsou obsaženy ve sdělení, aby bylo možné přispět k hodnocení provádění, podporovat šíření osvědčených postupů a zajistit závazek plnění programu;

2.5 **doporučuje**, aby se projevilo větší uznání různorodosti MSP a žádá o více na míru připravených podpor, včetně poskytování pružné odborné přípravy a vzdělávání a citlivých právních předpisů, aby se vyhovělo těmto rozdílným potřebám, a **žádá**, aby byl v programech Společenství přijat rozdílnější přístup k mikropodnikům, menším a netechnologickým MSP v souvislosti s podporou úspěšného použití nových myšlenek;

Podpora podnikání a dovedností

2.6 **žádá** Evropskou komisi a členské státy, aby pracovaly s místními a regionálními orgány, které vyvinuly a uplatňují inovativní opatření na podporu podnikatelského potenciálu podnikatelek, mladých lidí, menšín, migrantů a podnikatelů pokročilejšího věku, aby se v této souvislosti inspiroval budoucí rozvoj politiky Společenství, a **doporučuje**, aby se zvážilo vyhrazení konkrétních opatření a částek pro tyto skupiny;

Zlepšování přístupu malých a středních podniků na trhy

2.7 **doporučuje**, aby se přezkum evropských informačních center (EIC) navrhovaný Evropskou komisí zabýval tím, zda je finanční zajištění EIC přiměřené a zda jsou schopny poskytovat komplexní podporu a rady malým a středním podnikům ohledně internacionalizace ve svých spádových oblastech;

2.8 **požaduje**, aby místní a regionální orgány věnovaly větší pozornost tomu, jak mohou lépe pomoci MSP ve svých oblastech, a zajistily jim přístup k příležitostem na trhu, zejména při poskytování zboží a služeb prostřednictvím veřejných zakázek;

Snižování byrokracie

2.9 **žádá** o větší úsilí při snižování dopadu nařízení na MSP v EU a při zajištění toho, že při úsilí o normalizaci nebude zaváděna žádná další administrativa, která by měla negativní dopad na MSP, a nabádá ke spolupráci se skupinami zastupujícími MSP, aby se zajistilo, že nové předpisy nebudou zpomalovat růstový a inovační potenciál MSP;

2.10 **doporučuje**, aby zmocněnci pro MSP byly poskytnuty dostatečné prostředky, postavení a politický vliv, aby byly splněny cíle úřadu a očekávání MSP;

2.11 **požaduje** lepší koordinaci politik a programů podpory MSP prostřednictvím dalšího rozvoje modelu „jednoho správního místa“ (one-stop shop), jako jsou portály elektronické správy a jedno správní místo pro veřejné zakázky;

2.12 **žádá** Evropskou komisi a členské státy, aby zvažily iniciativy, jak rozvíjet politiku MSP souvisleji a předvídatelněji, jakou je například návrh na určení dvou pevných dat za rok, kdy by všechna nová nařízení nabyla účinnosti, aby MSP mohly počítat s důsledky a být lépe připraveny.

V Bruselu dne 15. června 2006.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů k usnesení Evropského parlamentu o ochraně menšin a politikách proti diskriminaci v rozšířené Evropě

(2006/C 229/09)

Výbor regionů

s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 8. června 2005 konzultovat jej v souladu s článkem 265 čtvrtým odstavcem Smlouvy o založení Evropského společenství v této věci;

s ohledem na rozhodnutí svého předsednictva ze dne 11. října 2005 dát pokyn Komisi pro ústavní záležitosti a evropskou správu, aby vypracovala stanovisko k tomuto tématu;

s ohledem na usnesení Evropského parlamentu o ochraně menšin a politikách proti diskriminaci v rozšířené Evropě, T6-0228/2005;

s ohledem na článek 6 Smlouvy o Evropské unii a článek 13 Smlouvy o založení Evropského společenství;

s ohledem na Smlouvu o Ústavě pro Evropu, podepsanou dne 29. října 2004, a zejména Listinu základních práv, která tvoří její část II;

s ohledem na směrnice 2000/43/ES a 2000/78/ES, kterými se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ a obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání;

s ohledem na své stanovisko ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů *Nediskriminace a rovné příležitosti pro všechny – rámcová strategie – KOM(2005) 224 v konečném znění – a k návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o Evropském roce rovných příležitostí pro všechny (2007) Směrem ke spravedlivé společnosti – KOM(2005) 225 v konečném znění – 2005/0107 (COD) (CdR 226/2005 v konečném znění)*;

s ohledem na usnesení Evropského parlamentu o homofobii v Evropě (RSP/2005/2666);

s ohledem na své stanovisko k *Zelené knize o rovnosti a nediskriminaci v rozšířené Evropské unii – KOM(2004) 379 (CdR 241/2004 v konečném znění) (1)*;

s ohledem na doporučení Síť nezávislých expertů EU pro základní práva obsažená v komentáři k tématu č. 3: Ochrana menšin v Evropské unii;

s ohledem na zprávy přijaté Evropským střediskem pro monitorování rasismu a xenofobie (EUMC) o postavení imigrantů, menšin a konkrétně Romů;

s ohledem na svůj návrh stanoviska (CdR 53/2006 rev. 1) jednomyslně přijatý Komisí pro ústavní záležitosti, evropskou správu a prostor svobody, bezpečnosti a práva dne 7. dubna 2006 (zpravodajové pan Boris Sovič, starosta Mariboru, a pan Eberhard Sinner, státní ministr a vedoucí Bavorského státního kancelářství);

- 1) **VZHLEDEM K TOMU, ŽE** úcta k základním právům a kulturní a jazykové rozmanitosti je zcela evropská hodnota a musí být chráněna ve všech regionech Evropské unie a představuje pro VR prioritu;
- 2) **VZHLEDEM K TOMU, ŽE** veškeré formy diskriminace na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženství nebo víry, postižení, věku nebo sexuální orientace musí být potírány stejně intenzivně při vědomí, že k bohatství Evropy přispívají všichni obyvatelé;

(1) Úř. věst. C 71, 22.3.2005, s. 62.

- 3) **VZHLEDEM K TOMU, ŽE** existuje rozdíl mezi ochranou menšin a politikami nediskriminace, rovné zacházení není privilegiem, nýbrž základním právem všech občanů;
- 4) **VZHLEDEM K TOMU, ŽE** každý jednotlivec musí mít právo být jiný a tolerance a respekt by měly představovat obecný životní postoj a vycházet z reciprocity, a neměly by být prokazovány jen některým, a jiným nikoli;
- 5) **VZHLEDEM K TOMU, ŽE** orgány místní samosprávy mohou hrát důležitou úlohu v prosazování základního práva na svobodu shromažďování;
- 6) **VZHLEDEM K TOMU, ŽE** úředníci orgánů místních samospráv mají zvláštní zodpovědnost jít příkladem a podporovat osvědčené postupy;
- 7) **VZHLEDEM K TOMU, ŽE** orgány místní a regionální samosprávy disponují značnými pravomocemi ve věcech veřejných archivů, vzdělávání, policie, zdraví, bydlení a sociální pomoci, bez nichž by nebylo možné zajišťovat základní práva;
- 8) **VZHLEDEM K TOMU, ŽE** Výbor regionů inicioval na žádost Evropského parlamentu shromažďování osvědčených postupů na místní a regionální úrovni a tímto způsobem by chtěl podstatně přispět ke zlepšení ochrany menšin a uplatňování politik nediskriminace;

přijal jednomyslně na 65. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 14. a 15. června 2006 (jednání ze dne 15. června) následující stanovisko:

Výbor regionů

1. Obecné poznámky

1.1 **vítá** rozhodnutí Evropského parlamentu a **souhlasí** s ním v tom, že stav zavádění politik nediskriminace členskými státy je neuspokojivý; **uznává** však, že přes rozdíly v úrovni zavádění politik mezi jednotlivými členskými státy, z nichž některé jsou více proaktivní než jiné, již EU, její členské státy, jakož i orgány regionální a místní samosprávy, mají připraven rozsáhlý seznam osvědčených postupů;

1.2 **sdílí** názor EP, že jednotlivé orgány místní a regionální samosprávy a státní správy členských států by mohly lépe koordinovat opatření pro potírání všech forem diskriminace na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženství nebo víry, postižení, věku nebo sexuální orientace, včetně antisemitismu a útoků na menšinové skupiny včetně Romů;

1.3 **uznává**, že orgány místní a regionální samosprávy čelí dvojí výzvě: na jedné straně ve vztahu k odpovědnosti orgánů regionální a místní samosprávy za zabraňování diskriminačním praktikám a respektování zásady rovnosti v přístupu k právům jednotlivce a hospodářským a sociálním právům, a na straně druhé ve vztahu k jejich aktivní odpovědnosti za prosazování základních práv, včetně úcty k právům menšin;

1.4 **zdůrazňuje**, že politiky a předpisy uplatňované orgány místní samosprávy musí být nediskriminační podle práva i fakticky a musí přispívat k sociální, hospodářské a politické integraci;

1.5 **uznává**, že chudoba, sociální vyloučení a tvorba ghet mohou vést k extremismu, a proto **má za to**, že účinné integrační politiky, včetně opatření vzdělávací politiky a politiky bydlení na regionální a místní úrovni, mohou nepřímo

přispívat k prevenci násilného extremismu a že by měla být věnována zvláštní pozornost mladým lidem žijícím v městských ghettech;

1.6 **konstatuje**, že v mnoha městech, obcích a regionech jsou zavedena pozitivní opatření směřující k zajištění vysoké úrovně ochrany příslušníků menšin, založená na zásadě multikulturní společnosti a vědomí bohatství a rozmanitosti EU; proto s ohledem na fakta shromážděná svými členy **předkládá** počáteční částečný katalog osvědčených postupů na místní a regionální úrovni, který je uveden v příloze k tomuto stanovisku;

2. Názory a doporučení

2.1 *Podpora rozmanitosti a interkulturního dialogu – decentralizovaná opatření*

2.1.1 **má za to**, že orgány regionálních a místních samospráv by měly do boje proti rasismu, antisemitismu, islamofobii, xenofobii, homofobii a útokům na menšinové skupiny vnést přidanou hodnotu tím, že podpoří rozmanitost na základní úrovni a prosadí názor, že rozmanitost přispívá k bohatství společnosti;

2.1.2 **navrhuje** orgánům místní a regionální samosprávy, aby přijímaly vhodná decentralizovaná opatření ke zvýšení úrovně ochrany práv menšin a k potírání rasismu a xenofobie ve městech a regionech Evropy, mezi něž patří:

- zakládání regionálních a místních úřadů pro potírání diskriminace pověřených sledováním a záznamem stížností příslušníků diskriminovaných skupin;
- šíření základních informací o stavu menšinových politik a politik nediskriminace mezi širokou veřejností;

- prezentování osvědčených postupů veřejnosti oficiálními představiteli měst, obcí a regionů;
- zřízení kontaktních míst EuropeDirect k podpoře práv menšin a opatření na potírání diskriminace;
- pořádání akcí a slavností s cílem sblížit různé kultury, tradice a jazykové skupiny žijící ve stejné oblasti;
- vzdělávací programy pro orgány regionální samosprávy, pedagogy a novináře, propagující nediskriminaci a rovné zacházení se všemi občany;
- možnost snadného a bezprostředního navazování styků se správními orgány pro příslušníky menšin v případech, kdy jim hrozí diskriminace;

2.1.3 **podporuje** zdůraznění postavení Romů Evropským parlamentem jako bodu zasluhujícího zvláštní pozornost; a proto **má za to**, že romská komunita vyžaduje zvláštní ochranu, rovněž vzhledem ke své velikosti a zvláštní povaze;

2.1.4 **věří**, že integrace Romů představuje pro orgány regionální a místní samosprávy obzvláštní výzvu, a **vyzývá** instituce EU, národní vlády a orgány regionální a místní samosprávy, aby rozvinuly společný integrovaný a decentralizovaný přístup k usnadňování jejich politické, sociální a hospodářské integrace a zároveň k podpoře úcty k rozmanitosti a tolerance. V této souvislosti **navrhuje** následující opatření na místní a regionální úrovni:

- příprava pružných strategií vzdělávání s cílem co nejvíce usnadnit možnost integrace;
- výměna osvědčených postupů mezi městy a regiony, ve kterých žijí příslušníci romské komunity;
- financování kulturních akcí zaměřených na propagaci romského kulturního dědictví a tradic;

2.1.5 **trvá** na významu dialogu mezi náboženskými a etnickými skupinami na regionální a místní úrovni zaměřeného na předcházení extremismu a segregaci, který by mohl rovněž vést ke společnému chápání rovnosti a rozmanitosti v evropských společnostech;

2.1.6 **podporuje** fakt, že Parlament zdůraznil, že homofobie v Evropě je mimořádně znepokojující, především s ohledem na „znepokojivé události, ke kterým nedávno došlo v řadě členských států“;

2.2 Užívání a podpora standardů a plánů rovného zacházení

2.2.1 **má za to**, že k dosahování standardů rovnosti v poskytování služeb musí místní a regionální orgány zvážit stanovení konkrétních cílů a ukazatelů politik, na jejichž základě by mohly měřit pokroky při zavádění politik, a **přeje si** přispět k návrhu takových ukazatelů;

2.2.2 **uznává**, že standardy a plány rovného zacházení směřující ke strategiím rovnosti mezi komunitami, jakož i k rovnosti ve vztahu k rase, pohlaví, postižení a sexuální orientaci, přispějí k lepšímu poznání významu spravedlivého zacházení a rovného přístupu ke službám místních samospráv a k pracovním příležitostem, které byly rozvíjeny jako nástroj umožňující orgánům místní a regionální samosprávy zahrnout otázky rovnosti ve vztahu k rase, pohlaví a postižení do obecní politiky a praxe na všech úrovních;

2.2.3 **má za to**, že orgány místní a regionální samosprávy by měly poskytovat kvalitní místní služby přístupné všem, které by reagovaly na potřeby různých čtvrtí a městských komunit, a zajišťovat rámec, v němž by mohla zkvétat soudržnost komunity a udržitelný rozvoj, prostřednictvím doposud zjištěných osvědčených postupů, mezi něž patří:

- právní pomoc v podobě poradenství ve vztahu k postavení jednotlivých osob;
- financování komunitních center;
- zakládání integračních fór s veřejnými debatami ke zintenzivnění styků mezi stávajícími obyvateli a nově příchozími;
- ustavování konzultačních orgánů pro boj proti diskriminaci a jmenování zvláštních poradců zodpovědných za případy diskriminace na základě rasy a pohlaví;

2.3 Přístup k výuce jazyků, vzdělávání a trhu práce

2.3.1 **zdůrazňuje**, že vzdělání je základním prostředkem zapojování menšin do společenského a politického života zemí, v nichž žijí, a výuky k toleranci a úctě k rozmanitosti a že orgány místní a regionální samosprávy mají v této oblasti nezastupitelnou úlohu;

2.3.2 v souladu s Evropským parlamentem **naléhá** na členské státy, aby se všemožně přičinily o zajištění účinného začlenění dětí uprchlíků, žadatelů o azyl a přistěhovalců do vzdělávacích systémů. Veřejné orgány by rovněž měly přispívat k tomu, aby byly příslušníkům menšin dány veškeré příležitosti k nabytí jazykových schopností potřebných k úspěšné integraci;

2.3.3 **vyzdvihuje**, že nabytí dostačujících jazykových schopností v úředním jazyce komunity, v níž menšiny žijí, zvyšuje možnost jejich opravdové integrace, a **tvrdí**, že orgány místní a regionální samosprávy by měly v rámci své působnosti zajišťovat – všude tam, kde je to třeba – programy integrace včetně volitelných kurzů v úředních jazycích zdarma, a to i v mateřských školách;

2.3.4 **vyjadřuje znepokojení** nad demoralizujícími účinky vysoké nezaměstnanosti mládeže a **doporučuje** uplatnění pozitivních opatření, zejména ve vztahu k přístupu na trh práce pro všechny znevýhodněné skupiny;

2.3.5 **navrhuje**, že bude aktivizovat svoji členskou síť k prosazení:

- stáží v obcích pro příslušníky menšin;
- systému stipendií pro nejlepší studenty z etnických menšin nebo jiných znevýhodněných skupin;
- zvláštních jazykových programů pro děti imigrantů;

2.3.6 **bere na vědomí** existující osvědčené postupy na regionální a místní úrovni v oblasti vzdělávání a přístupu k trhu práce, mezi něž patří:

- přístup dětí jakékoliv národnosti do veřejných škol;
- obcemi zaručený volný přístup k jazykové výuce pro všechny;
- rovný přístup ke vzdělání i pro postižené, občany třetích států a starší osoby v souladu se zásadou celoživotního učení;
- vzdělávací projekty zaměřené na boj proti diskriminaci;
- nabídka kurzů v jazyce menšinové skupiny;
- virtuální úřady pro integrační politiku;
- opatření na boj proti diskriminaci v zaměstnání na úrovni místních služeb zaměstnanosti, například v podobě zasílání anonymizovaných údajů o uchazečích zaměstnavatelům (vypuštění příjmení uchazeče);

2.4 Přístup k sociálním bytům a veřejným službám

2.4.1 **vyzývá** členské státy k zakládání celostátních databází nebo tvorbě příruček osvědčených postupů k systematickému a důslednému shromažďování dat o bydlení imigrantů a menšinových etnik pro orgány odpovědné za oblast bydlení;

2.4.2 **vyzývá** orgány místní a regionální samosprávy, aby vystupňovaly úsilí o uplatňování nediskriminačních opatření, mezi něž patří:

- přidělování obecního bydlení rodinám jakékoliv národnosti;
- předcházení segregaci bydlení a v případě potřeby využití pozitivní diskriminace;
- přijímání akčních plánů k zaručení rovného přístupu k bydlení na místní a regionální úrovni;

2.4.3 **vyzdvihuje** osvědčené postupy orgánů místní a regionální samosprávy směřující k zajištění rovného přístupu k bydlení a veřejným službám všem občanům, mezi něž patří:

- poskytování technických a právních záruk a pojistného krytí všem skupinám obyvatelstva;
- přidělování obecních bytů imigrantům a občanům třetích států;
- zakládání poradenských organizací ke zlepšení přístupu uprchlíků a imigrantů k bydlení;

— zavádění programů neziskového nájemního bydlení;

— zajišťování účasti imigrantů na veřejných fórech diskutujících politiky v oblasti bydlení;

— zajišťování rovného přístupu a rovné kvality veřejných služeb všem členům místních komunit;

2.5 Aktivní přístup k politickému a občanskému životu

2.5.1 **silně podporuje** účast příslušníků menšinových skupin na politickém životě na všech úrovních správy (místní, regionální, národní a evropské), a zejména jejich větší zapojování do obecní politiky. Za tím účelem by mohla být zvětšena průhlednost a přístupnost struktur a rozhodovacích postupů orgánů místní a regionální samosprávy, aby se povzbudila účast menšin a neomezená svoboda shromažďování a projevu;

2.5.2 **vyzývá** orgány místní a regionální samosprávy, aby povzbuzovaly zástupce různých etnických skupin a přistěhovalců k přijetí zodpovědnější úlohy ve společnosti členských států a jejich vlastních orgánů místní a regionální samosprávy;

2.5.3 **vítá** iniciativy řady měst a regionů k zavedení zvláštních opatření na podporu výkonu politických práv, mezi něž patří:

— zakládání poradních orgánů;

— přítomnost jednoho či více zástupců menšin v městských radách;

— úplná účast příslušníků menšin v místních a městských volbách;

— zakládání pracovišť společné komunitní aktivity stávajících obyvatel, přistěhovalců a jakýchkoli znevýhodněných skupin;

2.5.4 **vyzývá k** zavádění konkrétních opatření, včetně tvorby podmínek umožňujících reprezentativním organizacím příslušníků národnostních menšin skutečnou účast na přípravě a zavádění politik a programů vzdělávání menšin a jejich integrace na trhu práce;

2.5.5 **zdůrazňuje** zodpovědnost místních a regionálních sdělovacích prostředků za podporu tolerance a úcty k rozmanitosti a jejich úlohu při zajišťování účinné komunikace a stimulování aktivnější účasti příslušníků menšin na místním politickém a občanském životě;

2.6 Podpora shromažďování dat na místní a regionální úrovni

2.6.1 **má za to**, že k hodnocení provádění politik nediskriminace je nezbytné shromažďování dat členěných podle etnického původu;

2.6.2 **opakuje** svoji výzvu Komisi, aby uveřejnila příručku osvědčených postupů potírání diskriminace pro orgány místní samosprávy v úloze zaměstnavatelů, poskytovatelů zboží a služeb a zadavatelů zakázek na jejich poskytování a v úloze vedoucích představitelů soudržnosti komunit a nediskriminace. Příručka by zahrnovala povinnosti orgánů místní samosprávy ohledně podpory základních práv, včetně svobody shromažďování, a zvláštní zodpovědnost orgánů místní samosprávy jít příkladem v potírání projevů nenávisti nebo projevů, které mohou způsobit legitimizaci, šíření nebo podporu rasové nenávisti, xenofobie, antisemitismu, homofobie nebo jiných forem diskriminace nebo nenávisti založené na netoleranci. V této souvislosti **nabízí** Komisi podporu při shromažďování dat na regionální a místní úrovni;

2.6.3 **má za to**, že kvalitnější shromažďování dat, monitorování a hodnocení představují důležité předpoklady rozvoje účinných politik na podporu rovnosti a potírání všech forem diskriminace a **opakuje**, že vedle Komise musí být do tvorby srovnatelných kvantitativních údajů označujících a zvýrazňujících rozsah stávajících nerovností zapojeny i orgány místní a regionální samosprávy;

3. Závěrečné poznámky

3.1 **zdůrazňuje** význam zlepšování interinstitucionální spolupráce mezi institucemi EU, Radou Evropy, OSN a OBSE pro účinnou ochranu menšin a vyzdvihuje úlohu nevládních organizací a národních, nadnárodních a evropských sdružení orgánů místní a regionální samosprávy v tomto procesu;

3.2 **přeje si**, aby byla ve zprávách publikovaných Evropským střediskem pro monitorování rasismu a xenofobie (EUMC) a Sítí nezávislých expertů EU pro základní práva rozsáhlejším způsobem pojednávána regionální dimenze;

3.3 **má za to**, že EU by mohla přidělením vhodných rozpočtových prostředků doplňovat aktivity členských států na místní, regionální a celostátní úrovni a že členské státy by v duchu politiky decentralizace prováděné Evropskou unií mohly delegovat část svých rozhodovacích pravomocí ve strukturálních fondech na orgány regionální a místní samosprávy;

3.4 **vyzývá k** odpovídajícímu financování aktivit na místní a regionální úrovni směřujících k potírání diskriminace a k zajištění ochrany práv všech občanů.

V Bruselu dne 15. června 2006.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

PŘÍLOHA

OCHRANA MENŠIN NA REGIONÁLNÍ A MÍSTNÍ ÚROVNI: OSVĚDČENÉ POSTUPY ⁽¹⁾

Z průzkumu mezi členy VR a regionálními a obecními samosprávnými orgány, organizacemi a sdruženími vzešla celá řada regionálních a místních osvědčených postupů směřujících ke zlepšení postavení menšin a podpoře politik nediskriminace. VR hodlá tento omezený seznam dále rozvíjet a přál by si, aby byl zužitkován v opatřeních EU na podporu standardů rovného zacházení pro všechny.

1. Podpora rozmanitosti a interkulturního dialogu

- V Německu připravilo tzv. Bavorské fórum sérii akcí pod heslem „integrace v dialogu“ (tj. ve veřejných diskusích). Cílem těchto akcí je posílení styků mezi rodilými obyvateli a cizinci a předcházení tvorbě kulturních a jazykových ghett, tzv. „paralelních společností“.
- Město Corps-Nuds ve Francii uznává nově příchozí jako součást komunity a vybízí je k účasti na všech místních společenských aktivitách. Kromě toho mají do veřejných škol přístup děti jakékoli národnosti. Přístup k veřejnému vzdělávání je v souladu se zásadou celoživotního učení zaručen rovněž postiženým osobám a dospělým uchazečům o zaměstnání.
- V německých Brémách se konalo několik akcí týkajících se politiky integrace. Všem je společné to, že podporují interkulturní a mezináboženský dialog jako způsob, jak řešit problém xenofobie i čelit tendencím k radikalizaci a segregaci.
- Noc mládeže: koná se jednou ročně na brémské radnici na paměť obětí národního socialismu. Celkovým cílem Noci mládeže je spojit ohlédnutí za minulostí se závazkem zajistit, že moderní svět bude humánní. Noci mládeže se průměrně účastní až 3 000 lidí, z nichž tři čtvrtiny jsou mladí lidé. Každý rok se koná noc na jiné téma. Mezi tématy minulých nocí bylo například „Setkání se Sinti a Romy“. Kromě výpovědí dobových svědků, výstav a diskusních fór se konají také divadelní hry, sportovní akce a koncerty všech hudebních žánrů od klasické hudby až po hip-hop; pro každý vkus a každou věkovou skupinu je tedy něco na výběr.
- Mapa náboženství: úspěšný vedlejší produkt Noci mládeže; Mapa náboženství je organizována mladými lidmi pro mladé lidi. Tento projekt byl vytvořen mladými lidmi z různých náboženských skupin v Brémách a jeho cílem je dosáhnout výměny mezi náboženstvími a lepšího pochopení jejich víry. Představuje fórum pro mladé lidi ze všech náboženských skupin v Brémách a umožňuje jim, aby se navzájem poznali během společné práce na mapě, aby spolu mluvili a oslavovali „pospolitost“. Organizátoři vytvořili interaktivní internetový portál s mapou, ve které jsou vyznačena místa všech kostelů, mešit a prostor náboženských obcí v každé části města. Na internetových stránkách je kromě toho diskusní fórum, ve kterém si mladí lidé mohou doslovně vyměňovat názory na Boha a svět. Mapa náboženství ukázala, že mladí lidé si přejí dialog mezi náboženstvími. V náboženské výuce, která je rozdělena podle náboženství, pro takový dialog není dost možností. Mladí věřící se chtějí seznamovat s vírou a životem svých vrstevníků prostřednictvím dialogu a chtějí, aby tento dialog probíhal na jejich úrovni, bez náboženských hodnotářů a autorit.
- Islámský týden v Brémách: Zvláštní pozornost se v Brémách věnuje integraci muslimských spoluobčanů. Během islámského týdne muslimové dostanou příležitost představit veřejnosti svoji víru a kulturu. Každý má možnost seznámit se s islámem, jak je vyznáván a praktikován v Brémách. Mnoho přednášek, diskusí a výstav vás zve, abyste se informovali, diskutovali a setkávali se s muslimy v neformálním prostředí. Představa je taková, že se nebude mluvit o muslimech, ale s nimi. Kritické diskuse jsou tedy nejen povoleny, ale i vítány.
- Recepce pořádaná brémskou radnicí při příležitosti ukončení půstu: Na konci postního měsíce ramadánu senát Svobodného hanzovního města Brémy pozývá muslimské spoluobčany na recepci na radnici, aby spolu se členy dalších náboženských obcí oslavili svátek ukončení půstu. Pozvání je muslimy vždy přijato s nadšením a je důkazem uznání, kterého se muslimům s jejich kulturními tradicemi a vírou ve městě dostává.
- Program „Porto bez hranic“ v Portugalsku je strategií, jak analyzovat problematiku přistěhovalectví ve městě, přemýšlet o ní a zabývat se jí. Pracuje se s 33 sdruženími přistěhovalců, která zastupují různé komunity přistěhovalců v Portu. Činnosti prováděné v rámci tohoto programu plní různé cíle za účelem integrovaného a s účastí všech

⁽¹⁾ Zdroje: údaje shromážděné členy VR; *Komentář k tématu č. 3: Ochrana menšin v Evropské unii* Síť nezávislých expertů EU pro základní práva (2005); a *Výroční zpráva EUMC, část II - Trendy, vývoj a osvědčené postupy v oblasti rasismu a xenofobie v členských státech EU* (2005).

spojeného sociálního rozvoje všech aktérů, aby se tak udržela a podpořila sociální soudržnost. Zde upozorňujeme na dvě činnosti pro jejich pravidelnost a zapojení sdružení přistěhovalců do fází plánování, vývoje a hodnocení.

- **„Vyprávěj příběh“:** Cílem této aktivity je rozpoznat a shromáždit významné příběhy z kulturního dědictví těchto komunit a představit je širší veřejnosti pomocí konání pravidelných zábavních večerů a večerů s představeními na renomovaných místech ve městě.
- **Setkávání komunit:** Hlavními cíli této aktivity je pomocí upevnit vztahy mezi různými komunitami a udržovat a podporovat kulturní rozmanitost města Porto. Pořádají se společensko-kulturní a informační akce, při kterých se jak místní, tak ze zahraničí pocházející obyvatelé zapojují do výstav a prodeje kulturních a gastronomických výrobků. Jde o každoroční akci, která se koná ve známé budově ve městě a kterou navštíví stovky lidí.
- Program Inter-Nation v belgickém Valonsku je zaměřen na interkulturalismus a osvojování si specifických odborných dovedností. Je zaměřen na to, aby přivedl do práce ty žadatele o práci, kteří jsou stále příliš často nedostatečně využiti na trhu práce. Program se konkrétně zabývá podporou prospěšných interkulturních vlastností cizinců v zaměstnáních s mezinárodním prvkem. Inter-Nation podnikům současně poskytuje kvalifikované zaměstnance, kteří jsou schopni jim pomáhat při jejich činnostech.
- Město Mnichov připravilo projekt „v Neuperlachu společně aktivní“, v jehož rámci se ze zahrádek obyvatel stala místa komunitní aktivity pro Němce a migranty žijící v dané oblasti. Tento projekt přispívá ke zvýšení komunikace a propojování mezi lidmi různého kulturního, etnického a rasového původu.
- V Nizozemsku zahájilo město Amsterdam projekt „Druhá světová válka v odstupu“, zaměřený na boj proti diskriminaci a antisemitismu a zvyšování tolerance a úcty.

2. Užívání a podpora standardů a plánů rovného zacházení

- Madridská autonomní oblast ve Španělsku zavádí Regionální integrační plán na období 2006-2008, který byl sestaven s podporou všech částí společnosti a který zapojuje více než 1 000 zástupců a odborníků, aby byla zajištěna integrace přistěhovalců. Je to poprvé, kdy španělská autonomní oblast vyhradila více než 4,4 miliardy eur na integraci přistěhovalců. Všichni přistěhovalci, bez ohledu na své správní postavení, mají bezplatný přístup k madridským systémům vzdělávání a zdravotní péče jako kterýkoliv jiný obyvatel Madridu. Madridská autonomní oblast dále vytvořila střediska sociální péče pro přistěhovalce (CASI, Centros de Atención Social al Inmigrante), aby se posílila síť základní péče pro zvláště zranitelné přistěhovalce, a střediska pro zapojení a integraci přistěhovalců (CEPIS, Centros de Participación e Integración de Inmigrantes), aby se podpořilo, prosadilo a zviditelnilo kulturní bohatství komunit přistěhovalců.
- Město Vídeň vytvořilo virtuální úřady pro integrační politiku. Kromě toho bylo založeno zvláštní oddělení „Integrace a různorodost“, které má vyvinout řízení různorodosti, organizovat a rozšiřovat poradenské služby pro přistěhovalce nově usídlené ve městě. Toto oddělení spolupracuje s organizacemi přistěhovalců a podporuje opatření a projekty v oblasti integrace, jako jsou např. opatření k osvojení jazyka.
- V italském regionu Emilia Romagna byly ustaveny konzultační orgány pro boj proti diskriminaci a orgány místní samosprávy jmenovaly zvláštní poradce s pravomocí zasahovat do případů diskriminace na základě rasy a pohlaví.

3. Přístup k výuce jazyků, vzdělávání a trhu práce

- Ve Francii jsou v oblasti města Rennes nabízeny různé druhy aktivit a kurzů směřujících k zajištění integrace nově příchozích do místní komunity. Kromě toho je vyčleněn rozpočet na zakládání komunitních center.
- Město Vídeň v Rakousku nabízí novým přistěhovalcům kurzy gramotnosti a jazykové kurzy základů němčiny – především pro ženy a s pečovatelskou službou pro děti.
- Ve Škocjanu (Slovinsko) se integrační politika mezi místními obyvateli realizuje prostřednictvím programu osvěty o xenofobii.
- Francouzská prefektura Rhone-Alpes vybídla v rámci boje proti diskriminaci v zaměstnání místní službu zaměstnanosti, aby zaměstnavatelům zasílala o uchazečích o práci anonymizované údaje, které neobsahují příjmení uchazečů.

4. Přístup k bydlení a veřejným službám

- V rakouské Vídni jsou městské veřejné služby přístupné rovným způsobem a ve stejné kvalitě pro každého člena komunity bez ohledu na jeho národnost, pohlaví, rasu a náboženství. Kromě toho obce podporovaly a financovaly projekty na podporu a rozvoj pluralistických politik. Město podporuje kulturní, jazykovou a komunitní rozmanitost a každý člen komunity má k dispozici právní pomoc ve formě poradenství, pokud jde o postavení jednotlivých osob.

- V Barceloně jsou veřejné služby dostupné každé registrované osobě, i když se nemůže prokázat dokladem o bydlišti. Katalánské místní orgány se snaží přizpůsobit stávající místní služby potřebám a záměrům migrantů, především formou technické pomoci při přijímání a usazování, finanční podpory politik různorodosti a občanství a znalostních služeb pro rozhodování. Diputació de Barcelona navíc vytvořila plán různorodosti a občanství a místní síť pro různorodost a občanství.
- Ve Francii přiděluje město Corps-Nuds v rámci politiky bydlení společenství aglomerací, jehož je členem, sociální bydlení specifickým populacím jakékoliv národnosti, včetně Romů.
- Vláda Katalánska vytvořila „La Red de Bolsa de Vivienda Social“, program zaměřený na zlepšení přístupu ke slušnému bydlení pro všechny sociální skupiny, poskytování technických a právních záruk, pojistného krytí a záruky po dobu maximálně šesti měsíců.
- V Rakousku přidělují města Salzburg, Krems a Guntramsdorf obecní byty migrantům a občanům třetích zemí. Mezi 107 „nejlepších postupů“ nominovaných na Dubajskou mezinárodní cenu v roce 2004 byla jmenována poradenská organizace „Wohndrehscheibe“, která pracuje na zlepšování přístupu uprchlíků a migrantů k bydlení.
- V České republice vyžaduje „program výstavby podporovaného bydlení“, aby obce pomáhaly skupinám ohroženým sociálním vyloučením podporou stavby nových domů a vybavováním těchto domů sociálními službami.
- Madridská autonomní oblast ve Španělsku od roku 1994 rozvíjí program na zprostředkování bydlení, který podporuje ubytování populace přistěhovalců v oblasti. Přistěhovalcům poskytuje slušné bydlení a vytváří četné systémy zprostředkování a záruk pro získání bydlení pro komunitu přistěhovalců na trhu nemovitostí. Program také zahrnuje přístup ke společnému bydlení a usnadňuje vytváření skupin soužití, které si pak mohou pronajímat anebo spoluvlastnit nemovitost.
- Slovinský „program stimulace zajištění neziskového nájemního bydlení v obcích v roce 2005“ vyzývá obce ke stavbě a renovaci neziskového nájemního bydlení.
- V Gentu byla stranami veřejného a soukromého sektoru podepsána deklarace o nediskriminaci v bydlení, jejímž cílem je odstraňování a prevence všech forem diskriminace v oblasti bydlení.
- Ve Veroně nabízí družstvo „La casa per gli Extracomunitari“ domy migrantům a zajišťuje jejich účast na veřejných fórech, na kterých jsou projednávány politiky v oblasti bydlení.

5. Aktivní přístup k politickému a občanskému životu

- V Itálii otevřelo město Turín městské volby všem cizincům s legálním pobytem, kteří ve městě žijí alespoň 6 let.
- V Dánsku mají obce ve shodě s Dánským integračním zákonem možnost zakládat integrační rady, které jsou oprávněny k podávání konzultativních zpráv o integračních iniciativách a všeobecném stavu v obci nebo o zaváděcích programech nabízených obcí. Tyto integrační rady sestávají nejméně ze sedmi občanů obce, kteří jsou jmenováni obecní radou (kommunalbestyrelse). Členové jsou jmenováni z řad členů místních sdružení přistěhovalců nebo uprchlíků. Dále jsou jmenováni členové spojení se školními radami nebo jinými místními sdruženími. Založení integračních rad se považuje za první krok k integraci přistěhovalců nebo uprchlíků do politického procesu. Zkušenosti ukazují, že mnozí přistěhovalci nebo uprchlíci, kteří byli členy integračních rad, se později zapojují do formálnějšího politického procesu, jako jsou např. obecní rady. Zhruba 60 dánských obcí se rozhodlo pro založení integrační rady.
- Obecní výbor pro komunity v portugalském Portu je poradním orgánem podléhajícím městské radě. Má za úkol poskytovat interaktivní základnu pro informace a diskuse mezi zahraničními komunitami žijícími v Portu a mezi nimi a místními úřady. Místní úřady se díky těmto setkáním dozvědí názory těchto sdružení na nápady projektů, které zvažují a které se týkají usnadnění integrace příslušných komunit. Účastníci také diskutují o některých největších překážkách, kterým sdružení čelí při uskutečňování vlastních projektů. Sdružení zastupující zahraniční komunity v Portu projevila o obecní výbor živý zájem hned od počátku. Nyní je v něm zastoupeno celkem 13 sdružení. Lze tedy říci, že místní úřady aktivně pracují s poměrně reprezentativní částí zahraniční komunity v Portu. Výbor také vyvolal značný zájem institucí: vysoký komisař pro přistěhovalce a etnické menšiny v něm má postavení pozorovatele. Existuje zde tedy pevná pracovní základna, na které se snad bude v budoucnu dále stavět. Tento poradní orgán je podstatnou součástí politiky městské rady v Portu, jak být blíž občanům, a je důkazem toho, jakou prioritu rada přikládá podpoře aktivního občanství a participativní demokracie. Jeho cílem je, aby v něm bylo zastoupeno co nejvíce zahraničních komunit žijících ve městě, a proto je pozváno více sdružení, aby se připojila. Ta sdružení, která se chtějí připojit, by měla poslat svoji přihlášku předsedovi městské rady.

- Ve Španělsku zaručuje el Gobierno del Principado de Asturias přístup k sociálním dávkám všem osobám žijícím na jejím území, poskytuje technickou a ekonomickou podporu pro rozvoj lidských zdrojů a zavedla preventivní opatření na usnadnění účasti různých skupin potenciálně nebo skutečně trpících diskriminací ve společnosti. Přijat byl tzv. plán sociálního začleňování, který předpokládá specifická opatření na podporu sociální integrace menšin v oblasti bydlení, vzdělávání, zdraví a sociálních služeb.
- V Itálii zasedají zástupci menšin v městské radě Florencie; jde o vůdce senegalské komunity v Toskánsku.
- V Německu byl pro usnadnění integrace v Berlíně zaveden systém pravidelného monitorování situace menšin. Berlín založil „Fond sousedství“, který představuje úspěšný příklad modelu, jak zlepšit účast veřejnosti a integraci.

6. Ochrana romské menšiny

Belgie

- V Belgii byly na základě dekretu vlámské Rady pro rovnost a příležitosti ve vzdělávání přiděleny některým školám zvláštní finanční prostředky na základě počtu žáků ze znevýhodněných skupin, včetně Romů.
- Vlámská vláda založila v roce 1997 Vlámskou komisi pro mobilní bydlení, jejímž cílem je předkládat konkrétní návrhy řešení problémů týkajících se bydlení a rozvoje stanovišť pro kočovníky.
- Ve Flandrech bylo v souladu s dekretem o vlámské politice vůči etnickým a kulturním menšinám zřízeno pět „skupin pro kočovníky“ při regionálních integračních střediscích. Tyto skupiny mají za cíl vyhodnocovat a provádět menšinovou politiku. Ve Valonsku bylo v roce 2001 založeno Středisko pro zprostředkování ve věcech kočovníků valonského regionu, které má za cíl dohlížet nad všemi projekty týkajícími se kočovníků a zprostředkovávat styk mezi kočovníky a veřejnými orgány.

Česká republika

- V České republice existují na regionální úrovni i v hlavním městě Praze romští koordinátoři a na místní úrovni jsou Romové považováni za národnostní menšinu.
- V roce 2004 byl nevládní organizací „Vzájemné soužití“ a policejní správou Severomoravského kraje pořádán letní tábor pro romské děti. Cílem bylo zlepšení komunikace a spolupráce mezi policií a Romy.

Francie

- Ve Francii má několik škol zvláštního učitele, který usnadňuje integraci romských dětí. Některé školní autobusy byly vyčleněny na přepravu romských žáků, jejichž aktivní účast na výuce je sledována.

Německo

- Německá Ústřední rada německých Sintiů a Romů představuje zastřešující organizaci devíti zemských sdružení a řady regionálních a místních sdružení. Rada zastupuje a hájí zájmy komunitních výborů.

Řecko

- Město Patras přijalo důležitá opatření na ochranu romské menšiny, například zavedení pravidelných lékařských návštěv a očkování, tvorbu programů na usnadnění přístupu místních Romů na trh práce, formulování aktivní politiky bydlení obsahující vládní podporu na nájemné.

Maďarsko

- V Maďarsku zahájila místní samospráva města Ózd ve spolupráci s místní menšinovou samosprávou program renovace území trpícího značným úpadkem a sociálním vyloučením.

Slovinsko

- Slovinská ústava zaručuje, že menšiny mohou užívat svůj jazyk jako úřední jazyk na územích, kde žijí. Týká se to maďarské a italské menšiny. Tyto dvě menšiny také mají své zástupce ve slovinském parlamentu.

- Vláda prostřednictvím Úřadu pro národnostní menšiny připravuje právní opatření týkající se zvláštního postavení, zvláštních práv a ochrany romské komunity, která zde žije. Je pravděpodobně první vládou v EU, která něco podobného připravuje. Podle zákona o místní samosprávě a zákona o místních volbách mohou Romové ve Slovinské republice od tohoto volebního období volit radní, kteří budou zastupovat romskou komunitu v obecních radách, jež řídí oblasti, kde žijí autochtonní Romové. Obec Rogašovci zavede v rámci vládního programu opatření pro pomoc Romům program veřejných iniciativ „o Romech pro Romy“ včetně obecního financování projektů zaměřených na řešení problémů se systémem veřejných služeb, vzdělávacích, sociálních a kulturních otázek a poskytování právní pomoci Romům.
- Ústav pro výzkum vzdělávání se sídlem v Lublani vytvořil projekt „Integrace romských dětí do většinového školství ve Slovinsku“. Cílem projektu je zlepšení školních vyhlídek romských dětí v předškolních zařízeních a základních školách v regionu Dolenjska.

Španělsko

- Ve Španělsku je katalánskou vládou iniciovaný program „Prologuer“ zaměřen na podporu Romů a ostatních diskriminovaných skupin. Logika tohoto programu je vcelku prostá: prázdné byty jsou vykupovány, renovovány a pronajímány přistěhovalcům a znevýhodněným sociálním skupinám.
- V Madridské autonomní oblasti existuje od roku 1999 projekt APOI zaměřený na sociální integraci etnických menšin z východní Evropy. Proces integrace spočívá na třech stadiích: stadium přivítání, stadium usazení, které zahrnuje hledání zaměstnání a bydlení, a následné stadium. APOI se snaží o jednu linii činnosti na čtyřech úrovních: jednotlivce, rodiny, skupiny a komunity. Jde o aktivní přístup spojený s účastí všech, který zapojuje přistěhovalce do jejich vlastní integrace, a vzniklé problémy se řeší individuálně a komplexně.
- Městská rada Barcelony založila Obecní radu romské komunity v Barceloně, konzultativní orgán, jehož smyslem je zvyšování blahobytu a kvality života Romů žijících v tomto městě.

Spojené království

- Ve Spojeném království byl podniknut „projekt pro školní úspěšnost Romů a kočovníků“, v jehož rámci jsou zapojováni rodiče, prováděny rozhovory s dětmi a uzpůsobovány výukové programy tak, aby se zvýšilo zapojení romských žáků. Většina orgánů místní samosprávy má tzv. kancelář pro vzdělávání kočovníků, zaměřenou na podporu vzdělávání Romů. Lze vyzdvihnout, že jedna škola iniciovala pružný program mimoškolních kurzů gramotnosti, matematiky a aktivit pod širým nebem a jeden orgán samosprávy připravil balíčky napomáhající postupu ze základní na střední školu.
-

Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Příspěvek Komise k období pro úvahu a poté: Plán D pro demokracii, dialog a diskusi a k bílé knize o evropské komunikační politice

(2006/C 229/10)

VÝBOR REGIONŮ

s ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Příspěvek Komise k období pro úvahu a poté: Plán D pro demokracii, dialog a diskusi (KOM(2005) 494 v konečném znění) a na bílou knihu o evropské komunikační politice (KOM(2006) 35 v konečném znění),

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 13. října 2005 požádat Výbor regionů, v souladu s čl. 265 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství o vypracování stanoviska v této věci,

s ohledem na rozhodnutí předsednictva ze dne 15. listopadu 2005 pověřit Komisi pro ústavní záležitosti, evropskou správu a prostor svobody, bezpečnosti a práva vypracováním stanoviska k tomuto tématu,

s ohledem na Niceskou smlouvu (2001/C 80/01),

s ohledem na Smlouvu o Ústavě pro Evropu podepsanou hlavami států a vlád dne 29. října 2004 (CIG 87/04 rev. 1, CIG 87/04 Add 1 rev. 1, CIG 87/04 Add 2 rev. 1),

s ohledem na prohlášení hlav států a předsedů vlád členských států Evropské unie k ratifikaci Smlouvy o Ústavě pro Evropu (Evropská rada ze dne 16. a 17. června 2005),

s ohledem na Dohodu o spolupráci mezi Výborem regionů a Evropskou komisí (CdR 197/2005 bod 11), která byla podepsána dne 17. listopadu 2005,

s ohledem na zprávu Evropského parlamentu o období reflexe: struktura, témata a kontext pro hodnocení diskuse o Evropské unii (A6-0414/2005),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Příspěvek Komise k období pro úvahu a poté: Plán D pro demokracii, dialog a diskusi (CESE 1390/2005 fin) ⁽¹⁾,

s ohledem na své stanovisko ze dne 13. října 2005 k tématu „Období reflexe: struktura, témata a rámec pro hodnocení diskuse o Evropské unii“ (CdR 250/2005 fin) ⁽²⁾,

s ohledem na své stanovisko ze dne 17. prosince 2002 ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o provádění informační a komunikační strategie pro Evropskou unii (CdR 124/2002 fin) ⁽³⁾,

s ohledem na návrh stanoviska (CdR 52/2006 rev 1) přijatého dne 7. dubna 2006 Komisí pro ústavní záležitosti, evropskou správu a prostor svobody, bezpečnosti a práva (zpravodajka: **paní Mercedes Bresso**, předsedkyně vlády regionu Piemont (IT/SES),

vzhledem k těmto důvodům:

- 1) Obtíže při komunikaci mezi EU a jejími občany poukazují na demokratický deficit EU. Velká rozhodnutí, která mají vliv na život Evropanů, jsou činěna na složitých jednáních mezi vládami a institucemi, při nichž jsou občané ve většině případů jen pasivní a občasní diváci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 65, 17.3.2006, s. 92–93.

⁽²⁾ Úř. věst. C 81, 4.4.2006, s. 32–36.

⁽³⁾ Úř. věst. C 73, 26.3.2003, s. 46 – 52 (není k dispozici v češtině).

- 2) Dokud nebude na jedné straně demokratický deficit překlenut prostřednictvím institucionálních reforem, které zavádí návrh ústavní smlouvy, a na straně druhé konečně přijata role a práce již existujících demokratických orgánů Evropské unie, je prvním úkolem institucí EU přispět k překlenutí podstaty demokratického deficitu jinými prostředky, a dát tak občanům příležitost vyjádřit se k politické budoucnosti evropského projektu.
- 3) Je naléhavě nutné určit nejen účinné komunikační prostředky, ale především účel jejího jednání, a zpřístupnit je veřejnosti. Stejně tak je nutné jednak zvětšit prostor pro účast občanů a jednak začlenit základy evropského projektu do učebních osnov. Cílem tohoto procesu je překlenout podstatu demokratického deficitu a dát občanům příležitost vyjádřit se k politické budoucnosti evropského projektu, obzvláště k institucionální a politické povaze Evropy, tedy k tomu, zda mají být společné politiky rozšířeny nebo zúženy, nebo zda bude zvýšena, zachována nebo snížena hospodářská a politická integrace.
- 4) Komunikační politika Unie se musí zaměřit na rozvoj silnějšího evropského povědomí, kterého je možné dosáhnout pouze za předpokladu, že základem evropské spolupráce bude právě úroveň občanů. Za tímto účelem je třeba vycházet z témat a spisů, které ovlivňují každodenní život občanů a pro které má evropská spolupráce prokazatelnou přidanou hodnotu. Každý si musí uvědomit, že se jedná o dlouhodobý projekt.
- 5) Regionální a místní orgány musí hrát v diskusích o budoucnosti Unie hlavní roli, budit zájem občanů o témata, která jim jsou blízká, a organizovat strukturovaný dialog mezi občany, zvolenými představiteli místních a regionálních institucí a poslanci Evropského parlamentu. Je žádoucí, aby se na jedné straně Výbor regionů, jako zástupce místních a regionálních orgánů, a na druhé straně Evropský parlament, jako ztělesnění nadnárodního občanství, mohly stát nedílnou součástí tohoto procesu, která je výrazem skutečné víceúrovňové komunikace.

přijal jednomyslně toto stanovisko na 65. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 14. a 15. června 2006 (jednání ze dne 15. června).

NÁZORY A DOPORUČENÍ VÝBORU REGIONŮ

1. Výbor regionů k období pro úvahu a plánu D

Výbor regionů

1.1 **uznává**, že období pro úvahu představuje příležitost obnovit dynamiku Společenství, a že současná krize evropské správy nesmí vést ke zpochybnění platnosti projektu evropské integrace. Všechny komunikační politiky zůstanou sterilní, jestliže nebudou založeny na demokratickém základě evropského projektu;

1.2 **zdůrazňuje**, že Unie se nebude moci stát společenstvím se společným osudem, jestliže nedokáže nastolit a rozšířit mezi své občany pocit příslušnosti k jediné identitě spočívající v rozmanitosti, jestliže nedokáže předat své základní hodnoty novým generacím, jestliže je nedokáže vyjádřit a podpořit ve vztahu k ostatnímu světu, jestliže nepřiměje své občany porozumět hlavním mechanismům možného dialogu a interakce s institucemi a předat základní znalosti o hlavních aspektech evropské integrace na hospodářské, politické, historické a sociální úrovni a především je aktivně zapojit do procesu budování Evropy a do rozhodování;

1.3 **zdůrazňuje**, že pokračování ústavního procesu je i nadále jedním z jeho cílů, **staví se však proti** tomu, aby se upustilo od Smlouvy o ústavě pro Evropu ve prospěch Niceské smlouvy, a proti formám výběru v provádění předpisů („cherry picking“), **doufá**, že bude přijata ústavní smlouva zaměřená na pevné budování politické, prosperující a mocné Evropy blízce občanům, **žádá**, aby se do roku 2009 dosáhlo ratifikace takové ústavní smlouvy, která by zohledňovala jak obtíže, ke kterým došlo v některých členských státech, tak postoj těch, kteří smlouvu již ratifikovali; proto je nutné prodloužit období pro úvahu, během kterého musí být využita každá možnost postupu při budování Evropy, která by vylepšila obrazy EU v očích občanů, a to prostřednictvím dílčí či globální dohody;

1.4 v této souvislosti Výbor připomíná nacionalistické a protekcionistické tendence, které vznikají v některých zemích Evropské unie. Tyto tendence ohrožují další vývoj Unie;

1.5 **zdůrazňuje**, že období pro úvahu nabízí příležitost učinit středem evropské diskuse zásluhy víceúrovňové správy „multilevel governance“, aby bylo učiněno zadosť ideálu evropského projektu shrnutého v heslu ústavní smlouvy „jednota v rozmanitosti“;

1.6 **domnívá se**, že metoda Společenství by měla zcela integrovat zásadu subsidiarity a blízkosti do přístupu založeného na účinnosti a legitimitě, s vědomím, že se v této fázi jedná o nezbytný nástroj na opětovné přiblížení občanů Evropské unii;

1.7 **uznává**, že veřejný evropský prostor může vzniknout jen tehdy, jestliže Evropa obnoví politickou integraci, která občanům umožní odhodlat se k výběru jasných politických směrů pro budoucnost kontinentu;

1.8 **potvrzuje**, že je nutno udělat vše pro udržení rozvoje evropského občanského ducha, který by podpořil plnou a vědomou účast občanů na budování evropského projektu;

1.9 **zdůrazňuje**, že všichni zvolení zástupci nesou odpovědnost za vyhovění těmto naléhavým žádostem; **vyzývá** zvolené místní, regionální, národní a evropské zástupce, aby společně vytvořili demokratické pouto k občanům; v této souvislosti **si přeje** zintenzívnit interinstitucionální spolupráci s Evropským parlamentem a s dalšími institucemi, s cílem významně posílit územní konzultace v rámci EU;

1.10 **je přesvědčen**, že dialog s občany, politickými a odborovými organizacemi a sdruženími musí mít trvalý charakter a být založen na paktu důvěry, a proto se v této souvislosti domnívá, že období pro úvahu musí být využito na zjišťování požadavků občanů. To předpokládá takovou otevřenost a přístupnost institucí EU, která občanům usnadní účast na debatách a diskusích. Pro tento účel je nezbytná trvalá a strukturovaná spolupráce institucí, které mají tyto konzultace organizovat;

1.11 **považuje za nutné**, aby EU, všechny její instituce a orgány systematicky zdůrazňovaly význam, který měl pro evropský integrační proces značný regionální a místní rozměr, který existuje v členských státech. Tento územní rozměr je jedinečným znakem integračního procesu EU: může přispět poskytnutím větší demokratické legitimacy souboru rozhodnutí EU. V tomto smyslu by na stanoviska VR měl být brán větší zřetel, má-li být posílena demokratická legitimita EU.

1.12 **zdůrazňuje**, že v souladu s bílou knihou o evropské správě a evropským ústavním projektem, by měl VR disponovat nástroji, které by mu umožnily, alespoň v oblastech, kdy je jeho konzultace povinná, monitorovat provádění opatření schválených v jeho stanovisku ze strany Komise.;

1.13 **domnívá se**, že decentralizované komunikační strategie by měly využít demokratický potenciál členů VR a jejich evropský mandát. To znamená, že členové VR budou zahrnuti do národních plánů stanovených v plánu D, z nichž některé se již provádějí, že je zastoupení Komise v členských státech uzná

za zúčastněnou stranu, a že se budou podílet na iniciativách Společenství navržených v plánu D a na akcích organizovaných Evropským parlamentem. Pro tento účel musí Evropská unie vyčlenit dostatečné finanční prostředky, jinak plán D ustrne na mrtvém bodě;

1.14 **domnívá se**, že je nutné překonat období pro úvahu a že evropské instituce a zvolení zástupci se musí angažovat ve strukturovaném dialogu s občany a jejich sdruženími za pomoci metody podporované konventem pro Smlouvu o ústavě. Diskuse musí vycházet ze zpracování konkrétních problémů ze života evropských občanů, např. životní úroveň, zaměstnanosti, ochrany životního prostředí nebo energetiky, a musí se zabývat, jak navrhuje Evropský parlament, omezeným počtem prioritních otázek o budoucnosti Evropy, jako jsou následující:

- (i) Co je cílem evropské integrace?
- (ii) Jakou roli by měla hrát Evropa v celosvětovém rámci?
- (iii) Jaká je budoucnost evropského ekonomického a sociálního modelu vzhledem ke globalizaci?
- (iv) Jak definovat hranice Evropské unie?
- (v) Jak podporovat svobodu, bezpečnost a právo?
- (vi) Jak financovat Unii?

1.15 Výbor se domnívá, že pro získání důvěry evropských občanů je třeba činit více, než jen vést dialog s občany, a sestavit soupis jejich požadavků. Občané EU musí vědět, že to jsou konec konců oni, kdo zvolením svých vlastních zástupců rozhoduje o budoucnosti Unie. Je proto třeba odpovědět na otázky položené v předcházejícím odstavci tím, že se zaujme pokud možno společná politická pozice na všech úrovních: místní, regionální a národní;

1.16 **domnívá se**, že kromě informačních a komunikačních kampaní, které mohou organizovat volení zástupci na místní, regionální, národní a evropské úrovni, by se tito zástupci měli zasadit o to, aby jejich instituce, orgány či organizace přijaly odpovědnost za informování občanů o evropském rozměru své činnosti jako součást své běžné práce; v tomto smyslu Výbor regionů **zdůrazňuje**, že v návaznosti na toto stanovisko se připravuje publikace o osvědčených způsobech, ve které budou uvedeny příklady konkrétních činností, které byly realizovány na místní a regionální úrovni v souvislosti s plánem D (demokracie, dialog a diskuse);

1.17 **považuje** za nezbytné zahrnout do akčního plánu D kromě demokracie, dialogu a diskuse ještě čtvrtou dimenzi – decentralizaci – a to prostřednictvím externích komunikačních vektorů jako jsou místní a regionální orgány, které musí

vzhledem ke svým kompetencím sehrát hlavní roli v této oblasti prostřednictvím fór, iniciativ a diskusí. Diskusi je nutno zahájit u místních a regionálních fór a musí se na ní podílet zvolení zástupci (od místní a regionální úrovně až po úroveň národní a evropskou), představitelé občanské společnosti a občanských sdružení. Výsledky diskusí budou na základě těchto fór předloženy národním parlamentům a na zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku.

2. Výbor regionů a evropská komunikační politika

Výbor regionů

2.1 **doufá v** koordinaci s místními a regionálními samosprávami, neboť Evropskou unií a regiony proklamovaná víceúrovňová správa (*multilevel governance*) může umožnit také víceúrovňovou komunikaci (*multilevel communication*), a to prostřednictvím akcí zaměřených na vzájemné uznávání v duchu zásady subsidiarity. Výbor vychází z předpokladu, že místní a regionální orgány by se měly aktivně zapojit do komunikační politiky EU. Vzhledem k různorodosti EU a s ohledem na zásadu subsidiarity mají místní a regionální samosprávy, čili vládní úrovně, jež jsou nejbližší občanům, nejlepší pozici pro seznámení občanů s evropským projektem;

2.2 **vítá** v této souvislosti uveřejnění bílé knihy o evropské komunikační politice založené na posíleném dialogu blízkosti občanům a decentralizované koncepci, ale **lituje**, že tento dokument nemá politickou vizi a zůstává tudíž platný jen jako nástroj; **poukazuje** zejména na to, že neexistuje strategická vize o charakteru a o úloze Evropské unie v souvislosti s ochranou a podporováním zájmů a potřeb evropských občanů v příštích letech;

2.3 **je potěšen**, že bílá kniha uznává roli místních a regionálních orgánů, především místních a regionálních médií, při navazování dialogu s občany a při aktivním zapojení územních orgánů do evropských témat; **vyzývá** k tomu, aby rozsáhlá síť korespondentů médií v Bruselu byla vhodnými akcemi (workshopy, pozvání novinářů do Bruselu) lépe propojena s místními redakcemi; **připomíná** při této příležitosti, že aby mohly místní a regionální orgány účinně pracovat, potřebují přiměřené operativní zdroje;

2.4 **zdůrazňuje**, že i díky vlastnímu příspěvku a příspěvku zvolených místních a regionálních zástupců má Evropská unie k dispozici vhodný demokratický rámec pro obnovení dialogu s občany, aby mohla rozvíjet evropského občanského ducha a přizpůsobit akce Společenství podle požadované blízkosti, **připomíná**, že místní a regionální tisk je základním prostředníkem komunikace s občany;

2.5 **lituje**, že mu v bílé knize byla přiřknuta pouze okrajová úloha, ale je připraven převzít odpovědnost za koordinaci a dodávání podnětů ve vztahu k místním a regionálním orgánům a místnímu a regionálnímu tisku a tím v rámci spolu-

práce s ostatními institucemi aktivně přispět k období pro úvahu; **zdůrazňuje** v této souvislosti nutnost zaručit navýšení zdrojů, které má k dispozici, a požaduje přidělení potřebných prostředků z rozpočtu, aby mohl přispět k obnovené informační a komunikační politice;

2.6 **vítá** v této souvislosti zahájení jednání s příslušnými odděleními Evropské komise ohledně vypracování dodatku k dohodě o spolupráci uzavřené mezi VR a Evropskou komisí a prodloužení v listopadu 2005, který se bude týkat informační a komunikační politiky

2.7 **přeje si** sám přispět k Evropské chartě o komunikaci nebo Evropskému kodexu chování při komunikaci a žádá Komisi, aby upřesnila pojem, cíle a přidanou hodnotu tohoto dokumentu;

2.8 **považuje** za bezpodmínečně nutné provázat komunikační politiku s aktivním občanstvím, a to prostřednictvím opatření, která by podpořila vysoce sledované události, informačních studií a nástrojů a platform pro dialog a úvahu. Přitom je třeba obracet se na co možná nejširší publikum napříč hranicemi a soustředit se na témata, na kterých občanům záleží, jako je např. zaměstnanost, rozvoj měst a venkova, bezpečnost a přistěhovalectví, ochrana životního prostředí a energetiky, kde činnosti na úrovni Společenství představují nespornou přidanou hodnotu. Tato témata mají rovněž značný vliv na politiku místních a regionálních samospráv, a právě díky nim se Evropa v očích evropských občanů stane konkrétnější realitou;

2.9 **uznává**, že jedním z cílů bílé knihy je lepší chápání veřejného mínění prostřednictvím průzkumů Eurobarometru, avšak doporučuje, aby průzkumy veřejného mínění byly lépe uzpůsobeny místní a regionální úrovni a aby byl Eurobarometr lépe napojen na VR a jeho členy; místní a regionální subjekty ve veřejné správě jsou samy nejbezprostřednějšími příjemci mínění občanů;

2.10 **podporuje**, aby do školních osnov byly zařazeny hodiny evropské občanské výchovy, aby se vyučovalo, co je evropský projekt, jaké jsou jeho základní hodnoty, jak vznikl, jaké byly jeho prvotní cíle a jaké jsou výzvy pro budoucnost, a aby v učebních osnovách pro školy i univerzity byly naplánovány rozvrhy a sbor vyučujících a přednášejících pro daný předmět;

2.11 **navrhuje** takovou evropskou informační politiku, která by Evropské unii umožnila disponovat nezávislými nástroji zprostředkování; především si přeje rozvoj nástrojů pro poskytování informací o Evropě v rámci regionálních tiskových agentur, vzdělávací programy v oblasti komunikace pro úředníky ve veřejné správě a změnu *Europe by Satellite* tak, aby se z tohoto audiovizuálního nástroje stala opravdová evropská tisková agentura;

2.12 **navrhuje**, aby byly rozšířeny jednoduché decentralizované možnosti financování na podporu menších nevládních organizací s tím cílem, aby bylo podpořeno jejich předávání informací o EU přímo občanům, např. diskusní pořady, školení, brožury uzpůsobené regionálním potřebám nebo návštěvy Bruselu;

2.13 **doporučuje**, aby byla tato informace přijata a šířena místními a regionálními orgány a **doufá**, že bude moci zahájit

trvalou spolupráci s ostatními evropskými institucemi, aby se společně vypracovaly naplánované komunikační a informační plány;

2.14 **doufá**, že informace a komunikace o Evropské unii bude konečně považována za logický základ, o který se organizace, orgány, instituce činné na místní, regionální či národní úrovni a také média budou muset opírat, aby mohly poskytovat správné a úplné informace.

V Bruselu dne 15. června 2006.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE
